

മലയാളരാജ്യം

ചിത്രവാരിക.

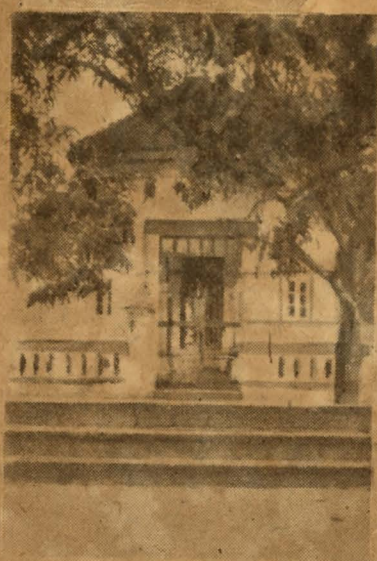
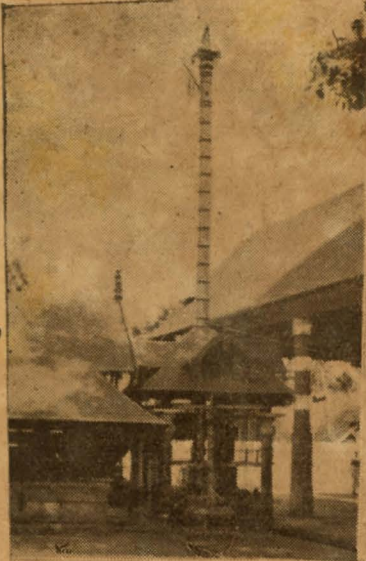

പുസ്തകം ൭

൧൧൧൦ മക്കര വാണം തിങ്കളാഴ്ച.

ലക്കം ൨൦.

Snapshots.

ഇടതുനിന്നും വലത്തോട്ട്

- മുകളിൽ. (1) അമ്പലപ്പുഴ കൃഷ്ണസ്വാമിക്ഷേത്രം (2) ടി ക്ഷേത്രത്തിന്റെ വേദാരവരം.
 നടുവിൽ. (1) അമ്പലപ്പുഴ ക്ഷേത്രത്തിലെ സ്വർണ്ണപാലം. (2) വർക്കല ശിവഗിരിയിലെ ശാരദാക്ഷേത്രം. (3) അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രത്തിന്റെ മുൻവരം. (4) ചങ്ങനാശ്ശേരി സുമാർഗ്ഗപ്രഭാസിനി നടനാടക അഭിനയിച്ച ഒരു നാടകത്തിലെ യാചകവേഷധാരികൾ
 അടിയിൽ. (1) അമ്പലപ്പുഴക്ഷേത്രംവക ഗോശാല. (3) അവിടുത്തെ ഒരു കാള. (2) ഈതംപുരുന്ന രണ്ടുബാലന്മാർ

(By P. J. Kunjeria.)

ഗദ്യകവിത.

എസ്. ശങ്കരവർമ്മ ബി. എ. ബി. എൽ.

വൃത്തനിയമത്തെ ലംഘിക്കാതെ കവിത എഴുതുന്നതിന് സുദൃഢമായ ഒരു ദുർഘടം ഉണ്ട്. കവിയുടെ ആശയം ഒരു പദ്യത്തിന്റെ നടുക്കുവെച്ചു അവസാനിച്ചുപോയാൽ വല്ലവിധം. ആ പദം മുഴുപ്പിക്കേണ്ടതോടെ വൃത്തനിയമം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലിൽ ആരോപിക്കുന്നു. അതാണന്തരന്യാസമെന്ന അലങ്കാരത്തിന്റെ ആ വിർഭാവംതന്നെ ഈവിഷമതയ്ക്കു ഒരുപരിഹാരമായിട്ടല്ലായിരുന്നോ എന്നു എനിക്കു പ്രബലമായ സംശയം ഉണ്ട്. ഈ വിഷമതയിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമായിട്ട് ആ അലങ്കാരം ഇക്കാലത്തു പരിണമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു യാതൊരു സംശയവും വേണ്ട. “തുമ്പി ചന്ദ്രൻ വെമ്പാലുപുരണേ” എന്നുള്ള അമരസിംഹവചനം കവികൾക്കു ഒന്നുഗ്രഹമാണ്. “അല്ലസിയാക്കുന്നതിങ്കലൊഴുകിതേ” എന്നവരിയിലെപ്പോലെ മലയാളത്തിലും “തേ” എന്ന ഒരു നിരന്തരം പാദപുരണാവശ്യം നിറവേറ്റിവരുന്നു. “തുംഗസ്തനാകൃമണമുഷ്ടപൊറായ് കഴാലേ” എന്നതിലെപ്പോലെയുള്ള “ഏ”യും ഏതാണ്ടു ഈ ഉപയോഗം തന്നെ സാധിക്കുന്നു. ഒരു പദ്യത്തിൽ അടങ്ങാത്തവിധം ഭീർഘമായ ഒരാശയം പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനും കവിയ്ക്കു ബുദ്ധിമുട്ടു നേരിടുന്നു. “ഭാഭാം യഗ്മമിതിപ്രോക്തം ത്രിഭിശ്ശോകൈവീശേഷകം, കലാപകം ചതുർഭിശ്ശോകാത്മദർശനം ക്ലമം” എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം എത്രശ്ലോകങ്ങൾ ഒരു മിച്ചവേണമെങ്കിലും അന്വയിക്കുന്നതിന്നു വിരോധമില്ല. പക്ഷെ ഒരു പദ്യത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കു വച്ചുനിറുത്താൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഈ പ്രമാണംകൊണ്ടും അഭംഗപരത്തെ പ്രതിബന്ധം പരിഹരണീയമല്ല. ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും മുകളിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള രണ്ടു വൈഷമ്യങ്ങളും അനുഭവപ്പെടും. ഒരു ശീലിന്റെ മധ്യത്തു വച്ചുനിറുത്താൻ പാടില്ല എന്നുള്ള നിയമമാണു ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

“ആശയത്തിന്റെ ദൈർഘ്യം അനുസരിച്ചു വൃത്തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു പൂർവ്വകൃതമായ രണ്ടു വിഷമതകളും ഒഴിവാക്കാൻ വയ്യേ?” എന്നൊരു ചോദ്യത്തിന്നു ഇവിടെ അവകാശം ഉണ്ട്. അത്ര കണിശത്തിന്നു വൃത്തം തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ പ്രയാസമാണെന്നുള്ളതു് പ്രസ്താവമാണ് എന്നുമാത്രമല്ല, ഒരു വികാരത്തെയോ ചിന്തയെയോ അഭൂതിയെയോ തുടച്ചുയായി പ്രകാശിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു ആശയത്തിന്റെ ദൈർഘ്യത്തെമാത്രം ആസ്പദമാക്കി വൃത്തംമാറുന്നതു കലാസംബന്ധമായ ഒരു തെറ്റാകുന്നു എന്നാണു അഭിജ്ഞാനം. വികാരത്തിനോ ചിന്തയ്ക്കോ അനുഭൂതിയ്ക്കോ ഒരു വ്യതിയാനം ഉണ്ടാകാത്തതിനോടുകൂടാതെ വൃത്തങ്ങളും അനുമജ്ജനമായിരിക്കും.

പക്ഷെ അങ്ങനെയൊരു വ്യതിയാനം ഉണ്ടെങ്കിൽ വൃത്തങ്ങളും ഏറ്റവും സമുചിതവുമാണ്. ഭരതമന്ദൻ നായാട്ടിനായി വന്നതിൽ എത്തി അവിടെയും ഇവിടെയും ഓടിനടന്നു മൃഗങ്ങളെ വധിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി വർണ്ണിക്കുമ്പോൾ കാളിദാസൻ രഘുവംശത്തിൽ ഭിന്നവൃത്തങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു ചിത്രത്തിന്നു ഒരു ഉദാഹരണമായിട്ടുണ്ടാകാം. ആയതുകൊണ്ടു ആശയത്തിന്റെ നിജത്തിന്നനുസരിച്ചു വൃത്തം തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതു എപ്പോഴും അഭിലാഷനീയമായിരിക്കുകയില്ല എന്നുവരുന്നു. ദ്രാവിഡവൃത്തങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലാണെങ്കിൽ വേറെയും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ഒരേവികാരം വർണ്ണിക്കുന്നതിനിടയ്ക്കു കുറെവരികൾ കേകയിലും പിന്നെ ചിലവരികൾ പാനമട്ടിലും വേറെ ചിലവരികൾ താഴ്വരിന്റെ മട്ടിലും എഴുതിയാൽ എത്ര വിചിത്രമായിരിക്കുമെന്നു എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഇതിന്നുപുറമേ ഗുരുലഘുക്രമം, മാത്ര, അക്ഷരസംഖ്യ ഇവയിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ എണ്ണത്തെ ആധാരമാക്കി രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വൃത്തങ്ങളുടെ നിയമം പാലിക്കുവാനും കുറെ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. ഈ സംഗതി ഒരു ഉദാഹരണംകൊണ്ടു വ്യക്തമാക്കാം.

“പത്തായംപെറ്റും, ചക്കകുത്തും, അമ്മവയ്ക്കും, ഞാണുണ്ണും” എന്നു ഒരു ചൊല്ലുണ്ടല്ലോ. ഒരു കവി ഇതിനെ ഏതാണ്ടു് ഇങ്ങനെ പദ്യത്തിലാക്കിയിരിക്കുന്നു.

“പത്തായമുണ്ടുപെറ്റും, നളകുത്തുവാനി-
ല്ലാത്താദരാൽതൊഴിലെടുപ്പൊരുചക്കിയുണ്ടു
മുത്താൻവയ്ക്കുവതിനമ്മയുമുണ്ടു, തുണ്ണാ-
നിത്താനുമുണ്ടിതിവചസ്സുവന്നൊന്നിരുന്നു.”

ലളിതമായഭാഷയിലുള്ള ചൊല്ലിനെ പദ്യമാക്കിയപ്പോൾ പ്രയോഗിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ള അനാവശ്യപദങ്ങളുടെ ക്രമയോഗം പോകട്ടെ. ആ ചൊല്ലിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു അതിന്റെ ജീവൻ നശിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു സഹ്യഭയനാക്കു എങ്ങനെ സഹിക്കാം? പദ്യത്തിൽതന്നെ എഴുതണമെന്നുള്ള നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടല്ലേ ഈ തകരാറുകൾ വന്നുകിടയതു്? ഇവിടെ കവി വൃത്തശൃംഖലയാൽ ബദ്ധനായിരിക്കുന്നു; അദ്ദേഹത്തിന്നു യഥേഷ്ടം എഴുതുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല, അതുകൊണ്ടത്രേ ഇപ്രകാരമുള്ള അസഹായസന്ദർഭം കടന്നുകൂടുന്നതു്.

വൃത്തനിയമം പാലിക്കേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു മറ്റും അനേകം ഭാഷങ്ങൾ വന്നുഭവിക്കാറുണ്ട്. “ഉപമാകാളിദാസസ്യ ഭാരവേരത്നംഗൈരവം ഭണ്ഡിനപലോളിത്വംമാഹസ്യേതേത്രയോഗുണാഃ” എന്നു പ്രശസ്തനായ മാഹകവിപോലും “ഹിരണ്യകശിപു” എന്നു പറയേണ്ടതിന്നു പകരം “ഹിരണ്യപൂർവ്വകശിപുപ്രചക്ഷതേ” എന്നു എഴുതി

പോയതു വൃത്തബന്ധത്തിന്റെ ശക്തിതന്നെയല്ലേ? സകലസംഗതികളിലും ശ്രദ്ധയുള്ള കാളിദാസകവീശ്വരൻപോലും പാതയാമാസ എന്നുകൂിയൊ “തം പാതയാംപ്രഥമാസപാതപശ്യാൽ” എന്നു “പാതയാം” “ആസ” എന്നു രണ്ടായിമുറിച്ചു രണ്ടിടത്തുകൊണ്ടുചെന്നെറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു; ഇതും വൃത്തനിയമത്തിന്റെ കർക്കശതയ്ക്കു ഒരു ഉദാഹരണമാണ്. നമ്മുടെ ഭാഷയിലേക്കു കടന്നാൽ ഈവകഭാഷങ്ങൾ സുലഭമാകുന്നു. “ഓതിനീണ്ടുടയുന്നവങ്ങളും ഭൂതിയും ചിരതപസ്യിയെന്നതും” എന്നുമാതിരിയിലുള്ള ദൂരപഥം, “പതഞ്ഞവെള്ളം പഥിവാതിൽനിന്നു്,” “പാവങ്ങൾതൻമൂർദ്ധനികളിടുന്നു” എന്നിങ്ങനെ പച്ചമലയാളത്തിന്റെ നെഞ്ചത്തു വീക്കേതുന്തസംസ്കൃതപദങ്ങളുപയുക്തം; “ചോപ്പാൻകണ്ണനക്കു കാറണിമാറിടത്തിൽ”, “തമചിപറയൊലാമസപതീടെനാമം” മുതലായവാക്കുകളുടെ വിരൂപീകരണം; “തുവെള്ളിച്ചിലമ്പുകൾ”, “പൂന്തണ്ണീരേന്തിനപ്പഴ” “പാഴ്ബ്രഹ്മമത്യുടയോൻ പുനരക്ഷപാലി” മുതലായവയിലെപ്പോലെ തു, പൂം, പാഴ് തുടങ്ങിയ അക്ഷരങ്ങളുടെ പ്രായേണ നിരഭിപ്രായമായ സങ്കലനം; “ആത്താദരമുനി മുറയ്ക്കുകഴിച്ചമംഗ ഉത്താൽപ്രഭാവമികവാൻ രചാഗമിച്ചാൻ”,

“അവനെയുയിരിന്നുവാനിലേയ്ക്കു-
റവതി നാട്ടിയൊരേണിപോലെ-
കാണായ്”

എന്നമട്ടിൽ വാക്കുകളുടെ നടുവൊടിക്കൽ,—ഇവയെല്ലാം വൃത്തബന്ധമാണ് പ്രധാനമേതുവായിട്ടുള്ളതു്. ഞാൻ മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുള്ള പദ്യശകലങ്ങൾ നമ്മുടെ മഹാകവികളുടെ കൃതികളിൽനിന്നാണ്. വശ്യവചസ്സുകളായ അവർപോലും ഇപ്രകാരം വിഷമിച്ചിരിക്കുന്നസ്ഥിതിക്കു സാധാരണന്മാരുടെ ധീരി എന്തായിരിക്കും?

മേൽ കാണിച്ചിട്ടുള്ള മാതിരിയെല്ലാം ശല്യംചെയ്യുന്ന വൃത്തനിയമത്തെ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണോ എന്നു നമുക്കു ഇനിമേൽ ആലോചിക്കാം. പദ്യത്തിന്റെ ആഗമനംതന്നെ ഓർമ്മശക്തിയെ സഹായിക്കുന്നതിനായിരുന്നു എന്നു ചരിത്രകോവിദന്മാർ സമർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. അച്ചടിയുടെയും മറ്റും പ്രചാരവന്നിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തു ഇങ്ങനെയൊരു കൃത്രിമചിട്ടുപ്രയോഗിച്ചു കൃതികൾ ഓർമ്മിച്ചുവയ്ക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവയെ പുസ്തകരൂപത്തിൽ സൂക്ഷിച്ചാൽ മതി. ആയതുകൊണ്ടു ചാരിത്രികമായ കാരണത്താൽ വൃത്തബന്ധം നിർബന്ധിതമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നില്ല എന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. വൃത്തബന്ധംകൊണ്ടു സാധിക്കാവുന്ന മറ്റൊരു കാര്യം സംഗീതഗുണമാണ്. ഇതിന്നു ഈണമെന്നപേരുകൊണ്ടു ഞാൻ വ്യവഹരിക്കുന്നു. ഈ ഈണമാണ് പദംവായിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ബാഹ്യഘടകം. ഒരേഈണത്തിന്നു തുടരെ മനസ്സിനെ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നുള്ളതു് മനുശാസ്ത്രീയമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാകുന്നു. ഈ തത്വം ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടാണു പുരാതനാചാര്യന്മാർ പലതരം വൃത്തങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടു

ജെട്ട്. അവർ ഒരുക്കാവുന്നതെ അനേകം സർഗ്ഗങ്ങളായി തിരിയുകയും ഓരോസർഗ്ഗത്തിലും അഥവാ അടുത്തടുത്തുള്ള സർഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രായേണ ഭിന്നവൃത്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യവും ഇതുതന്നെ ഞാൻ ഒരുപടികൂടിമുന്നോട്ടു കടന്നുപറയുന്നതു ഒരേവൃത്തത്തിന്റെ ഈണം വളരെക്കാലം അനുഭവിക്കുന്ന ഒരു മനസ്സിനു അതിൽ വിരക്തിതോന്നുമെന്നാണ്. അങ്ങനെയൊക്കുമ്പോൾ വൃത്തബന്ധംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ആത്മ്യാഭംഗം—അതെത്രയെങ്കിലും തുല്യമായിരിക്കട്ടെ—ചിരപരിചയംകൊണ്ടു മനസ്സിനു അനാസപാദ്യമാകും. ഈ നിലയെത്തിയാൽ ആവൃത്തം പിന്നീടു വച്ചു കൊണ്ടിരുന്നിട്ടു ഒരുകാലുവുമില്ല. ഇന്നു ഓരോ നടപ്പിലിടുന്ന വൃത്തങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ഒരു ത്യാജ്യഭരയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഈ സ്ഥിതിക്കു അവയെ പരിത്യജിക്കുന്നതുകൊണ്ടു തരക്കേടില്ല എന്നു ഏതെങ്കിലും അഭിപ്രായം. “ശരി, ഇപ്പോൾ ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നവൃത്തങ്ങൾ പരിത്യജിക്കാം പക്ഷേ നൂതനവൃത്തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഈ ഭോഷം പരിഹർത്തവ്യമല്ലേ?” എന്നു ഇവിടെ ഒരു സംശയത്തിനുവകയുണ്ടു്. അങ്ങനെയെന്നതിനു തരക്കേടൊന്നുമില്ല.

ഗദ്യകവിത എന്ന നവീനപ്രസ്ഥാനം അംഗീകരിക്കുന്നപക്ഷം പുതിയപുതിയവൃത്തങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കുന്നത്രമാത്രമാത്രം കഴിക്കാം. ഏതുവൃത്തബന്ധത്തിനും പൊതുവേയുള്ളവയും ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തുപ്രസ്താവിച്ചു ട്ടുള്ളവയുമായ അസ്പാതന്ത്ര്യങ്ങളും വിഷമതകളും ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല ഒരു കൂട്ടിലടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന കിളിയ്ക്കു വാനത്തു പറക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ലഭിച്ചാലുള്ള അപാരമായ ആനന്ദം വൃത്തശൃംഖലാവിമുക്തനായകവിയ്ക്കു കൈവരുകയും ചെയ്യും.

കവിതയ്ക്കു വൃത്തബന്ധം ആവശ്യമില്ലെന്നുവന്നാൽ ആർക്കും കവിത എഴുതാമെന്നുവരികയും അങ്ങനെ കൊള്ളരുത്താത്ത കവിതകൾ വലിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നൊരുശങ്ക ഇവിടെ സ്വാഭാവികമായി ഉത്ഭവിക്കുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങനെ ഭ്രഷ്ടവിതകൾ അഥവാ ക്ഷുദ്രകവിതകൾ വലിക്കില്ലെന്നു ഏതെങ്കിലും വിചാരം. വൃത്തബന്ധത്തിലുള്ള ഒരു കവിത അതിന്റെ സംഗീതത്വം ശബ്ദലങ്കാരപ്രൗഢി മുതലായ ബാഹ്യഘടകങ്ങൾകൊണ്ടുമാത്രം പ്രചാരം സമ്പാദിച്ചേക്കാം.

“ചന്തംചിത്തമനന്തകാന്തിപടലീ
നീരസം റിതശാന്തരാ
ചന്ദ്രം ചന്ദനശീതളേനമൃദമാസം
കൊണ്ടുപൂർവ്വതീ
ചന്ദ്രാരാധനവേലകാഞ്ചനനി
ത്താപുണ്ണചന്ദ്രാനനാ
ചന്ദ്രത്തിൽത്തകമുണ്ണിയച്ചിമലരിൽ
ത്തനംഗിവനീടിനാൾ.”

എന്നപദ്യം പ്രായേണ സംഗീതത്വംകൊണ്ടും,

“ഏഴെ! സഭാ യാദവതഃ
പാപാടവ്യം ഭരാനഭായാ ദവതഃ
അരിസമുദായാദവത-
സ്ത്രിജഗന്മാഗാസ്തരേണ ഭായാദവതഃ”

എന്നതുടങ്ങുന്ന നളാഭയകാവ്യം പാദാന്തയമകംകൊണ്ടുമാത്രം നമ്മെ പശ്ചാത്താപിപ്പിക്കുന്നതു്? ഗദ്യകവിതയിലാകട്ടെ ഈ പൂച്ചവിദ്യകൾ ഒന്നും ഫലിക്കയില്ല. അവിടെ കവിതയുടെ സത്തായത്വംകൊണ്ടുമാത്രമേ കവിക്ക് വിജയം സമാജ്ജിക്കാൻ കഴികയുള്ളു. ഈസ്ഥിതിക്കു ക്ഷുദ്രകവിതകൾ ചവറുകയ്ക്കു താണെന്നുവന്നിട്ടുണ്ടു്കൊള്ളും; സൽക്കവിതകൾമാത്രം സാഹിത്യലോകത്തിൽ പ്രചരിക്കയും ചെയ്യും. ഇതു് ഏറ്റവും കാര്യമായ ഒരു സ്ഥിതിയാണെന്നുള്ളതു് സുസ്ഥിരമാകുന്നു. ഗദ്യകവിതാപ്രസ്ഥാനം നമ്മുടെ കവിതയെ ഈ ഉന്നതപദവിയിലേക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോകുമെന്നുള്ളതിനാൽ നാം അതിനെ ശരണംപ്രാപിക്കുന്നതിനു ട്ടും അമാന്തിച്ചുകൂടാ.

ഇന്നു അമേരിക്ക ഇംഗ്ലണ്ടു മുതലായ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ ഗദ്യകവിതാപ്രസ്ഥാനം പ്രചാരത്തിൽ ഇരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഒരു സംഘം നിരൂപകന്മാർ അതിനെ അവരുടെ സർവ്വശക്തികളും ഉപയോഗിച്ചു എതിർക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള പരമാർത്ഥവും ഇവിടെ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. എന്നാലും ഗദ്യകവിതപ്രതിഭാനുഭൂതിയെ പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടു തന്നെ ഇരിക്കുന്നു. അമേരിക്കയിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലുമുള്ള പ്രധാനപത്രങ്ങളും മാസികകളും ഗദ്യകവിതകളെ ധാരാളമായി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് റിയാവുന്നവരും വിവിധഭാഗത്തു ജനങ്ങളുടെ വിപുലമായ ഒരു സംഘം ഈ പ്രസ്ഥാനത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഗദ്യകവിതയുടെ ദൈനിക

മായ അഭ്യുദയത്തെ പരിഗണിക്കുന്നപക്ഷം അനന്തിവദൂരമായ ഭാവിയ്ക്കൽ അതു പദ്യകവിതയെ ഗളഹസ്തം ചെയ്യുമെന്നുകൂടി തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലെപ്പോലെ ഈ ദശവും ശ്രേയസ്സുരവുമായ ഒരു മാറ്റം മലയാളത്തിലും ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടാണു ഞാൻ ഗദ്യകവിതയെപ്പറ്റി ഇത്രയും പ്രസ്താവിച്ചതു്.

ഗദ്യകവിതയുടെ മാതൃക ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാനിജന്മമായ വായനക്കാരെ കാണിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു ഒരു ചെറുഗദ്യകവിത വിവർത്തനം ചെയ്തു താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അമാതം.

“ക്ലാന്തമുഖങ്ങൾ, വിശ്വദർശനം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത കണ്ണുകൾ, വായുവിൽ നിവസിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശരീരങ്ങൾ, സംസാരിക്കാൻ ഉദ്യമിച്ചിട്ടില്ലാത്ത അധരങ്ങൾ—ഇവ ചിതറിക്കിടക്കുന്നതായി രാജാധിപിയെ നിരോധിക്കുന്നു.

അവകൂട്ടംകൂടി ജാജപലമാനങ്ങളായ കടകളുടെ ഇടയ്ക്കു ചുറ്റിക്കൊണ്ടി രക്തമാംസത്തിന്റെയും പകപസസ്യങ്ങളുടേയും വെച്ചു വാണിടക്കാരുടേയും സമീപത്തേയ്ക്കു പോകുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ നിരങ്ങിനില്ക്കുന്ന ടാം വണ്ടികളുടെ മുഖിൽ തിരമാലകൾപോലെ കൂടുന്നു—ഭയനീയം, വിരൂപം, നീചം, ഭാരഭൃതം.

അമരമോ? ഒരു വനത്തിൽ പന്നലിലയിൽനിന്നു പന്നലിലയിലേക്കു ചാഞ്ചാടുന്ന കിളിയുടെ നിഴൽനോക്കി രസിക്കുന്ന ഞാൻ ഒരുപക്ഷേ അമരനായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇവരോ? അവരുടെ ആത്മാവുകൾ നാമന്മാർ വിട്ടുപോകുന്നു, ചീത്തഭരണങ്ങളുടെ ഭഗ്നസ്ഥിതിയിൽ എറിഞ്ഞലിയുന്നു, അവയോടൊപ്പം നശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു”.

[എഫ്. എസ്സ്. ഫ്ലിൻ.]

ഈ കവിതയുടെ ഒരു ചെറിയ വിവരണംകൂടി ഇവിടെ നൽകിയേക്കാം. ഒരു ലണ്ഡൻ തെരുവിലേക്കു നമ്മെ കവി അവതരിപ്പിക്കുന്നു. അവിടെ വികലിതാത്മാക്കളും വികലിത ശരീരന്മാരായ ആളുകൾ, ഉജ്ജ്വലമായ കടകൾ, വെച്ചുവാണിടക്കാർ, ആത്തുവിളിക്കുന്ന ജനങ്ങൾ, ആകലിതമായ ശബ്ദം ഇവയെല്ലാം ഉണ്ടു്. സ്വപ്നം വിശ്രമിച്ചിട്ടു കവി അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിമർശനം നൽകുന്നു. ഈ പിഷ്ടാത്മാക്കളുടെ മനസ്സുകൾ, ലിസ്സുകൾ, വികാരങ്ങൾ ഈ നാകത്തെ നിമിഷിക്കുന്നവയും ഈ നാകത്താൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടവയുമായ മനസ്സുകൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, വികാരങ്ങൾ—ഇവ അമരമാണോ? ഒരു മുഴുലാളിയെ—വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള നിശ്ശബ്ദവിജനതയിൽ നൈസർഗ്ഗികമായി ആനന്ദിക്കുന്ന ഒരു ഹൃദയം—അമരമായേക്കാം. എന്നാൽ മറ്റേ ആത്മാക്കൾ—ഈ അസ്ഥിരങ്ങളും ധൃമമലിനങ്ങളുമായ ഭിപാക്കൾ—വിസ്മൃതിക്കു ഉഴിഞ്ഞിപ്പെട്ടവയാണു്, അവ അവയോടുകൂടി മറന്നാത്താക്കുളയും നശിപ്പിക്കുന്നു. രംഗം മലിനവും വികാരം നൈരാശ്യവും ആണെങ്കിലും ഇതു ഒരു സൽകവിതയാണു്, അതിനു സൽകവിതയ്ക്കു അത്യാന്താപേക്ഷിതമായ ഗുണങ്ങളും ഉണ്ടു്.

“മഹിമയം.

൧൦൦-കു ഇന്നും.

ലക്ഷക്കണക്കിനു രൂപാചിലവാക്കിയാലും സാധിക്കാത്തകാര്യങ്ങൾ ഈ മന്ത്രം ഏഴുതവണ ജപിച്ചാൽ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഫലപ്രാപ്തിക്കു വിഷമകരമായ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ യാതൊന്നും വേണ്ട. പ്രത്യേകം യാതൊന്നും കരുതേണ്ടതായിട്ടുമില്ല. നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നസ്ത്രീ കഠിന ഹൃദയയും, അഹംഭാവിയുമായാൽപോലും നിങ്ങൾ ഈ മന്ത്രം പാരായണം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ നിങ്ങളിൽ അനുരക്തയാകുകയും, എന്നും നിങ്ങളോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതിനു ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു് ഒരു വശീകരണമന്ത്രമാണു്. നിങ്ങളെ അതു് ഭാഗ്യവാന്മാക്കും; ഉദ്യോഗവും കയററവും നരകം, വ്യവഹാരങ്ങളിൽ വിജയംതരും, വ്യാപാരത്തിൽ ലാഭമുണ്ടാക്കും. വത്യാസം വരുന്നതായി തെളിയിച്ചാൽ 100 ക. ഇന്നും.

തപാൽ ചിലവുറപ്പുടെ വില 2 ക. 7 ണ്

ഇംഗ്ലീഷിൽ അപേക്ഷിക്കുക.

Siddh Mantra Ashram,
No. 173, P. O. Katrisarai,
(Gaya).

ഭാവിസമാധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം.

കെ. രാമകൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ.

1918

-ൽ അവസാനിച്ച മഹായുദ്ധം മനുഷ്യൻതന്നെ സ്വാധീനമാക്കിയശക്തികളെ എത്രത്തോളം ദുരപയോഗപ്പെടുത്താൻ കഴിയുമെന്നു തെളിയിക്കുകമാത്രമായിരുന്നു ചെയ്തത്. ഇങ്ങനെ തുണ്ടുതുണ്ടായി ഇതേവരെ തിരിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഓരോ രാജ്യങ്ങൾക്കും പരിതാവസ്ഥകളുടെ പരമപുഷ്പികൊണ്ടു് ഇടക്കിടക്കുണ്ടായ സന്തുഷ്ടിയും ഐശ്വര്യവും അനിയന്ത്രിതമായ അന്ധകാരത്തിലേക്കും നാശത്തിലേക്കുമുള്ള പ്രേരണകളായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതാണ് ഇന്ന് ലോകം എത്രമാത്രം ധന്യമാകുമായിരുന്നെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. ഈ കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിനെങ്കിലും ലോകത്തിനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നുള്ളതു് സന്തോഷകരമാണെന്നു് അതിൽനിന്നുണ്ടായ അഖിലരാജ്യസമിതിയുടെ ഇന്നത്തെ നിസ്സഹായമായ സ്ഥിതി ലോകത്തിന്റെ നാശത്തെ ഭയം തീർപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അതിന്റെതന്നെ അവസാനത്തെ പരിവർത്തനത്തോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടു്. രണചന്ദ്രയൽ മുക്കിക്കിടക്കുന്ന രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് ആ സമിതിയുടെ സംരംഭങ്ങൾ ഒരു വിനോദം മാത്രമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടു് ലോകസമാധാന പാപനത്തിനായുള്ള സമിതിയുടെ വ്യവസ്ഥകൾ സർവ്വതരം അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ ഓരോരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും പ്രതിനിധികൾ അവകാശവാദംകൊണ്ടു് ഓഹരിവാങ്ങിക്കുന്നതിനു് അടുത്തുകൂടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനെ ഭരിക്കുന്നതിനും നയിക്കുന്നതിനും അതിമാനുഷന്മാരുടെ ആവശ്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടെന്നും സംശയിക്കാതെ തരമില്ല. ഏതെങ്കിലും സർവ്വരാജ്യസമിതി ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശക്തിയേക്കാൾ ദുർബലമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ലോകം സമാധാനം കാണിക്കുന്നില്ലെന്നു വിധിക്കുന്നതു് തെറ്റാണെന്നു് ആയിരിക്കും. പിന്നെ അതിന്റെ പരാജയത്തിന്റെ കാരണം അംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അഭിലാഷത്തിനുമുള്ള 'വിഭേദ്യ'മായ സ്വഭാവത്തിലാണു കിടക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

മനുഷ്യനിൽ ദിവ്യമായ അംശത്തിനു സമമായി മൂലം യോജിച്ചുകിടക്കുന്നു എന്നുള്ള വാദം ബുദ്ധിപൂർവ്വമായ എതിർപ്പുകളിൽനിന്നു വിമുക്തമാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ആ മൂല്യമായ അംശത്തിന്റെ പ്രേരണകൾ എത്രമാത്രം പ്രണലങ്ങളാണെന്നുപ്രോയിഡ് തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ മനുഷ്യന്റെ സകല സിദ്ധികൾക്കും അടിയിൽ ഉറച്ചുകിടക്കുന്നതു്, ഇന്നത്തെ സന്മാർദ്ദബോധത്തിനു ഭീകരമായി തോന്നുന്നതുമായ വാസനകളെ ശിക്ഷണം ചെയ്തു വ്യക്തിബോധത്തെ ഉടച്ചു് മനുഷ്യനെ സമുദായജീവിയാക്കുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങളാണു കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ പ്രധാനമായി കാണുന്നതു്. ഈ

സന്ദർഭത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ വാസനകളുടെ പ്രവർത്തനപരിധിയേക്കാൾ അവയെ ഒരു ഉൽകൃഷ്ടാദർശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നുള്ള സംഗതി മാത്രമേ ഗണ്യമായിട്ടുള്ളു. എന്നാൽ ഇതേവരെയുള്ള അനുഭവങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ഏകോപിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഭാവി സമാധാനത്തിലേക്കും ഐശ്വര്യത്തിലേക്കും ലോകത്തിനു് ഇനിയും ഉയരാൻ കഴിവുള്ളു എന്നു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏതുമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായങ്ങൾ പരസ്പരം സമരം ചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കുന്നു. മതങ്ങൾക്കും മനുഷ്യനെ അകറ്റുന്നതിൽ കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചയെന്നു്. മതങ്ങളെ ഏകോപിപ്പിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യനു കഴിയുമെങ്കിലും അതുകൊണ്ടു് വലിയ പ്രയോജനമൊന്നും ആശിക്കാൻ തരമില്ല. മതത്തെപ്പോലെ ചിരപുത ഷാകാഭ്യോജന പ്രാബല്യം ശാസ്ത്രത്തിനു് ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുമില്ല. അതിന്റെ നിയോഗങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നതിനു മനുഷ്യൻ സന്നദ്ധനാകുമ്പോൾ അസമതത്തിന്റെയും അടിമത്തത്തിന്റെയും വേരുകൾ ചരിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു എന്നു പറയാം.

മനുഷ്യന്റെ പരാജയത്തിന്റെയെല്ലാം കാരണം അവൻ പിന്നിൽ കിടക്കുന്ന അനുഭവങ്ങളേയും മുൻിൽ തെളിഞ്ഞതിൽക്കുന്ന വസ്തുതകളേയും പൂർണ്ണമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തതുകൊണ്ടു് തന്നെയാണു്. ഓരോ മൂലകളിൽ ഇരുന്നു കൊണ്ടു് സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സംരൂപിയേയ്ക്കുകയാണു് ചെയ്യുന്ന യത്നങ്ങളെ സ്ഥലഭേദപ്രകാരം എത്ര അകലെ ഇരിക്കുന്ന ജീവിയും കാലസരണിയിൽ എത്ര പണിയിൽ കിടക്കുന്ന അഭിപ്രായവും നിയന്ത്രിക്കുന്നുണ്ടെന്നു മനുഷ്യൻ അറിയുന്നില്ല. അതുപോലെ കണ്ടുതെല്ലാം കൈവിടാൻ പാടില്ലാത്തവിധം ശ്രേഷ്ഠങ്ങളെന്നു വിചാരിച്ചു കഴിയുന്നവർക്കു് ഭാവിയിൽ രൂപീകരിക്കുന്നതിനു കഴിവില്ലെന്നുള്ളതു് സമ്മതിക്കാതെ തരമില്ല.

ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽ ചിലതെല്ലാം ഐശ്വര്യവേദനയുടെ ആശ്വാസം മനുഷ്യസമൂഹത്തിൽനിന്നു വിട്ടുതീർത്ത മൂല്യമായ വാസനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മൂലമാണെങ്കിലും അധികവും അതിദുഷ്ടമായ സ്വപരാജ്യസ്നേഹത്തിന്റെയും ദേശീയബോധത്തിന്റെയും പ്രേരണകളാണെന്നുതന്നെ പറയാം. ചെറുപ്പം മുതൽക്കുതന്നെ "നാം ഇൻഡ്യയെ കീഴടക്കി ഫ്രാൻസിനെ തോല്പിച്ചു" എന്നുള്ള വിജയഭേരികൾ കട്ടികളിൽ കുത്തിവെയ്ക്കുന്ന സ്വഭാവം ഇപ്പോഴും പ്രബലമായിത്തന്നെയായിരിക്കുന്നു. ഇക്കാലം വരെ കണ്ട ചരിത്രങ്ങളെല്ലാം ഓരോ ജനസമൂഹത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ

തന്നെ നോക്കി 'നിമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. അടി തെറ്റിയ ആത്മബോധത്തെയും വാസ്തവത്തിൽനിന്നു വിദൂരമായ വഴികളെയും അവലംബിച്ചു വളരുന്ന തലമുറകൾക്കു് സമാധാനത്തോടും സത്യത്തോടും അടുക്കുന്നതിനു പ്രയാസമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ആധിപത്യത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വളർന്ന ചരിത്രത്തിന്റെ വശങ്ങളിൽനിന്നു് സ്വാതന്ത്ര്യവും സമത്വവും എങ്ങിനെ സംജാതമാകുമെന്നറിഞ്ഞുകൂടാ ഇന്നും മനുഷ്യന്റെ യോഗ്യത റോമിന്റെ മഹത്വത്തിലും സിറിയയുടെജീവനിലുംഭാരതത്തിന്റെ ഭൂതകാലത്തിലും ബന്ധിതമായിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതോ പോകട്ടെ, അതൊക്കെ അവന്റെ സകല അവകാശങ്ങൾക്കും മാനദണ്ഡമായിത്തീരണമെന്നു വരുന്നതാണു് കഷ്ടം. ഈ നിഷ്ഠൂരമായ നിർബന്ധങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം മനുഷ്യന്റെ പാരമ്പര്യവും പരിചയവും ആണു്. അതിനെല്ലാം അസത്യങ്ങളും അപൂർണ്ണങ്ങളുമായ ചരിത്രപ്രസ്താവനകൾ സാക്ഷിയായു നിൽക്കുന്നു. ദുർമ്മാമത്തിന്റെ ദൂതന്മാരായ ഇന്നത്തെ ചരിത്രങ്ങൾ (വിദ്യാലയങ്ങളിൽ കാണുന്നവവിശേഷിച്ചും) ശിഥിലമായ മനുഷ്യബന്ധത്തിൽനിന്നു കെട്ടിപ്പൊക്കിയിട്ടുള്ളവയാണു്. അപയുടെ പ്രാരംഭകാലത്തിനും എത്രശതകങ്ങൾക്കു പിന്നിലാണു് മനുഷ്യന്റെ സമത്വരേഖകൾ സജീവമായിക്കിടക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന 'കടുംബമഹത്വ'വും സമുദായശ്രേഷ്ഠതയും മനുഷ്യന്റെ ജൈത്രയാത്രയുടെ ആരംഭത്തിൽകാണുന്ന കലടാവൃത്തിയുടേയും കത്തിരസ്വഭാവത്തിന്റെയും വികാസത്തിലും വെളിച്ചത്തിലും മിശ്രിതമായി കിടന്നിരുന്നു. പിന്നീടു് കാലദേശങ്ങളുടെ വ്യത്യാസവും സംഭവങ്ങളുടെ സമ്മർദ്ദവു്കൊണ്ടു് തെളിഞ്ഞുവന്ന രൂപഭേദങ്ങൾ മാസമ്പൂർത്ത ലോകാന്തരങ്ങളിലേക്കു വ്യാപിച്ചു. അതിലും പിൻപു് എവിടെയോ നാൻ വാനന്റെ സാഹോദര്യത്തിൽ സന്തുഷ്ടനായിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതിനും തെളിവുകൾ ഉണ്ടു്. ഇങ്ങനെയുള്ള പല വാസ്തവങ്ങളും ഇതേവരെ ഉണ്ടായ ചരിത്രകാരന്മാർ മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽനിന്നും മാച്ചുവെച്ചിരുന്നു. തൻമൂലം മുൻപിലും പിൻപിലും ഐക്യതയോടു തന്നെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ചങ്ങലയെത്തന്നെ മനുഷ്യൻ അറിയാതെ സന്ദർഭത്തിന്റെയും സൗകര്യത്തിന്റെയും നിയോഗവർത്തിയായിത്തീരുന്നതിനും ഇടയായി. ഇടുങ്ങിയ ദേശീയതപത്തെ വളർത്തുന്ന കാലചരിത്രങ്ങൾ മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനതത്വങ്ങളായിരിക്കുന്നിടത്തോളം നിരായുധികരണസമ്മേളനത്തിനും സമാധാനവാദത്തിനും യാതൊരു പ്രാബല്യവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല ഈ 'പരിഷ്കൃത'വൃത്തിലും മനു

ഷ്യന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സർവ്വത അംഗീകൃതമാകുന്ന ശാസ്ത്രത്തിന്റെ വാസ്തവങ്ങൾ കൊണ്ട് എത്രമാത്രം പരിശീലിപ്പിക്കേണ്ടതായി ശേഷിക്കുന്നു എന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. മനുഷ്യന്റെ ഈ ദീർഘമസ്തിഷ്കശേഷമാണ് ലോകത്തെ ഒന്നായി ദർശിക്കുന്നതിനു ശക്തമായ ചില മഹാമാർ അങ്ങിങ്ങു ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുന്നത്. അവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പഠിക്കുന്ന ഭാവികളാത്രമേ ലോകത്തിന്റെ സ്വതന്ത്രമായ സമാധാനം ദർശിക്കാൻ കഴിവുള്ളൂ.

ഈ പ്രേരണകൾമൂലം മാനവസംസ്കാരത്തെ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ട വാസ്തവങ്ങളെ സമാഹരിച്ച ആദ്യമായി ലോകചരിത്രം നിർമ്മിച്ചത് എച്ച്. ജി. വെത്സാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ചരിത്രസംക്ഷേപം' (Outline of History) അന്യതയോടുള്ള ഒരു സമരമാത്രമല്ല നിഷ്പക്ഷവും നിർമ്മത്സരവുമായ ബുദ്ധിയുടെ ധൈര്യത്തെയും പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നു. അതിന്റെ ജീവൻ എത്രദാഷകളിലേക്കു സംക്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയേണ്ടതില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഒരുപക്ഷെ അലസതകൊണ്ടുതന്നെ കൈരളി (ഭാരതഭാഷകൾതന്നെ) അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽനിന്നു വിട്ടുവെത്തിയായി കിടക്കുന്നതേയുള്ളൂ. യുദ്ധത്തെ നിരൂപണവും ആസ്വാദനവും അതിന്റെ കറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നതല്ല. മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നാലുപാടും നാക്കുനീട്ടിക്കഴിഞ്ഞെങ്കിലും അവന്റെ ബുദ്ധിയും അഭിപ്രായവും ഇടുങ്ങിയ മണ്ഡലത്തിൽതന്നെ കിടന്നുശ്വാസംമുട്ടുന്നു. ഇക്കാരണങ്ങൾകൊണ്ടു ഇനിയും സ്വയം സംതൃപ്തനാകുന്നതിനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ എത്രമാത്രം ശൂന്യമെന്നും സമനവയമായ ഒരു സർവ്വാഭ്യഭാണകൂടത്തിനായുള്ള സ്വതന്ത്രമായ സഹകരണവും സംഭാവനയും എത്രയുക്തം ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു എന്നും മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

ഇപ്പോൾതന്നെ താരിപ്പുകോട്ടകളുടേയും ധനികന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യമായ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റേയും അടിമത്തത്തിൽ വെച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിർബന്ധങ്ങളുടേയും ഭൗമബലം രാഷ്ട്രങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നൂറ്റാണ്ടിതൊണ്ണൂറുകോടിജനങ്ങളുടെ (ഈ ലോകത്തു് ആകെയുള്ള ആളുകൾ) ഭിന്നതകളെ എങ്ങിനെ ഒരൊറ്റബന്ധത്തിലേക്കു ഒരുക്കുമെന്ന സംശയമുണ്ടായേക്കാം. പോസ്റ്റ്സെസ്സത്തിന്റെ പ്രവർത്തനം ശക്തിമത്തായി എവിടെയും നടപ്പിൽവന്നിട്ടുണ്ട്. അതു യാതൊരുരാഷ്ട്രത്തിന്റേയും പരിഷ്കാരത്തിന്റേയും നിറമില്ലാത്ത നിഷ്പക്ഷമായ ന്യായം എവിടെയും ഒരുപോലെ പരിപാലിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതുപോലെ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ അവന്റെ സ്വപ്നമണ്ഡലത്തെ അതിക്രമിച്ചുപോകുന്ന ആഗ്രഹങ്ങളുടെ സാധ്യതകൂടി കാണാൻ പ്രയാസമില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ യാതൊരുദ്യമവും മനുഷ്യനെ അതിനുവേണ്ടി പഠിപ്പിച്ചതയാദാക്കിയില്ലെങ്കിൽ പുണ്യവിജയത്തിൽ എത്തുന്നതുമല്ല. സമാധാനസ്വാപനത്തിനും ഒരുപക്ഷേ നമുക്കു പരിചിതമായ മാനദണ്ഡങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നേക്കാം. സന്മാർഗ്ഗബോധത്തിന്റെ ആണിക്കല്ലുകളെ ഒന്നുകൂടി വിശാല

വും സുദൃഢവുമായ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഉറപ്പിക്കേണ്ടതായും വന്നേക്കാം. യാഥാസ്ഥിതികതപത്തിനു അല്പമായുണ്ടാകുന്ന നാശം കൊണ്ടുപോലും ലോകത്തിനു അനന്തമായ ഐശ്വര്യം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായി ചരിത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടും വെത്തിന്റെ ചരിത്രം വിശാലമായ ഒരന്തരീക്ഷത്തിലേക്കു മനുഷ്യനെ നയിക്കുന്നു, ക്ഷണിക്കുന്നു. പലപ്പോഴും വികസിക്കുന്നതിനു വിമുഖമായ മനുഷ്യന്റെ ജടലിച്ച ബുദ്ധി അതിയാതെ ജീവിതരംഗത്തിന്റെ അപ്പുറത്തേക്കു കടന്നുപോയേക്കാം. എന്നാൽ ഇനിയുമുണ്ടാകുന്ന ശൈശവത്തെക്കുറിച്ചും സത്യത്തിന്റേയും സമാധാനത്തിന്റേയും വെളിച്ചത്തിൽനിന്നും മറച്ചുവെത്താതെ ലോകം സൂക്ഷിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. ഇതേവരെ ആ പുസ്തകത്തിനു വിദ്യാലയങ്ങളിൽ പ്രവേശനം കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് പരിതാപകരംതന്നെ.

ആ സംക്ഷിപ്തചരിത്രം പുണ്യതയുടെയും തൊരവാഗ്ദങ്ങളും അർത്ഥിക്കുന്നില്ല. അതിന്റെ പലഭാഗങ്ങളും കൂടുതൽ തെളിവുകൊണ്ടും അറിവുകൊണ്ടും വികസിക്കേണ്ടതായി കിടക്കുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും അതിന്റെ തരത്തിലുള്ള ആദ്യഗ്രന്ഥം അത്രമാത്രമാണ്. ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഉൽകൃഷ്ടമായ മനോഭാവം സ്വാർത്ഥതയ്ക്കു നിന്നും അകന്നുയർന്ന് സർവ്വാപിയായ പ്രകാശത്തെ പ്രസരിപ്പിക്കുന്നു. ആദർശം അഭിവൃദ്ധിയും സജീവമായ സമാധാനവും ആണ്. അങ്ങിനെയുള്ള അഭിപ്രായങ്ങളോടു ആത്മാർത്ഥമായി യോജിക്കുന്നതിനുമുൻപു രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു സമാധാനസ്ഥാപനസമിതിയിൽ പ്രാതിനിധ്യംകൊടുത്തതുകൊണ്ടു യാതൊരുപ്രയോജനവും ഇല്ലെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയെന്നു്.

1921-ൽ റഷ്യ, അതിന്റെ ആയുരംപതുശതമാനം സ്ഥലം വെറും മരുഭൂമിയായിത്തീർന്ന കാലക്കെടുതിയിൽ ദാമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അമേരിക്ക ആധികൃതകൊണ്ടു ധാന്യങ്ങൾ ദാമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു ഇന്നും ആ രീതിക്കു മാറ്റം സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. കാപ്പിയും മറ്റും ചതുപ്പുസ്ഥലം നികത്തുന്നതിനായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതായി എല്ലാവരും കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ലോകത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗം ആവശ്യത്തിന്റെ ആത്മീകാണിക്കുമ്പോൾ മറ്റൊരു ഭാഗം ആധികൃതത്തിന്റെ അലസതയിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു. അനിയന്ത്രമായ ജനപ്പെരക്കം എന്നു മുറവിളികൂട്ടുന്ന ഇക്കാലത്തും പ്രകൃതിയുടെ വിഭവങ്ങൾ വയറിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു മുൻപിൽ പരാജിതമായിട്ടില്ല. ഇനിയും ആയിരത്തിൽപരം വർഷത്തേക്കുകൂടി അങ്ങിനെ സാഭിക്കാൻ ഇടയില്ലെന്നും കണക്കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ ഇന്നു കാണുന്ന അടിമത്തത്തിനും ഭാരിഭൃത്തിനും കാരണം സമ്പത്തിന്റേയും സാധനങ്ങളുടേയും ദുഷ്ടമായ വിനിയോഗവിതരണരീതിയാണെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണ്. ഈ കഷ്ടതകളെല്ലാം 'ചിഡി'യാണെന്നു വിശ്വസിച്ചുകഴിയുന്ന ജനസമൂഹങ്ങൾക്കു് വെളിച്ചവും ധൈര്യവും ആ ചരിത്രം കൊടുക്കുമെന്നുള്ളതിൽ തർക്കമില്ല. അതു കട്ടിക്കഴിഞ്ഞാലുള്ള ചുമതല ലോകത്തെ സമാധാനത്തിലേക്കും സംതൃ

പ്തിയിലേക്കും നയിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. ഒരു ലോകഭരണവ്യവസ്ഥയുടെ സ്ഥാപനംമൂലമല്ലാതെ മനുഷ്യന്റെ അസംതൃപ്തിക്കും ശക്തിയുടെ അനാവശ്യമായ നഷ്ടത്തിനും ശരിയായ പരിഹാരം ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. അതിൽ കുറഞ്ഞുള്ള താല്പാലികമായ എല്ലാ 'മുട്ടശാന്തി'കളും പരീക്ഷണത്തിൽ പരാജിതമാവുകതന്നെ ചെയ്യും.

ചരിത്രം ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള വിചാരം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നതു ഇതേവരെ ശരിയായ ചരിത്രം പഠിക്കാത്തതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. ആ വാദം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം മനുഷ്യനു അവന്റെ ഭാവിയെ രൂപീകരിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുള്ള തെളിവുകളെ നിഷേധിക്കേണ്ടതായി വരും. മനുഷ്യന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം ഒന്നുകൂടി ശുദ്ധവും ഭദ്രവുമായിത്തീർന്നാൽ വ്യംമോഹങ്ങൾ തനിയെ മാറിക്കൊള്ളും കായികമായ വിപ്ലവങ്ങളെക്കാൾ വിചാരങ്ങൾക്കും ചിന്താഗതിക്കും ഉണ്ടാകുന്ന പരിവർത്തനം എന്നും കാര്യക്ഷമമായിരുന്നിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഒരു വികാസം സംഭവിക്കണമെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയും അതിന്റെ പ്രേരണകളും മാറ്റാതെ തരമില്ല. രാമസ്വയം ഇംഗിതങ്ങളെ അടിച്ചുടച്ചു് വിസ്തൃതമായ ആവശ്യങ്ങളിൽ ഒരു ലോകസംഘടനയെ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യരെ അഭ്യസിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ സകല പരിഷ്കാരങ്ങളേയും നാശനശ്ശിതത്തിലേക്കു വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോകുമെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ആ ദൂരത്തെ തടയണമെങ്കിൽ ലോകം അതിന്റെ പാരമ്പര്യത്തെയും പ്രവൃത്തിയെ നയിക്കുന്ന ചരിത്രത്തെയും ഒരിക്കൽക്കൂടി സൂക്ഷ്മമായിഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് വെത്തിന്റെ Outline of History; Science of Life; Wealth and happiness of mankind എന്ന മൂന്നു മഹാഗ്രന്ഥങ്ങൾ ലോകാഭിവൃദ്ധിയുടേയും ലോകസമാധാനത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനങ്ങളായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നതു്. അവ ആപത്തിലേക്കു പരിണമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനുഷ്യന്റെ മുൻപിൽ കടന്ന് അവനെ ഒരു ഭാഗ്യരോധിയിലേക്കു നയിക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യം സ്ഥാനമില്ലാത്ത അവയുടെ മാറ്റം രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് ഇഷ്ടമായില്ലെന്നുവരാം. എങ്കിലും മാക്സിന്റെ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന് ഭൂമിയെന്തിനും മറയാൻ തുടങ്ങിയ ഒരു ജനസമൂഹത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്കു് ലോകരക്ഷക്കു് ഈ മൂന്നു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ശക്തമാവുകയില്ലെന്നു് എന്തിനു സംശയിക്കുന്നു?

പൊയ്യോയലോകം.
സർ. ആർതർ കോണൻഡോയിലിന്റെ
THE LOST WORLD
എന്ന നോവലിന്റെ അധികൃതമായ പരിഭാഷ പുസ്തകരൂപത്തിൽ തയ്യാറായിരിക്കുന്നു.
വില രൂപാ ൧ അണ ൮.
ശ്രീരാമവിലാസം ബുക്കിംഗ്സ്റ്റോ, കൊല്ലം.

നിയമവും ശിക്ഷയും.

കെ. എൻ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ

മനവസമുദായത്തിന്റെ പുരോഗമനത്തെ ആശ്രയിച്ച ശിക്ഷയുടെ സ്വഭാവവും മാറിവരുന്നതായി കാണാം. മുൻകാലങ്ങളിൽ ശിക്ഷ, പ്രതീകാരോപയോഗം അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയായിരുന്നു. ഇന്നാകട്ടെ, കുറ്റക്കാരന് കുറ്റം ചെയ്യാനവസരംകൊടുക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള ശിക്ഷകളും, അവനെ നന്നാക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങളുംകൂടി കലർന്നാണ് മിക്കവാറും ശിക്ഷകളിൽ കാണുന്നത്. തടവിലിടുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം അവനു കുറ്റം ചെയ്യാനുള്ള അവസരത്തെ നൽകാതിരിക്കുക എന്നതാണ്. തടവിലവാനു കിട്ടുന്ന വിഭാഗങ്ങൾ അവനെ ശിക്ഷാകാലത്തിനുശേഷം കുറ്റം ചെയ്യാതെ ജീവിക്കുവാൻ പ്രാപ്തമാക്കുന്നു. പൂർവ്കാലങ്ങളിലെ “ഒരു കണ്ണിടുന്നതുകണ്ണ്, ഒരു പല്ലിനെ പല്ലു” എന്ന നിയമം ഇപ്പോൾ പരിഷ്കൃതരാജ്യങ്ങളിൽ അപൂർവ്വാവസരങ്ങളിൽ മാത്രം ഉപയോഗിക്കാറുള്ള മരണശിക്ഷയിൽ അവശേഷിക്കുന്നു.

പൂർവ്കാലങ്ങളിലും ഇക്കാലത്തുതന്നെയും നടന്നിട്ടുള്ള ചില രസകരങ്ങളും അപൂർവ്വങ്ങളുമായുള്ള ശിക്ഷകളെ പരാമർശിക്കുവാനാണ് ഇവിടെ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്. കുറേവർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു ചിക്കാഗോ നഗരത്തിലെ ഒരു പെൺകുട്ടി അയാളുടെ ഭാര്യയെ കഠിനമായി പ്രഹരിച്ചതുമൂലം കോടതിയിൽ ഹാജരാക്കപ്പെട്ടു. വാദിഭാഗം വക്കീൽ തന്റെ പ്രസ്താവനയെ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. “ഈ തടവുകാരൻ, അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ പാദങ്ങൾ ചുംബിക്കുവാൻകൂടി യോഗ്യനല്ല” ജഡ്ജി ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചില്ല. തടവുകാരനോടു ഭാര്യയുടെ പാദചുംബനത്തിനു കോടതി ഉത്തരവായി. നിവൃത്തിയില്ലാതെ തടവുകാരൻ ആകൃതം നിവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി. ഇതായിരുന്നു ഇന്ത്യയിലെ ലഭിച്ച ശിക്ഷ.

പരമാവധി തടവുകാലം ജീവപര്യന്തമാണല്ലോ അതുതന്നെ 14 വർഷക്കാലമായിട്ടാണ് കണക്കാക്കുക. ഒരിക്കൽ “വിയന്നാ”ക്കാരനായ ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനെ അറസ്റ്റുചെയ്ത അവന്റെ പേരിൽ 500 ചാർജ്ജുണ്ടായിരുന്നു. നിയമപ്രകാരം അവൻ 2500 വർഷങ്ങൾക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടവനായിരുന്നു. ജഡ്ജിമാർ യാതൊരു ചിന്തയുമില്ലാതെ കുറ്റക്കാരന്റെ ചെറുപ്പത്തെ പരിഗണിച്ചു ശിക്ഷയുടെ കാലാവധി 1500 വർഷമായി കുറച്ചുപോലോ!

മുസ്സോളിനി 1922-ൽ കമ്യൂണിസ്റ്റ് നേതാക്കൾക്കു ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ശിക്ഷ കൊടുത്തു. എല്ലാവരെയും നിരത്തിനിർത്തി നല്ലവണ്ണം ആവണക്കുണ്ണ സേവപ്പിച്ചിട്ടു പൊയ്ക്കൊള്ളുവാൻ അനുവദിച്ചു! കോടതിയിൽ ചച്ചുതന്നെ തമാശകളും ഇക്കാലത്തു നടക്കാറുണ്ട്. ന്യൂയാർക്കിൽ ഒരു വേലക്കാരൻ അവളുടെ യജമാനത്തിയു

ടെ പേരിൽ കേസുകൊടുത്തു. ഗോമാംസം ശരിയായി പചിക്കാൻ അറിഞ്ഞുകൂടുന്ന കാരണം പറഞ്ഞാണു അവളെ യജമാനത്തിൽ പിരിച്ചയച്ചത്. നോട്ടീസുകൂടാതെ തന്നെ പിരിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടു ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളത്തിനായിരുന്നു അന്യായം. വാദിയോടു കോടതിക്കു അവളുടെ പാപകസാമർത്ഥ്യം ചെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കണമെന്നു ജഡ്ജി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗോമാംസം, സ്റ്റുവ മുതലായ സാമഗ്രികൾ കോർട്ടിൽ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. വേലക്കാരൻ മാംസം പാകം ചെയ്തുകൊടുത്തു. ജഡ്ജിക്കു അതു തിന്നുന്നോക്കിയതിൽ വളരെ സ്വാദുള്ളതായിത്തോന്നി. അന്യായകാരമുള്ള ഒരു മാസത്തെ ശമ്പളം വിധിച്ചുകൊടുക്കുകയും വേലക്കാരിയെ തന്റെ സ്വന്തം പാപകീഴായിട്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു.

പണ്ടെന്തെ ചില ശിക്ഷകൾകൂടി ഈ അവസരത്തിൽ എടുത്തു. ഇപ്പോഴത്തെവുമായി തട്ടിച്ചുനോക്കുന്നത് രസാവഹമായിരിക്കും. അന്ന് വിസ്താരമെന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒരുത്തനെ കുറ്റക്കാരനാക്കിയ ഒരു കേസിൽ വെച്ചാൽ പ്രതി താൻ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നു സ്ഥാപിക്കണം. ഇന്ന് ഈ കർത്തവ്യം വാദിക്കാണല്ലോ പ്രതി വാദിച്ചു സമർത്ഥിക്കുന്നത്. ചില പരീക്ഷണങ്ങളിൽകൂടി അയാൾ നിശ്ചിതമായ വിധത്തിൽ വിജയപൂർവ്വം കടന്നുപോകുന്നതുകൊണ്ടുമാത്രം ഇതു നിവർത്തിക്കപ്പെടും. മിക്കവാറും ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ പിൽവെച്ചാണ് നടത്തപ്പെടുന്നത്. വെള്ളം ഒരു ഇരിമ്പുകമ്പയിട്ടു നല്ലവണ്ണം തിളപ്പിക്കും. തിളച്ചുവെള്ളത്തിൽ പ്രതി കൈമുക്കി അതിൽ കിടന്നിരുന്ന അയശകലം എടുക്കണം. പൊള്ളൽ വേഗം ഭേദമായാൽ അയാൾ കുറ്റക്കാരനല്ലെന്നും, ഇല്ലെങ്കിൽ കുറ്റക്കാരനാണെന്നും കോടതി വിധിക്കുന്നതാണ്. ശുദ്ധീകരണ മുതലായ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ സത്യപരീക്ഷക്ക് നെയ്യുൽ കൈമുക്കുക എന്ന സമ്പ്രദായം ഉണ്ടായിരുന്നെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ ഇവിടെ കൈപൊള്ളാതെയിരിക്കണമെന്നായിരുന്നു നിർബന്ധം.

രാജദ്രോഹികളെ ശിക്ഷിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഈ അടുത്തകാലംവരെ ഒരു പ്രത്യേക സാധനം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “പില്ലറി” എന്നാണിതിനു പേർ. ഒരു മനുഷ്യനെ പില്ലറിയോടു ചേർത്തുനിർത്തി അയാളുടെ ചെവിയിൽ ആണിയടിച്ച് “പില്ലറി”യുമായി തറച്ച് ചത്തവർ ലങ്ങളിലോ മറ്റവിധത്തിൽ ആളുകൾകൂട്ടുന്ന ഭിക്കിലോ ഹർജിപ്പിക്കുന്നു. പ്രേക്ഷകന്മാരുടെ ആക്ഷേപങ്ങൾകൂടാതെ പലപ്പോഴും അവരുടെ ശിക്ഷകളും ഈ കുറ്റക്കാരർക്കു സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. ആരും നിർഭാഗ്യനാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും ജനങ്ങളുടെ കല്ലേറുകൊണ്ടു

മരിച്ചുപോകും. “ഡാനിയൽഡീഫോ”വിനെ രാജദ്രോഹകുറ്റത്തിൽ പില്ലറിയ്ക്കിയിട്ടു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. പക്ഷേ ഭാഗ്യവാനായ ഇദ്ദേഹത്തിനെ ജനങ്ങൾ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുമൂലം, തന്റെ വകുപ്പിൽ പെട്ടവരുടെ നിർഭാഗ്യത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകേണ്ടിവന്നില്ല.

ചെറിയ കുറ്റങ്ങൾക്കു പലപ്പോഴും ഒരു മണിക്കൂർ നേരത്തേയ്ക്ക് “സ്റ്റോക്സി”ലിട്ടുക സാധാരണമായിരുന്നു. കുറ്റക്കാരനെ ഒരു ബഞ്ചിലിരുത്തുന്നു അയാളുടെ കാലുകൾ ഒരു പലകയുടെ രണ്ടു ചുവരത്തിൽ ഓരോന്നായി ഇടുവിച്ച് കെട്ടിവെയ്ക്കുന്നു. ഇതാണ് ശിക്ഷ. ഫെൻറി എട്ടാമന്റെ മന്ത്രിയായിരുന്ന “വുഡ്സ്” ഈ ശിക്ഷയുടെ രുചി ഒരിക്കൽ നല്ലവണ്ണം അറിയുകയുണ്ടായി.

കുറ്റക്കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നവരെ ഉച്ചവെയിലത്തു കനിച്ചുനിർത്തി, പുറത്തു ഭാരമുള്ള കല്ലുകയറ്റി ശിക്ഷിക്കുന്നത് പണ്ടുകാലങ്ങളിൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്ന ഒരു രീതിയാണ്. ആശാൻ പള്ളിക്കടുത്തുളളിലെ ശിക്ഷ കറേക്കുടി ഭയങ്കരമാണ്. തലകീഴായി മുകളിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി അടിയിൽ പുകയിട്ടു പ്രാണഭംഗം അനുഭവിപ്പിച്ചാണ് നാട്ടാമാന്മാർ അവരുടെ ശിക്ഷന്മാരുടെ തലയിൽ ജ്ഞാനം കയറ്റിയത്. രാജദ്രോഹത്തിന് ആനക്കാലിൽ കെട്ടിവലിപ്പിക്കുക, ഇരുമ്പുകുട്ടിലിട്ടു വെള്ളത്തിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തുക, മുതലായതും അപൂർവ്വമായിരുന്നില്ല “പൂളയിൽ വച്ചുനിറുത്തുക” എന്നു കേട്ടുകേൾവിടയുള്ള. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിൽകൂടി ചില കുറ്റക്കാരെ വെള്ളത്തിലിട്ടു പുഴുങ്ങിവന്നിരുന്നു. ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കുകയെന്നത് യൂറോപ്പിൽ 15-ാം 16-ാം ശതകത്തിൽ സാധാരണയായിരുന്നു. വയസ്സുചെന്നതളളമാരെല്ലാം മന്ത്രവാദിനികളാണെന്നുള്ള അന്ധവിശ്വാസംമൂലം എത്രയോ നിരുപദ്രവകളായ വൃദ്ധകളെ ദഹിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു! മതദ്രോഹത്തിനു ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കാൻ പോപ്പിന്റെയും പള്ളിയുടെയും അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നു. “ജോവാൻ ആഫ് ആർക്ക” എന്ന കന്യക മന്ത്രവാദിനിയാണെന്നുള്ള കുറ്റം ചുമത്തി ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഇന്നു ശിക്ഷയായി കോടതികൾ ജീവനോടെ ദഹിപ്പിക്കുന്നതിനൊരിക്കലും അനുവദിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും പരിഷ്കാരം മൂർഛയെ പ്രാപിച്ച അമേരിക്കയിലെ ജനങ്ങൾ, നിയമം അവർതന്നെ ഏറ്റെടുത്തു. ഇത്തരം ശിക്ഷ നൽകിയിരുന്നുണ്ട്. പാവപ്പെട്ട നിഗ്രോകളെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ഇതിനായി ഇവർക്കു വിപുലവ്യാപ്തിയുള്ള ഒരു സംഘടനയുമുണ്ട്.

ഇതെല്ലാമോക്കുവേണ്ടത്ര ക്രൂരകാലത്തിലേക്കു നോക്കുവാൻതന്നെ ഭയമാകുന്നു. “പോയകാള കൊമ്പൻകാള” എന്ന ചൊല്ലനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞുപോയകാലം സുവണ്ണകാലമാണെന്നു നാം വ്യഥാഭ്രമിക്കുന്നു. ഒരു കാലം നന്നോ ചിത്തയൊ എന്നെന്നു കേൾക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതു അക്കാലത്തെ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ സംസ്കാരത്തെ ആസ്പദമാക്കിയാണ്. അനുഭാവപൂർണ്ണമായ ഒരു മനസ്സിന്റെ സമ്പാദനത്തെയാണ് എത്രയും വലു

തായി നാം ഗണിക്കേണ്ടതു്. ബുദ്ധിശക്തിയെയോ, കരകൗശലത്തെയോ അവലംബിച്ച് രാജ്യങ്ങളോ ഒരു സമുദായത്തിന്റെയോ സംസ്കാരത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു് ഭോഷതമാണു്. ഈ തോതുവെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ ലോകം ഉൽക്കഷോഭയമായി വളരുന്നുവെന്നു പറയാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സമുദായത്തിന്റെ പ്രതീകാരബുദ്ധിയ്ക്കു് ഗണ്യമായകുറവുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നു്, കുറുകാരനെ, അനുഭാവപൂർണ്ണമായി നോക്കാൻ മനുഷ്യനു കഴിയും. തന്മൂലം ശിക്ഷകളുടെ കാരിന്ദ്രം ക്രമശക്തരെന്നു് കരുതുന്നു. ഇന്നു മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കുന്നതു് ഒരു ശിക്ഷയായിട്ടല്ലെന്നുപ്രത്യുത, കുറുക്കളെ തടയുന്നതിനായിട്ടാണെന്നും നാം ഓർക്കണം. ഒരുത്തനെ പണ്ടു മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചപ്പോൾ അവൻ പറയുകയുണ്ടായി. “യജമാനനെ, മേലിൽ കുററു ചെയ്യാതിരിക്കാൻ എനിക്കിതൊരു പാഠമായിരിക്കും” എന്നു്. കുററുതെ തടയുന്നതിനു മറ്റു മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ലെങ്കിലല്ലാതെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു പ്രവേശം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്ന ഒരു കാലത്തിൽ നാം ക്ഷണം എത്തിച്ചേരാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ.

നിങ്ങളുടെ ഭാവം

നിങ്ങളുടെ പേരും മേൽവിലാസവും ഏതെങ്കിലും ഒരു പുഷ്പത്തിന്റെ പേരും മാത്രം എഴുതി ഒരു പോസ്റ്റ് കാർഡ് അയയ്ക്കുക. എന്നാൽ 1 രൂപയും ചിലവും വി. പി. ചുമത്തി തൊഴിലിലുണ്ടാകുന്ന ലാഭനഷ്ടങ്ങൾ, ഉദ്യോഗക്കുറവും, സ്ഥലംമാറ്റവും അല്ലെങ്കിൽ തരംതാഴ്ച, ജനനങ്ങൾ, വിവാഹങ്ങൾ, ആനന്ദകരമായ സംഭവങ്ങൾ, രോഗങ്ങൾ മുതലായി നിങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്നതും അടുത്ത 12 മാസങ്ങൾക്കിടയിൽ നടക്കുന്നതുമായ സംഭവങ്ങളുടെ പൂർണ്ണവിവരങ്ങൾ അയച്ചുതരുന്നതാണു്. സംഭവിക്കാനിടയുള്ള ദുരദൃഷ്ടങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷനേടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും വിവരിച്ചു അറിയിക്കുന്നതാണു്. ഒരു പരിശോധിച്ചുനോക്കിയാൽ ഞങ്ങളുടെ പ്രവചനങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി ഫലിക്കുന്നവയാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാകും ഏതെങ്കിലും 5 ചോദ്യങ്ങൾക്കു ശരിയായ ഉത്തരം നൽകുന്നതിനു 1 ക. 4 ണ. മാത്രം.

നോട്ടു്—ഞങ്ങളുടെ പ്രസ്താവനകൾ അവാസ്തവമെന്നു തെളിയിക്കുന്നവയ്ക്കു 100 ക. ജനാം.

Professor G. Shunker,
Post Box No. 72, Lahore.

കയ്യും, പാണ്ഡു മുതലായ
തപകരോഗങ്ങൾക്കു്.

എത്ര കുറിയായാലും ഭേദപ്പെടാത്തതായാലും എത്ര വ്യാപിച്ചിരുന്നതായാലും വഴക്കുമുള്ളതായാലും, നാലാഴ്ചയ്ക്കും നിശ്ശേഷം എന്നെന്നേക്കും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതാണു്. വിജയം ഗാരൻറിയെന്നു്. വാ.വരങ്ങൾക്കു അവശ്യപ്പെടുക.

Kamala Works, Panchpota
(M. Q.) Bengal.

ഏകാന്തലക്ഷ്മി.

തൈയ്ക്കാട്ടു ചന്ദ്രശേഖരൻനായർ.

I

കിടന്നുകയങ്ങു തനിച്ചു വയലിൽനിന്നുറക്കുമാറാം തുകുകമാരിയെ:

നെല്ലണിക്കിരിക്കൊയ്ക്കു വിനത ഏതുംപുല്ലാമ്പലംമരിക്കെക്കൊള്ളുന്നു;

തെല്ലുകറാകുകെട്ടുന്നു, സംഗീതംപ്രമുത്ത പിഴയ്ക്കാതിടയ്ക്കുവരും;

ഉറുകേൾക്കിൻ:—ഇത്താഴ്വരയിങ്കലൻപുറരാരിണം തുളുമ്പിമറിയുന്നു!

എതുവേനലിൻ വൃക്ഷത്തണലിലും പുതരാഗമധുരിമയിങ്ങനെ

റാനവാടികൾ കൂടിയുമധഗ-

ല്ലാനിതീന്തു പൊഴിക്കുമാറില്ലമോ!

ഏതുവാസന്തസൽപലർവേള, യി-മ്മാതിരിക്കണുന്നേമ്മകേട്ടീടുവാൻ,

ചിത്തമോഹനം മാന്തളിർതോപ്പുകൾക്കിത്തരം കയിൽനാദവും ലഭ്യമോ!

II

ഗ്രാമകന്യക, സ്വേദകണങ്ങളോ-ടോമനിക്കുമാ ഗാനങ്ങളെന്തുവാൻ?

പണ്ടുപേരാൻ പോരിൻകഥാമൃതം, രണ്ടുമൂന്നു പുരാണസ്വയംവരം;

അല്ല, യേതോഹൃദയംതകന്നുഴ-മല്ലലിൻപരികീർത്തനമായ് വരാം!

പോയകന്നതു, മന്നൽഭവിച്ചതുമായകഷ്ടതാഗീതികളാമവ!

എന്തൊരുതൃഷ്ണസംഭവമാകിലു-മന്തമില്ലാതെ പാടിനിന്നാളവരും;

കൊയ്ത്തരിവാളണച്ചു, കനിഞ്ഞുതൻകൊയ്ത്തുജോലിയുമൊപ്പം നടത്തിനാൾ,

ഏക, നാട്ടുപുറപ്രസാദാഞ്ചിത-സേക, യേകാന്തലക്ഷ്മിവിശാരദ!

നിന്നവിടെച്ചെവികളിത്തോരുത്താൻപോന്നിതപ്പൊഴേ കന്നേറിയെങ്കിലും,

അന്നുകേട്ടൊരഗ്നേസന്തുഷ്ടിയാ-ലിന്നമെന്തെന്നമിവ സമ്പുഷ്ടമാം!!

പണ്ഡിറ്റ് ഡി. ഗോപാലാചാർലുവിന്റെ

ജീവാമൃതം

ആധുനികകാലത്തെ ജോലിക്കടുത്തു നിങ്ങളുടെ ആരോഗ്യത്തെ സാവധാനത്തിൽ ഫനിക്കുന്നു; തൽഫലമായി നിങ്ങൾക്കു ക്ഷീണം, സന്ദർഭ സംബന്ധിച്ചുള്ള രോഗങ്ങൾ, തലവേദന, വേഗത്തിൽ കോപം വരുക മുതലായവ ഉണ്ടാകുന്നു. ഇവ സ്ഥിരമായി നിങ്ങളെ ബാധിക്കുന്നതിനു മുമ്പായി അവയെ അകറ്റേണ്ടതു ആവശ്യമാണു്; അതിനു ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം ജീവാമൃതം ഉടൻതന്നെ സേവിച്ചുതുടങ്ങുകയത്രേ. ഫലപ്രദമായ ഈ രേഷ്യം നിങ്ങളുടെ രക്തത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും, സിരകളെ ബലവത്താക്കുകയും, നഷ്ടമായിത്തീർന്ന ഉന്മേഷത്തെ വീണ്ടെടുക്കുകയും, നിങ്ങൾമുമ്പുള്ളതനുപോലെ ആരോഗ്യമാനം ആരോഗ്യമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യും.

എല്ലാ സ്ഥലത്തും ലഭിക്കും.

വലുതു് 3 ക. 4 ണ. ചെറുതു് 1 ക. 12 ണ.

നിർമാതാക്കൾ

ആയുർവ്വേദാശ്രമം

പോസ്റ്റ് ബാക്സ് 287, മദ്രാസ്.

നമ്പൂതിരിമാരും ഫലിതവും.

ഇ. ഇ. പണ്ടേത്തിൽ ബി. എ.

“കുറിപ്പിലെത്തിയതിൽ നിശ്ചയം കഴിഞ്ഞു പോകുന്നതിൽ കഷ്ടതയൊന്നും ഫലിതങ്ങൾ പകരിച്ചിൽ അധികവും പറച്ചിലിൽ കഴിഞ്ഞുപോകുന്നത്. “വെടിപറയുക” ഒരു കലാവിദ്യയാക്കിത്തന്നെ തീർത്തിരിക്കുന്ന നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഫലിതങ്ങൾ എത്രതന്നെ അന്തരീക്ഷത്തിലെ ഭൂമനമാത്രത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കണം! സാഹിത്യവും ഫലിതവും വളരെ സാമീപ്യമുള്ളവയാണ്. രസാത്മകമായ വാക്യമാണ് കാവ്യമെങ്കിൽ ഫലിതത്തിന്റെയും ചമൽക്കാരം ഹാസ്യരസത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമാണ്. “ബഹുരസമായി” എന്നാണ് ഫലിതത്തിനുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റ്.

സംസ്കൃതസാഹിത്യം ഹാസ്യരസത്തിന് ഒരു നല്ല സ്ഥാനം കല്പിച്ചിരുന്നു. ശ്ലേഷപദങ്ങൾക്കുള്ള സുലഭത ഫലിതങ്ങൾക്കു അനുകൂലിച്ചു ഇരുന്നു.

‘ആകാരോഹസ്വ’ എന്നുള്ള ഉദ്ദണ്ഡശാസ്ത്രങ്ങളുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരവും ബാലനായ കാക്കശ്ശേരി ഭട്ടതിരിയുടെ ‘ആകാരോലീൻഡ’ (ആകാരം=‘ആ’ എന്ന അക്ഷരം) എന്ന ആക്ഷേപവും സ്പരിചിതമാണല്ലോ. ആംഗ്ലോസാഹിത്യമല്ലനായിരുന്ന ഡാക്ടർ ജാൺസൺ ഇതുമായി ഏകീകരണം ചെയ്തുകൊണ്ട് (Puns) നന്നായാൽ ഫലിതത്തിൽ ഒന്നാംതരമായി ഗണിക്കപ്പെടാമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഫലിതം പിന്നാലെ നടന്നു കറിയപ്പെടുകയാണ് ബാസ് വെൽ എന്ന ഒരു സാഹിത്യശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ നിരീക്ഷിച്ച സാമ്യത്തിലും പതിനെട്ടരക്കവികളും കളിയാടിയതന്നെ വിഭാഗം സമസ്തലൈ സംഭാഷണങ്ങൾക്കു ഒരു ബാസ് വെലിനെ കിട്ടിയതിനെക്കുറിച്ച് എത്രയും ഫലിതങ്ങൾ കാണുമായിരുന്നു! ഐതിഹ്യങ്ങളുടെ അനുബന്ധങ്ങളായി ഏതാനും റെറ്റോറിക്കുകൾ അങ്ങങ്ങായി കിടക്കുന്നതുമായും ഇന്നു നമുക്കു ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

ഫലിതത്തിന്റെ ഒരു നക്ഷേപവും, രക്ഷയപാത്രവുമാണ് കേരളത്തിലെ ചാക്യാർക്കുതന്നെ. ക്ഷേത്രങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവരുടെ കൂത്തും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇതിന്റെ ഉപയോഗത്തിനായുണ്ടായ ‘മത്തവിലാസം’ മുതലായ പ്രഹസനങ്ങളുടെയും പ്രബന്ധങ്ങളുടെയും പ്രണേതാക്കൾ ഭൂരിഭാഗവും നമ്പൂതിരിമാരായിരുന്നു എന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ഫലിതരസികത്വത്തിനു പ്രധാനമായി വേണ്ട ഒരു ഗുണം ഇന്നു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ഒരു പ്രധാനഗുണമായി കരുതിവരുന്ന ഫലിതസഹിഷ്ണുതയാണ്. “കഥകളിലിങ്ങനെ പലതു പറയും—അതുകൊണ്ടു ക്ഷേമം പരിഭവമുതൽ” എന്നു ശ്ലോകങ്ങളുടെ മനസ്ഥിതിയെ കണ്ണൻനമ്പ്യാർ

ക്ഷണിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ആ ഉദാഹരണ ചാക്യാർക്കു നിരപേക്ഷമായിത്തന്നെ നൽകിയിരുന്നു. ഇന്നത്തെ ഹാസപത്രങ്ങളിലും മാസികകളിലും കാണാറുള്ള വിധാതനെയു കതിഗതമായിപ്പോലുമുള്ള പരിഹാസസ്വഭാവം ചാക്യാർക്കു അലിഖിതമായ ഒരു സമുദായമുദ്രയെന്നു വെച്ചുവന്നിരുന്നു. ഇതോത്തു ശക്തൻരാജാവു തുടങ്ങിയുള്ളവരുടെ രാജകോപംപോലും ഉത്തരക്ഷണത്തിൽ വിവേകംകൊണ്ടു തണുത്തിട്ടുണ്ട്. ഫലിതകർത്താക്കൾക്കു വിഭാഷാജനിച്ച “കൈവെയ്പ്പാൻ അന്നു ഒരുവെട്ടിയെന്നെങ്കിൽ ചാക്യാർക്കുതന്നെ ഒരു തലമുറക്കൊണ്ടു തീർന്നുപോകുമായിരുന്നു. സമുദായഭാഷയുടെ പരിഹാരത്തിനു ഹാസ്യനിരൂപണം satire ഒരു സിദ്ധൗഷധമാണെന്നു അന്നുതന്നെ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കണം. വൈഷ്ണവമായ ഒരു സ്വർഗ്ഗസ്ഥിതിയും നമ്പൂതിരിക്കുണ്ടായിരുന്നു ഇന്ദ്രലോകത്തിൽ ‘വിശിതപത്തിന്റെ കോമരമായ ഒരു സൂരിനമ്പൂതിരിയുണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനെക്കൊണ്ടു വിവേകപുരസ്കാരം ഒരു മന്ദഹാസം അമർത്തുന്നതിനും ഒരു കരുത്തേടവും ഉണ്ട്. സ്വന്തം നൃപതകളെ സ്വയം കണ്ടുപറയുന്നതിനുള്ള ഒരു നിരന്തര രസികത്വം തന്നെയാണു സാക്ഷാൽ ഹാസ്യരസം (Humour). ചതുര്യകടമായ പ്രതിഭാശക്തിയിൽ കേന്ദ്രീഭവിച്ചു കറിക്കുകൊള്ളുന്ന റെറ്റോറിക്കിൽ പ്രവഹിച്ചാൽ അതു ഫലിതമായി. ഫലിതത്തിന്റെ മുർച്ഛ, തൂലികയുടെ വാളിനെക്കാൾ ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള ആപ്തവാക്യത്തെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ട്.

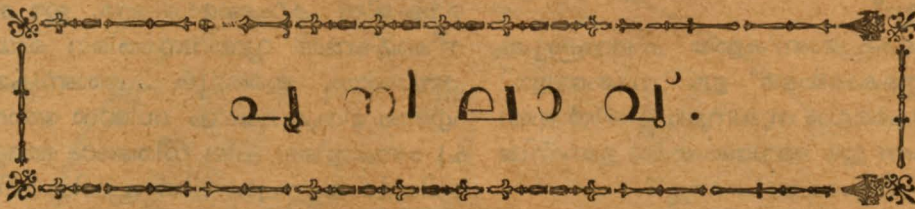
വാക്കിലെന്നപോലെ പ്രവൃത്തികളിലും ഫലിതം കാട്ടാമെന്നു ദുഷ്ടാന്തീകരിച്ച ഒരു കഥാപുരുഷനാണു നടുവിലേപ്പാട്ട്. ആഖ്യാനികകൾക്കും ചെറുകഥകൾക്കും പരിണാമഗുണങ്ങളുണ്ടെന്നോ, അതുപോലെ നടുവിലേപ്പാട്ടിന്റെ വിക്രിയകളുടെ രസികത്വം അവ എങ്ങിനെ കലാശിക്കുമെന്നുള്ള കഥ ആർക്കും നിശ്ചയമില്ലാതിരുന്നതിലാണല്ലോ. നിർദ്ദോഷമായ വികടത്വം നമ്പൂതിരിമാർക്കു ഒരു വരലബ്ധിപോലെയായിരുന്നു. നായനാർക്ക് പടയണിയെന്നുപോലെ നമ്പൂതിരിപടയാളികൾക്കുള്ള ഒരു വിനോദമായിരുന്നു “ശാസ്ത്രങ്ങളി” (യാത്രകളി) എന്ന നമ്പൂതിരിമാരുടെ പ്രസ്ഥാനമെന്നു മറുപടി. “ആസ്വന്മാർ” എന്ന നമ്പൂതിരിമാരുടെ ഒരു അവാന്തരവിഭാഗത്തിന്റെ പേർ തന്നെ അസിപ്രയോഗശീലത്തെക്കുറിച്ചിരിക്കണം. “യാത്രകളിയൽ” ആപാദമൂലം കാൽക്കൽക്കളിയാണു്. അന്നുകേരളത്തിൽ പുതുതായി വന്നിരുന്ന പലവാദേശിയരുടേയും വേഷംകെട്ടുക (mimicry=മിമിക്രണം? ഇതിൽ സാധാരണമാണു്) ജോനകമപ്പിള, കൊങ്ങിണി മുതലായി കാലക്രമേണ പല പരിഷ്കാരവും കലത്തിയിരുന്നു.

ഹാസ്യപ്രതികൃതികൾ (parody) കേരളത്തിൽ പ്രാചീനകാലത്തുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നമ്പൂതിരിമാർ പാവനമെന്നു ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന വേദങ്ങൾക്കും, ശബ്ദസാമ്യം കൊണ്ടു വികടമായ തുല്യകവിതകൾ മലയാളത്തിൽ ചമച്ചു വേദധ്വനികളിലും പകർത്തിയിട്ടുണ്ട് എന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. സാമയമായ ഫലിതത്തിന്റെ ശക്തി ഉറപ്പുമാണല്ലോ. പക്ഷേ ഈ വക കൃതികളിൽ പലതും വരമൊഴിയിൽവരേണ്ട ആവശ്യം കരുതാതെ കയ്യായിരിക്കാം, സഭ മല്ലാത്തവിധം ആഭാസമായിപ്പോയിട്ടും ഉണ്ട്. ചേലപ്പറമ്പിന്റെ “ഭക്താഞ്ജനനെതിരേകളിച്ചു” എന്ന ശ്ലോകത്തിന്റെ ഹാസാസക്തി ആദ്യവും അസ്സൽ പിന്നീടും ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണെന്നു ഐതിഹ്യരസികന്മാർക്കു അറിവുള്ളതാണല്ലോ.

ഫലിതം ശൗരവതരങ്ങളായ പലതിലും പ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടും ഉണ്ട്. അതുവരെ കവിതാവിഷയത്തിൽ മൂകനായിരുന്ന വാതുപട്ടേരി (വാസുദേവഭട്ടതിരി) രാവിലെ താമസിച്ച് വരുന്നതു കാണുവാനുണ്ടാകാ “ഇതതു വാതുവരുന്ന” എന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ, അന്നു നരസിംഹപ്രസാദം ലഭിച്ച ആ വിഭാഗം “വെററിലതിന്നാഞ്ഞെനിക്കു വാ, തുവരുന്ന” എന്നു തട്ടിവിട്ടു. ആ മുറക്കുന്ന “കൊടിയിതപയ്യായിനിമേൽ,” പകർത്തിനിട്ടിരിക്കു പയ്യായിനിമേൽ എന്ന ആ ശ്ലോകം പൂർത്തിയായി. ഈ നേരം വോക്കിന്റെ ഫലിതം കേൾക്കു പയ്യ പസാനമാണു വാതുപട്ടേരിയുടേ, അതേപരിധിയിൽ യമകവ്യാതത്തിൽ രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള “യയയയയയയ”കാവ്യം.

ഇന്നു ഫലിതകൃതികൾ പാശ്ചാത്യഭാഷകളിൽ സമ്പന്നമാണെന്നിരിക്കെ പശ്ചാത്തമകാലത്തിനുകൂടി പശ്ചാത്തമമായ ഒരു സാഹിത്യപ്രസ്ഥാനമാണെന്നു “ഇവോ” (“Elvoe”) എ. പി. ഹെർബർട്ട് (A. P. Herbert) മുതലായ പണ്ഡിതന്മാർ (Punch) രസികന്മാർ കാട്ടിത്തന്നിരിക്കുന്നു കേരളീയർതന്നെ ഫലിതത്തിൽ അഭിപ്രീതിയുണ്ടാണു്. നമ്പൂതിരിമാർക്കു ആ കേരളീയതയായിരുന്നു അനുഗ്രഹം. പ്രകൃതിയുടെ ഭാരതപര്യടനങ്ങളുള്ള അലസജീവിതമായിരിക്കാം ഫലിതസമൃദ്ധിയുടെ കാരണം. എങ്കിലും ഏതെങ്കിലും പണ്ഡിതന്റെ ഒരു തന്ത്രീയതയെപ്പോലും വെട്ടാതെ യത്നാർത്ഥമായ ഫലിതം പുറപ്പെടുവിച്ചു ആംഗ്ലോഫലിതകർത്താക്കൾക്കു ജീവചരിത്രങ്ങളിലെ ദുരിതം നമുക്കറിയാം. കേരളീയ സാഹിത്യരസികന്മാരിൽ പ്രാചീനന്മാരുടെ ജീവിതകഥ നമുക്കു കിട്ടുന്നില്ലെന്നുള്ളതു്. ഏതായാലും സംസ്കാരസൃഷ്ടി ഉച്ചത്തിൽത്തന്നെ പടിഞ്ഞാട്ടു ചായുവോഴാണു സാധാരണ ലോകപരിതത്തിൽ ഫലിതകാവ്യങ്ങളുടെ സുലഭപ്രസ്തുതി. അതിനു ഏതാണ്ടു നമ്പൂതിരിസമുദായവും ലക്ഷ്യമാണെന്നുതോന്നുന്നു. വിഷമവിഷമനംകൊണ്ടു വിധാമാറിയ ഇന്നത്തെ നമ്പൂതിരിസമുദായത്താൽ ഫലിതം ഇന്നും അനല്പമായി നിലനിൽക്കുവാൻ ആശങ്കയുണ്ടാകാം. അതു അച്ചിൽപതിയാണു ഇടവരട്ടെ.

ചെറുകഥകൾ

എസ്. കൃഷ്ണൻനായർ, ആലുവ.

സിദ്ധാനന്ദൻ എന്ന പേര് അദ്ദേഹം സ്വയം വരിച്ചതാണ്. ഇക്കാര്യം കാവിവസ്ത്രം ധരിച്ച് നടക്കുന്ന 'ആനന്ദ' എന്ന മധ്യേയനായ ചില കപടഭാഷാക്കളിപ്പോലെ ബാഹ്യപ്രകൃതിയിൽ മാത്രം ലൗകികവ്യാപാരങ്ങൾ വെടിഞ്ഞ ഒരു ലോകമുണ്ട് സിദ്ധാനന്ദൻ. ഭൂമിയിലുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളും അദ്ദേഹം ഈശ്വരന്റെ വിലാസിതമായിട്ടാണു കണ്ടുതന്നത്. ഈശ്വരന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും ആന്തരികമായ ചില ഉദ്ദേശങ്ങളും നിശ്ചയങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു നല്ല ബോധ്യമാണ്.

സ്വാശ്രമത്തിലെ ആരാധനയിൽ കൂടെ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ സിദ്ധൻ തന്റെ ആത്മാവിനോടു ഇങ്ങനെ ചോദിക്കാറുണ്ട്. "ദൈവം എന്തിനായിട്ടെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു? ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാസനാണല്ലോ ആത്മീയതയ്ക്ക് ഈശ്വരൻ ഇംഗിതങ്ങൾ വേണ്ടതുപോലെ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു എന്റെ കടമയാണ്. മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും എന്തുകൊണ്ട് അവയെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൂടാ?"

"പ്രകൃതിയിലുള്ളതെല്ലാം കാര്യകാരണ സംയുക്തമായും അഭിനന്ദനീയമായും ആണു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് പ്രഭാതം നമെ നിദ്രയിൽനിന്നുമുയർത്തി ഉന്മേഷിത്തരാക്കുവാനും, സൂര്യൻ ഫലമൂലാദികൾക്കു വേണ്ട വളർച്ചയെ കൊടുക്കാനും, മഴ അവയെ നനയ്ക്കാനും, അന്ധകാരമായ നിശ്വാസം ഉറക്കാനും ആണു വിനിശ്ചിതമായിട്ടുള്ളത്."

കാലങ്ങളെല്ലാം കൃഷിക്കനുയോജ്യമായ വിധത്തിൽ മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമൂലം പ്രകൃതി തീരെ ഉദ്ദേശ്യമറിഞ്ഞതാണ് സിദ്ധൻ തോന്നിയിരുന്നില്ല എന്നാൽ സിദ്ധാനന്ദൻ സ്മൃതികളെ നിശ്ശേഷം ചൊരിയത്തന്നു. ".....കാമിനിയും കലഹം പലവിധമുലകിൽ സുലഭം" എന്ന മഹാകവിരാജ്യം അദ്ദേഹം സഭാ ഉരുവിട്ടിരുന്നു. ദൈവം പോലും സ്മൃതിയോടെ തീരെ അതൃപ്തനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. പാപകാരണമായ അവയുടെ ശരീരത്തേക്കാൾ പ്രേമസംപൂർണ്ണമായ ഹൃദയത്തെ അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ചെറുത്തിരുന്നു.

അംഗനാമണികളുടെ സൗന്ദര്യസുഷമയും, കടാക്ഷവിഷ്ണുക്കളുടെ സിദ്ധഹൃദയത്തെ ചഞ്ചലിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അദ്ദേഹം അവരിൽനിന്നു അകന്നുപോകാൻ പ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. "ദൈവം ഈ ജാതിയെ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നത് പരമേശ്വരൻ ഇങ്ങനെ

നും അവയുടെ മനോഭാവത്തെ പരീക്ഷിക്കാനും വേണ്ടിയാണെന്നു സിദ്ധൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. സ്മൃതികളെ കാണാൻ ഏതാലോചനാഭരിതത്തിൽനിന്നും രക്ഷപ്രാപിക്കാൻ തുനിയുന്നതുപോലെ അദ്ദേഹം പലായനം ചെയ്തു.

സിദ്ധാനന്ദൻ ഒരു സമോദരിയും അവർക്കു ഒരു മകളുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിക്കടുത്തു ഒരു ഗ്രാമത്തിലാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. സ്വഭാഗ്നേയി ഒരു തപസ്വിനിയായിത്തീർന്നു മെന്ത അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ ആശയുണ്ടായിരുന്നു.

സിദ്ധാഭാഗിനേയി ഒരു സുന്ദരിയായിരുന്നു. അമ്മാവൻ ആത്മീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുമ്പോഴെല്ലാം അവർ പരിഹാസരസത്തിൽ പൊട്ടിച്ചിരിക്കാ. അവളുടെ നേരെ നീരസമായി നമ്മുടെ യോഗികളും അമുക്തരും അദ്ദേഹത്തെ ചില സാമ്പത്തികനഷ്ടങ്ങൾക്കു കാരണമാക്കും സ്വാത്മാവിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും അവളോടു പറയും. ഇതൊന്നുംതന്നെ അവർ ശ്രദ്ധിക്കാതെ പരിഹാസഭാസങ്ങളിലുള്ള മനോഹരവാസ്തവങ്ങളെ പരിവീക്ഷണം ചെയ്തു ലൗകികസുഖത്തിൽ മനസ്സി

നെ ആറാടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്ന ചിത്രശലഭങ്ങളെ കാടിപ്പൊന്നു പിടിച്ചു സിദ്ധാനന്ദന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവന്നു പറയും. "അമ്മാവോ! ഇതു നോക്കൂ, എന്തൊരു ഭംഗി! ഇതിനെ ഞാനെന്നാ ഏഷിക്കട്ടെ" ഇതു കേൾക്കുന്ന മാത്രയിൽ യോഗിയുടെ കണ്ണു മുറുകും, ദേഹം വിറയ്ക്കും. അത്ഭുതമായ ഈ പ്രലപനത്താൽ അദ്ദേഹം അത്യന്തം കോപാവിഷ്ടനാകും.

ഒരുദിവസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിചാരിക തിട്ടക്കത്തിൽ വന്നു അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു "സിദ്ധാനന്ദാ! അങ്ങയുടെ ഭാഗിനേയിക്കു ഒരു കാമുകനുണ്ട്."

ഭക്ഷണം കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സിദ്ധൻ ഇതു കേട്ടമാത്രയിൽ കോപംകൊണ്ടു വിറച്ചു. കൈകൾ തഴുതേണ്ട ചിന്താമഗ്നനായി അല്പം നിന്നശേഷം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു. "മേയ്! ഇങ്ങനെ വരാതിരിയല്ല. ഇതു കളവാതിരിക്കും."

പരിചാരിക മാത്രമേ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "സിദ്ധാനന്ദാ! ഞാൻ അങ്ങയുടെ മുഖത്തുനോക്കി അസത്യം പറയുകയാണെങ്കിൽ ദൈവം എന്നെ ശിക്ഷിക്കട്ടെ. അങ്ങയുടെ സമോദരി നിദ്രയ്ക്കാരം ഭിക്കുമ്പോഴാണു മകൾ സങ്കേതസ്ഥലമായ നദീതീരത്തിലേക്കു പോകുന്നത്. വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ രാത്രി പത്തുമണിക്കഴിഞ്ഞു അങ്ങുതന്നെ അവിടെ ചെന്നു നോക്കണം"

കൈകഴുകി അദ്ദേഹം അക്ഷമനായി വരാത്തതിൽ ഉദ്ധത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എന്തു പ്രവൃത്തിയെങ്കിലും അതു അമംഗളത്തിൽ കലാശിക്കും. 'ചിറകുറ മിന്നാമിനുണ്ടുപോലെ' ഒരുവിധത്തിൽ 'അറുപകൽ നീങ്ങിയിട്ടുണ്ടു' സന്ധ്യാവന്ദനം കഴിച്ചു, അല്പമൊന്നു വാചിക്കാമെന്നു ചുറ്റും

കൈയിലെടുത്തു. ഒരുക്കും കാണുവാൻ വയ്യ. കലിബാധിതനായ അദ്ദേഹം ഇതി കർത്തവ്യതാമൂലമായി കരേയധികംനേരമിരുന്നു. മണി പത്തടിച്ചു. അദ്ദേഹം പിടഞ്ഞെഴുന്നേറ്റു നടക്കാൻപോകുമ്പോൾ ഉപയോഗിക്കാറുള്ള വടിയുമെടുത്ത് വാതിൽ തുറന്നു പുറത്തിറങ്ങി. അന്നത്തെ അസാധാരണമായ പുനിലാവു കണ്ടു വിസ്മയസ്സുബ്ബനായി അല്പനേരം അവിടെത്തന്നെ നിന്നു.

അപൂർവ്വമായ ഈ ജ്യോൽസ്സയിൽ കളിച്ച ആരാമത്തിലെ തരക്കളം ലതകളും സിദ്ധനയനങ്ങളെ ഫറാദാകർഷിച്ചു വെള്ളയലുക്കിട്ട പത്രങ്ങളിൽ ചെറുതെന്നൽ തട്ടി പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മുഴുമർദ്ദം അദ്ദേഹത്തോടു ചിലതെല്ലാം ആമന്ത്രിച്ചു. ഇയ്യോറിയുടെ ഏഴയചകോരം ചന്ദ്രികാപനംചെയ്തു ഉമ്മത്തനായി സ്വഭാഗിനേയിയെപ്പറ്റിയുള്ള സകലതും വിസ്മരിച്ചു. ഉദ്ദിഷ്ടസ്ഥലത്തു് സമീപം അദ്ദേഹമെത്തിയതുകേ അറിഞ്ഞില്ല യോഗിക്കു് എന്തോ ഒരു മനശ്ചാഞ്ചല മുണ്ടായതുപോലെ തോന്നി. ക്ഷീണഗാത്രനായി ഒരു ശിലയിൽ ഉപവിഷ്ഠനായി. ദൈവത്തിന്റെ ഈ ലീലാവിശേഷങ്ങൾ കണ്ടു് അദ്ദേഹം അഗാധചിന്തയിലാണ്ടു. താൻ പലപ്പോഴും സ്വയം ചോദിക്കാറുള്ള ആ ചോദ്യം അപ്പോഴും ചോദിച്ചു. “ദൈവം എന്തിനിരേല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചു? നിന്നിമേഷമായി സുഖനിദ്രയും യുഗം, സകലവും മറന്നു് വിശ്രമസൗഖ്യമനുഭവിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ള ഈ നിശ പകലിനേക്കാൾ സുന്ദരതയും, സന്ധ്യാസമയങ്ങളേക്കാൾ ഏതരവും ആയിരിക്കാനുള്ള കാരണമെന്താണു്? ദിവാകരനേക്കാൾ എന്തുകൊണ്ടാണു് നിശാകരമായ ഈ ഗോളം കൂടുതൽ ആനന്ദദയകമായി തീർന്നിരിക്കുന്നതു്? ഈ ഗോളം രാ

വിനെ ഏറ്റവും ഏറ്റവും, മോഹനവുമായെന്നു. ഇത്ര സൗന്ദര്യം പകലിനുപോലുമില്ലല്ലോ?

“ഗായകപ്രമാണികളായ പറവക്കൂട്ടങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടാണു് ഈ നിശാവേളയിൽ, ലോകമെല്ലാം സുഖസുഷുപ്തിയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഉണർന്നിറങ്ങു് സംഗീതംപൊഴിക്കുന്നതു്?”

“എന്തിനാണു് ഈ മുഴലകളും ദൈവം ഭൂമിയെ ചാർത്തിച്ചിരിക്കുന്നതു്? ഭൂമിദേവിയുടെ ഈ മുട്ടപടം എന്തുകൊണ്ടു് എന്റെ ഏഴയനെ ചഞ്ചലിപ്പിക്കുന്നു, ശരീരത്തെ പുനർജീവിപ്പിക്കുന്നു? വിശ്രമസുഖാത്മം ശയ്യാവലംബികളായിരിക്കുന്ന മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടിയാണോ ചേതാമരങ്ങളായ ഈ രംഗങ്ങൾ, കവിതനിറഞ്ഞ ഈ കാഴ്ചകൾ ദൈവം ഭൂമിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതു്?”

സിദ്ധൻ ഒന്നാതന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല.

കറച്ചുകലയായി, നദീതീരത്തിലുള്ള മൈതാനത്തിൽ, ദിവ്യമായ ഈ ചന്ദ്രികയിലൊടി മന്ദാനിലനേറുകൊണ്ടു് രണ്ടുപേർ അലസഗമനംചെയ്യുന്നതായിക്കണ്ടു.

കാമുകന്റെ സുഖീ ഘണ്ടളായ ബാഹുക്കൾ, സ്വപ്രേമഭാജനത്തിന്റെ ഗളതലത്തെ വലയംചെയ്തിരുന്നു അവളുടെ കപോലതടത്തിൽ ഇടയ്ക്കിടെ പ്രേമമുദ്രകൾ അപ്പിച്ചും, പരസ്പരനർമ്മസല്ലാപംചെയ്തും ആ ചന്ദ്രികയിൽ അവർ സാനന്ദം വിഹരിച്ചു. അവർ ഏകദേശംപോലെ, ഏകപ്രാണൻ പോലെ സിദ്ധൻ കാണപ്പെട്ടു. നിശയുടെ ഈ മനോഹാരിത ഇവർക്കുവേണ്ടിയാണോ വിരചിതമായിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നി. ഈ കാമനീകാമുകന്മാർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സകലസംശയങ്ങൾക്കും സമീപമായ ഒരു പ്രത്യുത്തരംപോലെ പ്രത്യക്ഷരായി. അവർ സാവധാനത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെസമീപിച്ചു.

സിദ്ധൻ നിശ്ശബ്ദമായിനിലകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏഴയസ്സനും വ്യക്തമായി വെളിയിൽ കേൾക്കാമായിരുന്നു. ഈ കാമനീകാമുകന്മാർ വൃന്ദാവനത്തിലെ രാധാകൃഷ്ണന്മാരായും, ഇതെല്ലാം പൗരാണികമായ ഏതോ ദിവ്യകഥയായും സിദ്ധൻ തോന്നി. പാണ്ഡങ്ങളിലെ ചില ഗീതങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുപടങ്ങളിൽ പ്രതിധ്വനിച്ചു.

സിദ്ധൻവിചാരിച്ചു, “പക്ഷേ ദൈവം ഈ നശയെ യത്ഥാർത്ഥപ്രേമത്തിന്റെ സാക്ഷാൽകരണത്തിനു് സൃഷ്ടിച്ചതായിരിക്കാം”.

അദ്ദേഹത്തെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രേമചാമങ്ങളിൽ നിന്നും രണ്ടടി പുറകോട്ടുമാറി “ദൈവേച്ഛയെ ഞൻ നിഷേധിച്ചാലോ” എന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചു. പരമാനന്ദമായ ഈ പരിസരങ്ങൾ ഇവക്കായി സംഭാവനംചെയ്ത ദൈവത്തെ ഞാൻ ധിക്കരിക്കുകയോ? ഒരിക്കലുമില്ല. അവകാശമില്ലാത്ത ഒരു ദിവ്യക്ഷേത്രത്തിൽ താൻ അഹിതപ്രവേശം ചെയ്തവെന്ന് ചിന്തിച്ചു ലജ്ജിതനായി സിദ്ധൻ തിരിച്ചു പോയി.

വെൺകഷ്ടവും വാണടും

ഈ ഔഷധം ഏതാനുംദിവസം ഉപയോഗിക്കുന്നതായാൽ വെൺകഷ്ടവും പാണ്ടും നശ്ശേഷം ശമിക്കുന്നു. നൂറുനൂറു ഹാക്കിംമാരും ഡാക്ടർമാരും കവിരാജന്മാരും പരസ്യങ്ങളും വിചാരിച്ചിട്ടും ഭേദമാക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഈ ഭയങ്കരരോഗത്തെ ഈ ഔഷധത്താൽ പൂർണ്ണമായി മാറുക നിഷ്ഠലമെന്നു തെളിയിച്ചാൽ 500-ക. ഇനാം.

അപേക്ഷ ഇംഗ്ലീഷിൽ.
Vidyaraj Akhil Kishore Ram,
No. 222. P. O. Katrisarai
(Gaya).

കോഴിക്കോടു ഹിന്ദിപ്രേമിനിമണ്ഡലം.

സമാഗ്നിഷ്ഠയെ ഫനിക്കുന്ന സംഗതി കളെയെല്ലാം ഫനിക്കുന്ന ഒരു ദേശീയപ്രസ്ഥാനം ഹിററുലയുടെ കല്പനയനുസരിച്ച ജർമ്മനിയിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു

പതിനേഴുവയസ്സുപ്രായമുള്ള ഫിൽഡി ഗ്രാസ് എന്ന യുവതിയെ ജർമ്മനിയിലെ സുന്ദരിയായി ജർമ്മൻകാർ കൊണ്ടുടുന്നു. ഇവർ ഇപ്പോൾ ചെന്നൈയിൽ അറബിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഇരുപ്രസവിച്ചു എന്ന കാരണത്താൽ ഭർത്താവിനു തന്നിൽ നിരസമുണ്ടായിരിക്കുന്നു എന്നും അതിനാൽ വിവാഹമോചനം അനുവദിക്കേണ്ടതാണെന്നും ഉള്ള മിസിസ്സ് ലൊപാത്കാ (ചിക്കാഗോ)യുടെ അപേക്ഷയെ കോടതി അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നു.

74-വയസ്സുപ്രായമുള്ള സ്ലിഗോസ്വദേശിയായ ഒരു മി. റോബർട്ട് ടൈലറെ ക്യാനഡിയൻകുതിരപ്പട്ടാളം ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന അന്വേഷിച്ചുവരുന്നു. ഒരു ആസ്ട്രേലിയൻ തന്റെ മരണപത്രികപ്രകാരം ഇരുപതിനായിരം പവൻ ടൈലർക്കായി നീക്കിവച്ചിട്ടുള്ളതാണു അന്വേഷണത്തിന്റെ കാരണം.

ഒരു വമ്പിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി സാർ വോട്ടെടുപ്പിൽ ജർമ്മനിക്കു വിജയം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. സാർപ്രദേശം ജർമ്മനിക്കു മടക്കിക്കൊടുക്കുന്ന ചടങ്ങു് അടുത്തുതന്നെ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിനായി ലീഗിന്റെ ആലോചനായോഗം ഉടൻ കൂടുന്നതാണു്.

ചൈനീസ് ഷിപ്പിംഗ് സ്ഥാനത്തിലെ വിപ്ലവകാലത്തു അവിടത്തെ രാജാവായിത്തീരുകയും പിന്നീടു ഇന്ത്യയെ അഭ്യർത്ഥിച്ചു പ്രാപിക്കേണ്ടതായി വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു കത്താൻ രാജാവായിരുന്ന അമിർ അബ്ദുള്ള മെക്കായ് ലേക്കു തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഫജ് കഴിഞ്ഞശേഷം ഇന്ത്യയിലേക്കു മടങ്ങി എത്താനാണു ഇദ്ദേഹം തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

പ്രസിദ്ധ ചെന്നൈ ചിത്രാരമായ ക്ലാഡറു കാർബെർട്ട് ഒരു ഫിലിം കമ്പനിക്കായി ചെന്നൈയിൽ പുതിയ കരാറനുസരിച്ചു അവർ അഭിനയിക്കുന്ന ഓരോ കഥയ്ക്കും കമ്പനിക്കാർ ഇരുപതിനായിരം പവൻ വീതം പ്രതിഫലം കൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഇടയ്ക്കു മറ്റു കമ്പനിക്കായി അഭിനയിക്കുവാനുള്ള

സാധനത്തുവും ഇവർക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്.

സോവിയറ്റ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കെതിരായുള്ള ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി റഷ്യയിലെ ടാൽഷാ എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ വച്ചു നാലാളെ വെടിവെച്ചുകൊന്നിരിക്കുന്നു. ചുറ്റുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ നിന്നും ധാരാളം കർഷകർ വാധിപ്രസ്താവിടുന്നതു കേൾക്കാനായി വന്നുകൂടുകയും, വാധിപ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ പ്രതികരോടുള്ള ബഹുമാനാർത്ഥം "വിയേഴ്സ്" വിളിക്കുകയും ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

രണ്ടിവിടുങ്ങിപ്പോയതിനാൽ ശസ്ത്രക്രിയയ്ക്കു വീനയാകേണ്ടതായി വന്നുകൂടിയ ഒരു പെൺകുട്ടി ശസ്ത്രക്രിയ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ചുമയ്ക്കുകയും ആണി വെളിയിൽ വരുവാൻ ഇടയായി. പക്ഷെ ഇതു ശസ്ത്രക്രിയയിൽ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഡാക്ടറുടെ കണ്ണിൽ കടന്നുകൂടുകയാൽ അദ്ദേഹവും ഉടൻ അപ്പരേഷൻ വിധേയനാകേണ്ടതായി വന്നു.

ഇറാഖിലെ സ്റ്റേറ്റ് പണകുഴിപ്പിക്കുന്ന ഇലക്ട്രിക്കൽ വാങ്ങുകയും നടപ്പിലാക്കുമ്പോൾ സഞ്ചാരികൾക്കു മിലാനിൽ നിന്നു ഫ്ലാൻസ് വഴിയായി റോമിലേക്കു ഏഴു മണിക്കൂറുകൊണ്ടും, അവിടെ നിന്നു നേപ്പിൾ സിലേക്കു ഒൻപതു മണിക്കൂറുകൊണ്ടും യാത്ര ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ വണ്ടികൾക്കു മണിക്കൂറിൽ 90-മയിൽ വേഗതയുണ്ടായിരിക്കും എന്നു കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

കൊളംബിയ സർവ്വകലാശാലയുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ നടത്തിയ ഒരു അന്വേഷണത്തിൽ ഗ്രാമജോലികൾക്കു പുറമെ മറ്റു ജോലികൾക്കു കൂടിയുള്ള ഭാര്യമാരാണ് സന്തോഷകരമായി ജീവിക്കാൻ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നതെന്നറിയുന്നു. മുപ്പത്തിയാറുപട്ടണങ്ങളുടെ പ്രതിനിധികളായി എത്തിച്ചേർന്ന 632-സ്രികളിൽ ഭൂരിപക്ഷവും ഈ അഭിപ്രായക്കാരാണ്. ജോലിയുള്ള ഭാര്യമാർ ഭർത്താക്കന്മാർക്കു കൂടുതൽ സന്തോഷകാരണമായിത്തീരുന്നു എന്നു ഇവരിൽ പകുതിപ്പേരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ജോലിയും വിവാഹജീവിതവുമായി യാതൊരു ചേർച്ചയില്ലായ്മയും ഇവർ കാണുന്നില്ല.

ജർമ്മൻ സർവ്വകലാശാലകളിൽ നിന്നും ഏതുതരം ഡിഗ്രി സമ്പാദിക്കുന്നതിനും വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും കളികളിൽ (സ്പോർട്ട്സിങ്) പ്രാവീണ്യം നേടിയിരിക്കണമെന്നു കാണിച്ചുകൊണ്ടു വിദ്യാഭ്യാസ മന്ത്രി ഊയിടെ ഒരു വിജ്ഞാപനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ആറുമാസം വീതമുള്ള മൂന്ന് ടേമുകളിൽ എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികളും നിശ്ചിതരീതിയിലുള്ള സ്പോർട്ട്സിങ് മുടങ്ങാതെ പങ്കെടുക്കേണ്ടതാണെന്നാണു വ്യവസ്ഥ. ഇതിനു തുല്യകരമാവാണു വിജയം നേടാത്തവർക്കു അടുത്ത വർഷത്തിൽ പഠിച്ച തുടരാനോ, പരീക്ഷയ്ക്കു കൂടാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല. സ്പോർട്ട്സിങ് വേണ്ട വൈദഗ്ദ്ധ്യം നേടിയവരെന്ന് യൂണിവേഴ്സിറ്റി റെഗുലേഷൻ ബോഡ് ഉണ്ടാക്കിയ മാതൃകയിൽ ഈ ചട്ടത്തിൽ നിന്നും ഒഴിവാക്കേയുള്ളു. ആദ്യത്തെ ടേമിൽ വിദ്യാർത്ഥികളും വിദ്യാർത്ഥിനികളും പയറു് ഓട്ടം തുടങ്ങിയിട്ടുള്ള കായികപരിശീലനങ്ങളിലേക്കു പ്പെടണം. നായാട്ടു്, വെടിവെയ്പ്പ് എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ച ടേമിലെ പരിശീലനവിഷയങ്ങൾ. മൂന്നാമത്തെ ടേമിൽ ഭേദമാദ്യാഭ്യാസസംരംഭനീതിയെ സംബന്ധിച്ചതും മുതലായവയാണു്. യുവാക്കന്മാർ ഇസ്റ്റിപെൻഡൻസി കണക്കിലെക്ക് സമ്പന്നരുടെ വിദ്യാർത്ഥികളെ ഇസ്റ്റിയിൽ നിന്നു മാത്രം ഒഴിവാക്കിയിരിക്കുന്നു.

നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ആദ്യഭാര്യയായിരുന്ന ജോസഫൈൻ സമ്മാനിച്ച മുത്തുകൊണ്ടുള്ള കർണ്ണാഭരണവും, രണ്ടാമത്തെ ഭാര്യയായ മരിയെലയുടെ സിനയച്ച ഏതാനും പ്രേമലേഖനങ്ങളും ലണ്ടനിലെ ക്രിസ്ത്യന് യൂടേയും സൗത്ത് വിയുടേയും സെയിൻറു മുകളിൽ വെച്ചു് ഊയിടെ ലേലം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്രസിദ്ധീകൃതങ്ങളായ 300 കത്തുകളുണ്ടായിരുന്നതു് (ഇതിൽ രണ്ടെണ്ണം മാത്രം മുമ്പു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്.) പ്രഞ്ചഗവണ്മെൻറിനുവേണ്ടി 15,000 പവൻ മി. മാഗ്നസ് എന്നയാൾ ലേലത്തിൽ കൊണ്ടു. എഴുത്തുകാരും ഓരോന്നായി ലേലം ചെയ്യുമെന്നു കരുതി അനേകം കച്ചവടക്കാർ അവിടെ കൂടിയിരുന്നു. പക്ഷെ എല്ലാ എഴുത്തുകാരും കൂടി 2500-പവൻ മുതൽക്കു ലേലം വിളിച്ചു കേട്ടു. ഈ സംഖ്യ 500-പവൻ വീതം കൂട്ടി. ഒടുവിൽ മി. മാഗ്നസിന്റെ 15,000 പവനിലെത്തി നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനയച്ചിരുന്നതും, റോസ്ബറി പ്രഭുവിന്റെ കൈവശമിരുന്നതുമായ ഏതാനും കത്തുകൾ കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം 11,000 പവൻ വിലയ്ക്കായതു ഈ സന്ദർഭത്തിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണു്. ജോസഫൈൻ രാജ്ഞി കിരീടധാരണ വേളയിൽ ധരിച്ചിരുന്ന മുത്തുകൊണ്ടുള്ള കർണ്ണാഭരണം ക്രിസ്ത്യന്റെ സെയിൻറു മുകളിൽ വെച്ചു് ലേലം വിളിച്ചതിൽ 1,500 പവൻ വരെ ഓരോ വിളികേട്ടു. 500-മുതൽക്കു ലേലം തീർന്നു. പക്ഷെ, അതിനു കൂടുതൽ അന്വേഷണമില്ലാത്തതിനാലായിരിക്കണം കിട്ടാത്തതായിരിക്കണം ലഭിക്കുകയുണ്ടായില്ല.

സിംപ്ലൻ തുരങ്കം.

വി. ഗോപാലപിള്ള ബി. എ. എൽ. റവി

മനുഷ്യപ്രയത്നംകൊണ്ടു സാധിക്കാത്തതായി ലോകത്തു യാതൊന്നുംതന്നെയില്ല. ആത്മസ്തപ്തം തുറന്നു ഇററലിയെ യൂറോപ്പുവണ്ഡത്തിലെ ഉറനാടുകളുമായി യോജിപ്പിക്കുന്നതിൽ ചെയ്ത ശ്രമം ശ്ലാഘനീയമായിട്ടുണ്ട്.

വിജയതുഷ്ണകൊണ്ടു വിജപരചിത്തരായി ഹാനിബാർ, നെപ്പോളിയൻ ഇവർ ആത്മസ്തപ്തത്തെ തരണംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഹാനിബാർ 15 ദിവസത്തെ ശ്രമവും അദ്ദേഹം ജീവനപ്പുങ്ങളും സഹിക്കേണ്ടിവന്നു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ 5 ദിവസംകൊണ്ടു ഈ വിഷമമേറിയകാര്യം നിവ്വരിച്ചു ഇററലിയിൽ എത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ ജൈത്രയാത്ര സിംപ്ലൻപാതയുടെ നിർമ്മാണത്തിനു കാരണമായി. 42 മൈൽ നീളത്തിൽ 611 പാലങ്ങളാൽ സംഘടിതമായ ഈ പാത ആത്മസ്തപ്തം കടക്കുന്നതിനു മേലും ആർക്കും വിഷമം നേരിടരുതെന്നുള്ള കരുതലിൽ നെപ്പോളിയൻവെട്ടിച്ചതാണ്. പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽനിന്നും ഉണ്ടാകാമുള്ള ഹിമപ്രവാഹങ്ങളാലുപമറ്റം യാത്രക്കാർക്കു ഈ പാതയും അപകടകരമായിത്തന്നെയിരുന്നു. എന്നാലു ദർഘകാലം യാത്രക്കാർ ഇതിനെ ഉപയോഗിച്ചുവന്നു.

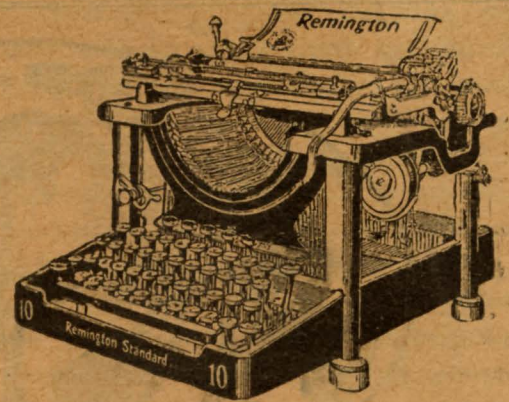
ഇപ്പോൾ സെൻറ് ഗോതാഡ്, സെനിസ്, സിംപ്ലൻ എന്നു മൂന്നു തുരങ്കങ്ങളാണു ആത്മസ്തപ്തിനെ കടന്നുപോകുന്നത്. സിംപ്ലനോളം നീളമുള്ളതും പർവ്വതാന്തർഭാഗത്തു കൂടി കടന്നുപോകുന്നതുമായി ലോകത്തു മറ്റൊരു തുരങ്കവുമില്ല. ഇതിന്റെ ഉത്തരമുഖം സമുദ്രനിരപ്പിന്തന്നെ 2249-ം ഭക്ഷിണമുഖം 2679-ം അടി ഉയരത്തിലാണ്. മദ്ധ്യഭാഗത്തുനിന്നും രണ്ടറ്റങ്ങളിലേക്കുമുള്ള ചരിവ് വല്ലകാരണവശാലും തുരങ്കത്തിനകത്തു വീഴാവുന്ന ജലം വാൻപോകുന്നതിനു സഹായിക്കുന്നു. ചിലഭാഗങ്ങളിൽ തുരങ്കത്തിൽനിന്നും പർവ്വതഗുഹയിലേക്കു 7000 അടി പൊക്കമുണ്ട്. ഇപ്പോൾ 56 അടി അകലത്ത് സമാന്തരങ്ങളായി രണ്ടു തുരങ്കങ്ങൾ ഓരോ ദിശയിൽപാതകൾ ഘടിപ്പിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ തുരങ്കത്തിന്റെ നിർമ്മാണം രസാവഹമാണ്. ഇററലിയിൽ ഇററലിയൻവശത്തു 6000-ം സിസിംഗാഗത്തു 4000-ം വീതം 10000പേർ ഒരേസമയത്തു പണിചെയ്തിരുന്നു. ജലസമ്മർദ്ദശക്തി ഉപയോഗിച്ച് പാറകൾ തുരന്നും, തുരന്നഭാഗങ്ങളിൽ ഡയനാമൈറ്റുവെച്ച് അവയെ പൊട്ടിച്ചും ജലപ്രവാഹത്തിൽ ചിതറിവീഴുന്ന പാറകൾ നീക്കംചെയ്തും ജോലി ക്രമപ്രവൃദ്ധമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ദിവസം ശരാശരി 8 മണിക്കൂർ കൂലിക്കാർ പണിയിൽ ഏല്പിച്ചിരുന്നിട്ടും 8 അടി ദൂരത്തിൽ കൂടുതൽ പണി നടന്നിരുന്നില്ല.

അവിചാരിതമായ പല പ്രതിബന്ധങ്ങളും ഇതിനിടയിലുണ്ടായി. ഇററലിയൻ ശാഖയ്ക്കു മിനിട്ടിൽ 10564 ഗ്യാലൻ കണക്കിൽ പ്രവഹിക്കാൻതുടങ്ങിയ ഒരു ശൈത്യജലപ്രവാഹത്തെ നേക്കേണ്ടിവന്നു. 55 ഡിഗ്രി വാരതണുത്ത ഈ ജലം അതിശക്തിയായി പ്രവഹിച്ചു 6 മാസക്കാലത്തേക്കു ജോലിമുടക്കി അടുത്തതായി അന്ത്യമുറയ ഒരു പാറയാണു തുരക്കേണ്ടിയിരുന്നത് തുരന്നു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മണിക്കൂറിൽ ലക്ഷം ഗാലൻ കണക്കിൽ ഒരു ഉഷ്ണജലപ്രവാഹമുണ്ടായി. കൂലിക്കാർക്കു ഈ ഉഷ്ണജലപ്രവാഹത്തെ തടുക്കാൻ വളരെ വിഷമംനേരിട്ടു. തണുത്ത ജലം പമ്പുചെയ്ത് പ്രവാഹത്തിന്റെ ഉഷ്ണാകുറച്ചു പുറത്തേക്കു ചാലുകുറവു ചൂട് ഒരുവിധത്തിൽ ഈ വൈതരണി കടന്നു എന്നുതന്നെ പറയാം. ഉത്തരശാഖയും പല ആപത്തുകളിലൂടെയും വിഷമിച്ചു.

ദീർഘകാലം സംഭവസംപൂർണ്ണങ്ങളുമായ ആണ്ടുപലതും കഴിഞ്ഞപ്പോൾ മറ്റൊരു കാണാത്തതിനാൽ രണ്ടുകൂട്ടരും സംഭവനരായി. മറ്റൊരു സന്ധിക്കത്തേക്കു വന്നു ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന പ്ലാനിങ് പിശകുപറ്റിയിരിക്കാമെന്നും രണ്ടും രണ്ടുതരക്കങ്ങളായി തീരാമെന്നും വിദഗ്ദ്ധന്മാരും സംശയിക്കാതിരുന്നില്ല. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ വടക്കൻസംഘക്കാർ ഒരുദിവസം ജോലിചെയ്തു നില്ക്കുമ്പോൾ ഒരു ശബ്ദംകേട്ടു ഈ ശബ്ദം എന്തായിരിക്കാമെന്നു ചിന്തിക്കാൻകഴിഞ്ഞ ജോലിക്കാരുടെ സന്തോഷം അപരിമിതമായിരുന്നു. 7000 അടി താഴ്ചയിൽ ശുദ്ധവായുവോ സൂര്യപ്രകാശമോ കിട്ടാതെ കടംപാറയോടു മല്ലിട്ട് പ്രകൃതിശക്തികളോടു പൊരുതി 7 കൊല്ലത്തെ തീവ്രമായ പണിപ്പശേഷം ഉന്നംതെറ്റിപ്പോയോ എന്ന്കൂടി അന്ധാളിച്ചുപോയ കൂട്ടർക്ക് പെട്ടെന്നുണ്ടായ ഈ അനുഭവം എത്രമാത്രം സന്തോഷമുണ്ടാക്കിയിരിക്കാം!

1906 മേമാസത്തിൽ ഇററലിയിലെ രാജാവും സിസിംഗിലെ പ്രസിഡൻറും ഈ തുരങ്കത്തിന്റെ മധ്യത്തിൽവെച്ച് കൂടി ക്ഷാപ്തനടത്തി. ഒരുമാസംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തുരങ്കം ഗതാഗതയോഗ്യമായിത്തീർന്നു. അപകടശയനം നടപ്പാക്കുന്നതുവരെ പാശ്ചാത്യദേശങ്ങളിലേയ്ക്കുള്ള ചെയിൽ ഇററലിയുടെ തെക്കുഭാഗത്തുള്ള ബ്രണ്ടിസ്തുറമുഖത്തുനിന്നും ഈ തുരങ്കംവഴി ആയിരക്കണക്കുപോയൊളംപോയെന്നു മനുഷ്യന്റെ ബുദ്ധിയും പ്രയത്നവും ഏകോപിച്ചു സാധ്യമല്ലാതെ ഒന്നുംതന്നെയില്ലെന്നുള്ളതിന് സിംപ്ലൻപാത് ഒരു ഉദാഹരണമാണ്.

ഇവിടെ ഏല്പാത്തരം ടൈപ്പറൈറ്റിങ്ങ് മെഷീൻസുകളും മുരങ്ങിയനിരക്കിൽ ക്ലിപ്തസമത്തു റിപ്പ്രെയർചെയ്തുകൊടുക്കപ്പെടും.

റെമിങ്ങ്ടൺ, അൺഡർസ്റ്റ്, റോയൽ, ഓലിവർ, കൊറോണ, ബോർലോക്ക്, എംപയർ, എൽ. ഡി സ്കാൽ, പോർട്ടബിൾസ് ഇവകളുടെ റിപ്പ്രെയർസാമഗ്രികളും ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ എപ്പോഴും വിലനയ്യു തയ്യാറാണ്. അവശ്യക്കാർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ എഴുതുക.

ജനറൽ കർമ്മേഷ്യൻ കമ്പനി,
 ഉസ്റ്റ് സുറോഡ്,
 മൌണ്ട് റോഡ് മദ്രാസ്

പ്രകാശം സ്വസ്താഭരണങ്ങൾ.

സ്വസ്തത്തിനു പകരമുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ സാധനം സ്വസ്തമുരുകും, സാക്ഷിപത്രങ്ങളും ലഭിച്ചവ. വളകൾ ജോടി ഒന്നിനു രൂപാ 3. കാരറ്റ് ലാഗ് ഇനം. ആർ. എസ്സ്. പ്രകാശം ആൻഡ് കമ്പനി, മെറൈറ്റ് ജലറിവർക്സ്, 187 ചൈമ്പസ്റ്റേർറോഡ്, ബി. ടി. മദ്രാസ്.

1935

12 താൾ കലണ്ടർ

ഇന്നും!

PURE SILK.

2½ വീതി 5 മുഴം ഒന്നാന്തരം ഗാൻറിയുള്ള ശുദ്ധപട്ടവസ്ത്രം ഒന്നുക്കു Rs. 4. 30-1 35 വരെ

വില കുറച്ചിരിക്കുന്നു.

ഡസൻ കണക്കിനു വാങ്ങുന്നവർക്കു ഡസൻ Rs. 25. പട്ടുജവളിത്തരങ്ങളുടെ ക്യാററ് ലാഗ് സൗജന്യം:

ടി. ആർ. ലൂംസ് കമ്പനി,
 205 ഈസ്റ്റ് വേലിസ്റ്റ് റോഡ് മദ്രാസ്.

T. R. LOOMS Coy.,
 205 East Veli St. MADURA.

മലയാളരാജ്യം.

1110 മകരം 8-ാംനം തങ്കപ്പാട്ട്.

ഇന്ത്യൻഭരണപരിഷ്കാരത്തിന്റെ ധനകാര്യവശത്തെ പുറസ്തരിച്ചു, ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ ധനകാര്യമന്ത്രി ആയിരുന്ന സർ ജാർജ്ജ് ഫ്രാങ്ക്ലിൻ പ്യൂക്കോപന്നംചെയ്ത പ്രസംഗം വളരെ വിചിത്രമായിരിക്കുന്നു. ഇന്ത്യയുടെ ധനസ്ഥിതി സശോഭനമാണെന്നും സാരമായ അവകാശാധികാരങ്ങൾ പ്രദാനംചെയ്യുന്ന ഭരണപരിഷ്കാരത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ വ്യയം വേണ്ടിവരുന്നതിൽ ഇന്ത്യക്കാർക്കു തീരെ അതുപറ്റിക്കു കാരണമില്ലെന്നുമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുക്തിപെന്ഡറേഷൻ നടപ്പിൽവരുമ്പോൾ ആവശ്യമായിത്തന്നെ വ്യയാനികൃതങ്ങളെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാറ്റിവെച്ചിരുന്ന രീതിപ്പെട്ടി എന്റെ സുതീരുവ ചുമത്തുക, ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഉരക്കുസാമാനങ്ങളിന്മേൽ എന്റെ സുതീരുവ ചുമത്തുക മുതലായി ചില അവാസനക്കെക്കര പ്രയോഗിച്ച ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ ആയവൃത്തങ്ങളെ സമീകരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്ന സർ ജാർജ്ജ് ഫ്രാങ്ക്ലിൻ ഇന്ത്യയുടെ ധനസ്ഥിതി സശോഭനമെന്നുതോന്നിക്കുന്നത്. ഇന്ത്യയെപ്പോലെ ഭാരിദ്രം അധികമുള്ള രാജ്യമോ ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെപ്പോലെ ഇത്ര ഭാരിച്ച വ്യയമുള്ള ഗവണ്മെന്റുകളോ ലോകത്തു മറ്റുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇന്ത്യാഗവണ്മെന്റിന്റെ നികുതിയിൽ ഒരു വമ്പിച്ച ഭാഗം ഒരു വിദേശീയസൈന്യത്തെ ഇന്ത്യയുടെ രക്ഷക്കെന്ന യുക്തിയിന്മേൽ ചെലുത്തുവാൻ ചിലവഴിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ വിദേശികളായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ശമ്പളം, അലവൻസ്, പെൻഷൻ എന്നീ ഇനങ്ങളിലായി ആണ്ടുതോറും ഇന്ത്യയൽ നിന്നു പുറത്തുപോകുന്ന ധനത്തിന്നു കയ്യുംകണക്കുമില്ല. ബ്രിട്ടീഷ് വ്യവസായോൽപന്നങ്ങൾക്കു അനുവദിക്കുന്ന ഡയറ്റനടമകൾമൂലം ഇന്ത്യൻവ്യവസായങ്ങൾ വളച്ചുയോളയർച്ചയോ ഇല്ലാതെ ശ്വാസമുട്ടിച്ചാകുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള വിവിധ കാരണങ്ങളാലും പാരതന്ത്ര്യത്താലും ഇന്ത്യൻജനസാമാന്യം ഇന്നു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും നർധനജനതയായിക്കഴിയുന്നു. ഈ ഭാരിദ്ര നിവാരണത്തിന്നും നിരക്കുരത്നം, അജ്ഞാനം, അസ്വവിശ്വാസം എന്നിവയുടെ ഉച്ചാടനത്തിന്നും മതിയാവുന്ന ധനവയംചെയ്യാൻ ഗവണ്മെന്റിനു കഴിയാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഇന്നത്തെ നിലത്തന്നെ ഈ വിധത്തിലുൾക്കൊള്ളുന്ന പരിഷ്കാരം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നതിന്നു ഇന്ത്യൻജനതയിൽ നിന്നു തെക്കിപ്പിഴിഞ്ഞെടുക്കാതെ കൂടുതൽ പണം എങ്ങനെയുണ്ടാക്കുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്നില്ല.

സാർപ്രഭുക്കളെ പൊതുജനവോട്ടെടുപ്പിൽ ജമ്ന കാർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നതിനെക്കാൾ തുലോം കവഞ്ഞ ഭൂരിപക്ഷമാണു ജമ്നിക്കുന്നകൂലമായി വോട്ടു ചെയ്തത്.

സാർ ഇനി ജമ്നിക്കുന്നതെന്നു എന്തുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. 1935-ലെ സാർവാത്രിക കാര്യങ്ങളിൽ പൊന്നിച്ചു മുഴുപ്പിനിന്ന സാറിനെ വോട്ടെടുപ്പു ഇത്ര സമാധാനകരമായി പൂർവ്വസാനിച്ചതുമൂലം യൂറോപ്യൻ രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ വലുതായ ഒരു വെളിപ്പെട്ടായിരിക്കുന്നു. മഹായുദ്ധാനന്തരമുള്ള സന്ധിവ്യവസ്ഥകൾമൂലം പലതരത്തിലുള്ള മാനുഷാനിഹിത സഹിച്ചുപോന്നിരുന്ന ജമ്നിക്കു ഈ പ്രശസ്തമായ വിജയംമൂലം ഇനി തലനിവർത്തിപ്പിക്കാൻ കൂടുതൽ സാധ്യതയുണ്ട്. സാർ ജമ്നിക്കു തിരിച്ചുകൊടുത്താലും അവിടെ ജമ്നിക്കു സംസ്ഥാനപിതമാകുമെന്നു പ്രാർത്ഥന ജമ്നിയുടെ തമ്മിൽ പല രീതിമാനങ്ങളും ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു അതിനാവശ്യമായിവരുന്ന പരസ്പരലോചനകളുടെയു സമ്പന്നത്തിന്റെയും ഫലമായി രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നവരായ ശത്രുതപം അസാനിക്കുകയും തൽസ്ഥാനത്തു സൗഹൃദം പുനഃസ്ഥാപിതമാകുകയും ചെയ്യുമെന്നുശരിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ വമ്പിച്ച വിജയത്തിന്റെ ഫലമായി ജമ്നിയെപ്പറ്റി ഇത്തരം കതികൾക്കുള്ള മറുപടി വരികയും ചെയ്യും. ക്രമേണ ജമ്നിയുടെ സമത്വം അംഗീകരിക്കുന്നതിന്നു മറ്റു യൂറോപ്യൻരാജ്യങ്ങൾ സന്നദ്ധമായിത്തീർന്നു. അത്തരം സന്നദ്ധതയോടുകൂടി, വീണ്ടും ലിമിറ്റേഷൻ യൂറോപ്യൻസമാധാനത്തിന്റെ നില്ക്കുന്നതിന്നു സഹകരിക്കാൻ ജമ്നിയെ പ്രേരിപ്പിക്കുമെന്നും ന്യായമായി ആശിക്കാവുന്നതാണ്.

തലശ്ശേരിക്കടുത്തുള്ള പുഷ്പാൽ ബോയിസ്കൂളിൽവെച്ചു മി. ഇ. രാമൻമേനോൻ ബി. എ. എൽ. റി. യുടെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വടക്കേമലയാളത്തിലെ യുക്തിവാദ സമ്മേളനം നടന്നിരിക്കുന്നു. ലോകത്തിൽ എല്ലാവർക്കും യുക്തി ഉണ്ടെന്നും, പക്ഷെ മിക്കവാറും അതിന്നു അതിരുകൾ കല്പിച്ചുകയുന്നതെന്നും, യുക്തിവാദികൾ അങ്ങനെയൊന്നും യുക്തിയെത്തന്നെ അവലംബിക്കുന്നു എന്നും, ഈ രാജ്യത്തു സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ പരിഷ്കാരത്തിന്നു യുക്തിവാദികളാതെ കഴികയില്ലെന്നും, വളരെക്കാലം മുമ്പുണ്ടായ ആചാരങ്ങൾ ഇന്നത്തെ പരിഷ്കൃതരീതികൾക്കനുസരിച്ചു യുക്തിയുക്തമായി പരിശോധിച്ചു മാറ്റേണ്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നും, ഭാരതചാതാവിന്റെ സന്നാഹങ്ങളായ ഹിന്ദുക്കളും മുസ്ലീംകളും മേൽ തലപ്പെക്കുന്നതു യുക്തികൊണ്ടു അവർക്കുണ്ടെന്നറിയാത്തതുമൂലമാണെന്നും, അവർ താന്താങ്ങളുടെ മതത്തെക്കുറിച്ചു അസംബന്ധങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ വ്യത്യാസങ്ങൾ നശിക്കുമെന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻ പറഞ്ഞു. കാരണം യുക്തിവാദി മതപ്രാപകന്മാരെപ്പോലെ സ്വർജ്ഞഭാവം കൈക്കൊള്ളുന്നില്ലെന്നും, അവന്നു തുറന്നുപറയാൻ വെയ്ക്കും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും, നിരന്തുനന്നാക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന കല്പനകളെത്തന്നെയാണു വിഗ്രഹം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നും, ദൈവം മനുഷ്യസ്വഭാവമാണെന്നും അദ്ദേഹം തുടരുന്നു. മഹാത്മജി ഒരു മതമനുഷ്ഠിതരിക്കാമെന്നായിരുന്നെങ്കിലും പ്രസംഗകൻ പരിതപിക്കുന്നു. കടലിൽ ഉല്പവ

ളം ഉണ്ടല്ലോ. അതു നിശ്ചയിച്ചു പകരം ശുദ്ധജലം നിറയ്ക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നതുപോലെയാണു മതപരിഷ്കാരമെന്നും സംഘടിതമതത്തെയാണു ഭയപ്പെടേണ്ടതെന്നും ആ പ്രസംഗകൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടു പ്രിയന്മാരുണ്ടായിരുന്ന പല വിഗ്രഹങ്ങളേയും, എന്നുവെച്ചാൽ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സിൽ രൂപപ്പെട്ടുയരതൊരു നീക്കുപോക്കമില്ലാതെ കട്ടകെട്ടിക്കിടക്കുന്ന പല ആശയങ്ങളേയും, ഇളക്കിമാക്കുന്ന ഒരു നൂറ്റാണ്ടാണു്. പഴയതിനെ യാതൊന്നിനെയും തൊട്ടുപോകരുതു്. അതേപ്പറ്റി മിണ്ടിപ്പോകരുതു്, പാപമാണു്, അശുദ്ധമാണു്, എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിരുന്ന കാലം അസ്തമിക്കുന്നു. ഈ ഗൗരവാവഹമായ വാല്യത്തിന്റെ ഫലമാണോ യുക്തിവാദം, അതോ യുക്തിവാദത്തിന്റെ ഫലമാണോ ആ വിപ്ലവം എന്നുള്ളതുപോലും സംശയകരമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. യുക്തിവാദത്തിന്റെയും, വിപ്ലവത്തിന്റെയും പുരോഗതി അതുകണ്ടു അച്ചുവൃത്തമായിട്ടാണു കാണുന്നതു്. ഇന്ത്യയിൽ യുക്തിവാദം തുടങ്ങിയതു ഇന്നും ഇന്നുലെയുമല്ല. ഇവിടത്തെ സകല മതങ്ങളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളതു അങ്ങേ അററുപരെയും യുക്തിയെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുതന്നെയാണെന്നു ഏതു മതത്തിന്റെയും ചരിത്രം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടു്. അങ്ങനെയിരിക്കെ കേരളത്തിൽ യുക്തിവാദികൾ ഇന്ത്യയുടെ വളരെ പ്രകടമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽ അതുഭൂതംതോന്നുന്നില്ല. ഒരുകാലത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളനുസരിച്ചു ആകസ്മികമായിട്ടോ, ആഗതകമായിട്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന ചില സംഭവങ്ങൾ പിന്നാലത്തെ ഭൂമിപരിതഃസ്ഥിതികളനുസരിച്ചു മാറുന്നില്ലെങ്കിൽ, യുക്തിവാദികളുടെ ആക്രമണത്തെപ്പറ്റി ആശ്ചര്യപ്പെടാതെത്തള്ളു് ഇന്നൊരു പല ആചാരങ്ങളും, നേര്യങ്ങളും, യുക്തിവാദശക്തിയാൽ വ്യത്യാസപ്പെടാതെ രാഷ്ട്രീയരീതിയിലെ ഭോഷങ്ങൾ മാറ്റമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. യുക്തിവാദികളുടെ സകല യുക്തികൾക്കും പൂർണ്ണസാധുതപരതന്നെ കല്പിക്കുന്നപക്ഷവും സാധാരണന്മാരെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന മഹാപ്രശ്നങ്ങൾ ഭീമങ്ങളായിത്തന്നെ അവശേഷിക്കുന്നു. ഒരുവശത്തു യുക്തിവാദികൾ വാദിക്കുമ്പോൾ വേറൊരുവശത്തു നീക്കുചിന്തകന്മാർ അനാത്മവാദവും ഭൗതികചിന്തയുംആണു ഇന്നത്തെ സകല കഴുപ്പങ്ങൾക്കും കാരണമെന്നു ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്ധ്യാത്മികചിന്തയുമൂലവും ആത്മീയാഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടും മാത്രമേ ഇന്നത്തെ കഷ്ടതകളിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ സാധിക്കുള്ളൂ എന്നും അതിനെതിരായുള്ള സംസ്കാര പരിഷ്കാരങ്ങൾ മിഥയാണെന്നും അക്രൂർ സിദ്ധാന്തിക്കുന്നു. എന്നുവേണ്ട, സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ പാസ്റ്റർ വിജ്ഞാപനമായിരുന്ന സാധാരണക്കാരനു തോന്നുന്ന വിവിധ പ്രസ്ഥാനങ്ങളാലും ഇന്നു ചുറ്റും കാണുന്നതു്. ഇവയെല്ലാം റിവേചനംചെയ്തും ഏകീകരിച്ചും പ്രായോഗികവും പ്രയോജനപ്രദവും ആക്കിത്തീർക്കുവാനുള്ള വൈഷമ്യം സുസമ്മതമായ ബുദ്ധിസമ്പന്നന്മാരെപ്പോലും കഴക്കാതിരിക്കയില്ല.

കളിർമയേറിയ ഒരു വിശ്രമരംഗം: ഡാൻസിംഗ് കടൽതീര (ജർമ്മനി) ത്തിലെ ഒരു മനോഹരമായ കാഴ്ച. N. I. A.

സ്ഫടികമുഖം: ബാലറിയ (ജർമ്മനി)യിലെ 'ഹെറൻസ്വെഗി' മഹാസഭാശാലയ്ക്കുള്ള അന്തരീക്ഷം. N. I. A-

ഫലസംഭരണം: കീൻസ് ലണ്ടൻ (ആസ്ട്രേലിയ) ഒരു പൈനാപ്പിൾ തോട്ടത്തിൽ ഒരു കമാരി ഫലങ്ങൾ സംഭരിക്കുന്നു.
N. I. A.

ഉദ്യാനത്തിൽ: 'നീലാ' എന്ന ചലനചിത്രകഥയിലെ ഒരു പ്രണയരംഗം.

(ഇരുപത്തെട്ടാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ണ്. രാജാവേ, അവരെ രാജധാനിയിൽ നിന്നും എന്റെ കൂടെ അയക്കട്ടേ. അന്യരടെ കടുംബം അപഹരിക്കരുതെന്നു പുത്രനോടു പറയുമോ.

(ചന്ദ്രഗുപ്തൻ എഴുന്നേൽക്കുന്നു)

ചന്ദ്ര വിഷ്ണുഗുപ്താ! നിങ്ങളും പ്രണയത്തിന്നു കീഴടങ്ങി. മനുഷ്യസ്വഭാവമായ ചാപല്യത്തിന്നു വശംവദനായി നിങ്ങളുടെ ശാസ്ത്രവും നീതിയും പ്രായോഗികമല്ലെന്നു നിങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയിച്ചു.

ചാണ - ഒരിക്കലുമില്ല അതിലാലാ രഥസ്ത്രം വേറെ.

ചന്ദ്ര—അവർ ഇപ്പോൾ പറയുന്നു ബിന്ദുസാരനിൽ അനുരക്തയാണെന്നു്. ഇതാ രാജകുമാരനും മന്ത്രിയുമാരായി ഒരു മത്സരം. ഞാൻ ചിരിച്ചു ചിരിച്ചു മരിച്ചുപോകും നിങ്ങളല്ലെ ആദ്യവാക്യാശി. ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു തീർച്ചയെങ്കിലും

[രാജകുമാരനും ഇന്ദുലേഖയും പ്രവേശിക്കുന്നു. ഇന്ദുലേഖ താഴെവീണു രാജാവ് എന്ന നമസ്സരിക്കുന്നു രാജകുമാരൻ ചാണ കൃണനോക്കി മന്ദസ്ഥിതനായിത്തീർന്നു]

ഇന്ദുലേഖ—അവിടുത്തെ പാദപത്മങ്ങളിൽ നമിക്കുന്ന ഈ സ.ധുവിന്റെ സങ്കടത്തിന്നു ശാന്തിയുണ്ടാക്കേണം. ആത്മീയനരകക്കുഴപ്പം ഞാൻഎന്റെ ഭർത്താവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എന്റെ പുത്രനെ മാത്രമേ ജമായ വാത്സല്യത്തോടെ വളർത്തുന്നു എലിക്കു ശരിയേതു തെറ്റേതെന്നു നിശ്ചയമില്ല. അവിടുത്തെ കരുണയല്ലാതെ മറ്റൊരു ശരണവും ഗതിയുമില്ല എന്നു രക്ഷിക്കണം അവിടുത്തെ തീർച്ചയാണു എനിക്കു നിയമം.

ചന്ദ്ര—മകളേ! നിന്റെ കഥയെനിക്കു റിയം നീവരുമ്പോൾതന്നെ ഞാൻ നിന്റെ കഥ ചർച്ചചെയ്യുകയാണെന്നു നിനക്കു ആരിലാണു സ്നേഹം. എന്റെ പുത്രനിലോ, വിഷ്ണുഗുപ്തനിലോ, നിന്റെ ബാലനിലോ.

ഇന്ദു—ഞാൻ ഒരു മാതാവാണു്; എന്റെ പുത്രനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. ഒരു രാജകുമാരന്റെ പ്രേമഭാജനമാണു്, അദ്ദേഹത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. ഞാൻ ഇവടംവിട്ടുപോകണമെന്നാണു സ്വാമിയുടെ നിയോഗമെങ്കിൽ രാജാജ്ഞയെ ഞാൻ ആദരപൂർവ്വം അനുസരിപ്പാനു സന്നദ്ധയാണു്.

(കുതകിതാക്കുന്നു വളരെ ആളുകൾ ഉച്ചത്തിൽ സംസാരിക്കുന്നു ഒരു വൃദ്ധനായ വൈദികനെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു രണ്ടു ശിപായിമാർ അകത്തുപ്രവേശിക്കുന്നു. വൈദികപുരുഷൻ തന്റെകയ്യിൽ വഹിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലനെയുംകൊണ്ടു രാജാവിന്റെ മുൻപിൽചെന്നു താഴെ ഇരിക്കുന്നു വൈദികന്റെ വസ്ത്രം മുഴുവൻ രക്തം)

വൈദികപുരുഷൻ—കഷ്ടം! മരിച്ചുപോയി. അതിശാപമനുഭവം. ഞാൻ അവനെ എടുത്തുകൊണ്ടു ഓടി; എന്നാൽ താമസിച്ചുപോയി. മരിച്ചുപോയല്ലോ വിധിബലം

(ഇന്ദുലേഖ പാടി വൈദികപുരുഷന്റെ കയ്യിൽനിന്നും ബാലനെ വാങ്ങിട്ടു്)

ഇരുശപഥ! ഇതോയിടി. എന്റെ ഓമനക്കുഞ്ഞേ എന്റെ ഭാഗ്യസ്ഥസ്വപ്നമേ.

(ബിന്ദുസാരൻ എടുത്തുവെക്കുന്ന നോക്കുന്ന ചാണകുൻ ഇരുപരയും സൂക്ഷിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നു)

ചന്ദ്ര—ഇതെന്തു? ഇതെങ്ങനെ സംഭവിച്ചു. ബിന്ദുസാരന്റെ ബാലനോ ഇതു്.

വൈദിക—ഞാൻ നാളിപ്പനത്തിലേക്കു വരികയായിരുന്നു. സൈന്യത്തിലെ ഭടന്മാർ ഓടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു കുതിരവണ്ടി തെരുവിൽ കളിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന കുട്ടിയുടെമേൽ കയറി കുതിരയെ തടയുവാനോ നിറുത്തുവാനോ കഴിഞ്ഞല്ല എല്ലാം ഒരു നിമിഷത്തിൽ കഴിഞ്ഞു. കുതിരകൾ കുട്ടിയെ മേൽ ചവുട്ടി. ഞാൻ പാടിഎത്ത അവിടെ എടുത്തു. പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. രഥചക്രവും അവന്റെമേൽ കയറി. ബാലൻ മൃതിയടഞ്ഞു. കഷ്ടം! ഇത്ര സുകുമാരകളേബരനായ ഒരുബാലൻ-അതു ഇന്ദുലേഖയുടെ കുട്ടിയോ-

ബിന്ദുസാരൻ കൌടില്യാ!

ഇന്ദുലേഖ ബിന്ദുസാരന്റെകൈകളിൽ മോഹാ സ്യപ്പെട്ടുവീഴുന്നു;

കൌടില്യാ! കൌടില്യാ! നിങ്ങളുടെ ഇവിടെനിന്നും പോകാം ഇനി നല്ലതു്.

ചാണ ഞാൻ പോകയാണു്.

ചന്ദ്ര കൌടില്യാ വിഷ്ണുഗുപ്താ കേൾക്കൂ.

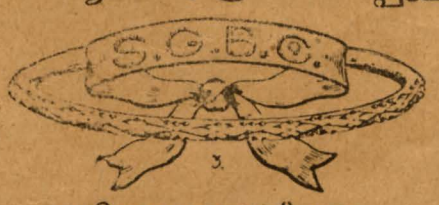
(ചാണകുലം തിരിഞ്ഞുനോക്കാതെ മുറിവിട്ടു പോകുന്നു)

വിനയ വിവരം		പേജ്
1. ഗദ്യകവിത	4	
എസ്. ശങ്കരവർമ്മ ബി. എ. ബി. എൽ.		
2. ഭാഗീസമാധാനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം	6	
കെ. രാമകൃഷ്ണൻനായർ ബി. എ.		
3. നിയമവും ശിക്ഷയും	8	
കെ. എൻ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള ബി. എ.		
4. ഏകാന്തലക്ഷ്മി (കവിത)		
തെ. ജെ. രാമചന്ദ്രൻനായർ		
5. ന പുതിരിമാരും ഫലിതവും	10	
ജു. ജു. പണ്ഡിതൻ ബി. എ.		
6. പുനിലാപ്ത (ചെറുകഥ)	11	
എസ്. കൃഷ്ണൻനായർ ആലുവ		
7. ലോകചക്രം	13	
8. സിംഹാർച്ചന	14	
വി. ശങ്കരപാലപ്പിള്ള ബി. എ. എൽ. റി.		
9. വിമർശനം	15	
10. ഭാരതം	19	
11. പരിഷ്കാരപ്രണയം	21	
ജി. പി.		
12. മഹാനായ ഒരു ഇന്ത്യൻ	23	
പത്രാധിപർ		
പി. വി. കുഞ്ഞുകുട്ടൻനായർ		
13. സന്ധ്യാസന്തോഷം (കവിത)	24	
പി. വി. കെ. നമ്പ്യാർ.		
14. ഭണ്ഡാമതി-അഥവാ 38-65	25	
ആനന്ദകുടി പി, ആർ. ശങ്കരപ്പിള്ള.		
15. ചാണകൃഷ്ണമനം	27	
പി. ശങ്കരവർമ്മ ബി. എ. ബി. എൽ.		
16. പാലകകല	29	
എസ്. എ. പിള്ള ചെന്നൈ		

സൈൻറഫിക് സ്വർണഭരണങ്ങൾ

—*—

(തനി സ്വർണത്തിനു പകരമുള്ളതു്) ഫൈക്കോട്രിജഡ്ജിമാർ, ഗവണ്മെൻറിന്റെ മന്ത്രിമാർ തുടങ്ങി പ്രശസ്തരായ പല മന്ത്രിമാരും പ്രശംസിക്കപ്പെട്ടതു്.

പുതിയ ക്യാറ്റലോഗ് ഇന്നാം

The Scientific Gold Bangles Co., Ltd.

Head Office:- 43, Byragimattam Street, Post Box No. 203. MADRAS

അപ്പിറാഗ്ഗവ്യഭയം.

“അരുണോദയം” എന്ന ഭാഷാവാചനത്തോടുകൂടിയതു്.

വ്യാഖ്യാതാ, പി. എം. ഗോവിന്ദൻവെദ്യൻ.

മൂലശ്ലോകങ്ങളോടും, അനവധികൃതത്തിനുള്ള അർത്ഥത്തോടും, വിസ്തരിച്ച വ്യാഖ്യാനത്തോടും കൂടിയതു്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും വൈദ്യന്മാർക്കും ഒന്നുപോലെ ഉപയോഗപ്രദമായ രീതിയിൽ ആണു് പണ്ഡിതനായ വ്യാഖ്യാതാ ഈ ദർശനഗ്രന്ഥത്തെ സാരമുള്ളതോടുകൂടി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

	ക.	ണ.		ക.	ണ.
സൂത്രസ്ഥാനം ൧-ാംഭാഗം	1	4	സൂത്രസ്ഥാനം ൨-ാംഭാഗം	1	4
ശാരീരസ്ഥാനം	1	4	വിഭാഗസ്ഥാനം	1	4
ചികിത്സാസ്ഥാനം 1-ാംഭാഗം	1	8	ബാക്കി ഭാഗങ്ങൾ		തയ്യാറായിവരുന്നു.

മാനേജർ, ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് കൊല്ലം.

നളികേരമാർ

(കോക്കോനട്ട്ബ്രാൻറ.)

“ലോട്ടസ്ഫണി.” കഴിഞ്ഞ കാലായി കാഷ്ഠസ്സ്പ്രെഗ്ഗത്തിൽ മെഡലുകളും സർട്ടിഫിക്കറ്റുകളും ലഭിച്ചതു് ഇതു ഒരു പ്രകൃതിദത്തമായ ഔഷധമാണു്. സകല നയനരോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കുന്നു. തിമിരം, ഗ്ലാക്കോമാ മുതലായവപോലും ശസ്ത്രക്രിയപ്രകാരം ഭേദമാകുന്നു. ഡ്രാമിനു 2 രൂ. വിലകൂടാതെ കിട്ടുന്ന പുസ്തകത്തിന്നു അപേക്ഷിക്കുക.

New Formula Co Kandi, Bengal.

ഏഴുതൂക്കത്തുകൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ ആയിരിക്കണം.

മസ്നദ്-ൽ മൃതിയടഞ്ഞ അഖിലരാജ്യപ്രശസ്തരായ പ്രമാണികൾ

- മുകളിൽ (1) ജമ്മൻ പ്രസിഡൻറായിരുന്ന വാൺ ഹിൻഡൻബർഗ്. (2) യുഗോസ്ലോവിയയിലെ അലക്സാണ്ടർ രാജാവ് (മാർസയിൽസിൽവച്ചു ഘാതകന്മാരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു) (3) ഡാക്ടർ എൻജൽബർട്ട് ഡോറഫസ്സ്, ആസ്ട്രിയയിലെ ചാൻസലർ (ഘാതകന്മാരാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടു. (4) ബെൽജിയത്തിലെ ആൽബർട്ട് രാജാവ് (ഒരു പാർലാമെന്ററി അപകടത്തിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചു.)
- അടിയിൽ (1) എം. ലൂയി ബാർത്തോ ഫ്രാൻസ്ലെ വിദേശകാര്യമന്ത്രി (മാർസയിൽസിൽവച്ചു വധിക്കപ്പെട്ടു.) (2) നെൽസൻ ഡെൽസിലെ പ്രിൻസ് ഫെൻഡ്രിക്സ്. (3) ജനറൽ അലക്സാണ്ടർ വോൺ ക്ലൂക്ക്, പശ്ചിമഘട്ടത്തിൽ ജമ്മൻസേനയെ നയിച്ച യോദ്ധാവ്. (4) എം. ആർ. പോയിൻകെയർ (ഫ്രാൻസിൽ മുമ്പു പ്രസിഡണ്ടായിരുന്നു.)

ലോകപ്രസിദ്ധനായ ഒരു ജൂലോകനഞ്ചാരിയും പ്രാസംഗികനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ ഡാക്ടർ ഫ്രീഡ്രിച്ച് റിതവനന്തപുരത്തെ യുവജന സമാജത്തിന്റെ അഭിമുഖ്യത്തിലും ജൂവൻസ് ഗ്രേപ്പാലമേനവന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലും ജൂബിലി ടൗൺഹാളിൽ കൂടിയ ഒരു പൊതുയോഗത്തിൽ വച്ചു പരിഷ്കാരത്തിന്റെ നാശം എന്ന വിഷയത്തെ അധികരിച്ചു പ്രശ്നമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയുണ്ടായി. പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പേരിൽ ഇന്നറിയുന്നതെല്ലാം കേവലം മിഥ്യയാണെന്നും അനാത്മവാദവും ഭൗതികചിന്തയുമാണെന്നും ഇന്നത്തെ ഈ കഴുപ്പങ്ങൾക്കെല്ലാം നിദാനമെന്നും ആത്മീയചിന്തയുടെയും ആത്മീയവൃദ്ധിക്കൊണ്ടും മാത്രമേ ഇതിൽനിന്നു രക്ഷനേടാൻ സാധിക്കൂ എന്നും അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചിരിക്കുന്നു.

* * *

കൽക്കത്തായിലെ സുപ്രസിദ്ധ ആയുർവേദകലാലയമായ വിശ്വനാഥ ആയുർവേദമഹാവിദ്യാലയക്കാർ തിരുവിതാംകൂർ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിന്റേതായ സ്വാഗതമരുളിക്കൊണ്ടു ജനുവരി 7-ാം തീയതി ഒരു മംഗളപത്രം സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആയുർവേദചികിത്സയുടെ മഹാത്മ്യത്തെയും ആപരതയോടു തിരുമനസ്സിന്റേതായ മഹത്വത്തെയും തിരുമനസ്സിന്റേതായ മഹത്വത്തിൽ ചുണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടും, നമ്മുടെ പുരാതന ചികിത്സാപദ്ധതിയെ പുനരുദ്ധരിക്കുകയും, കൂടുതൽ പ്രയോജനപ്രദമാക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു തിരുമനസ്സിനൊക്കെ കൽപിച്ച അഭിപ്രായപ്പെടുകയും ഉണ്ടായി.

* * *

കൊച്ചിയിലെ ഒരു സാമൂഹികപ്രവർത്തകയായ മിസ്സസ് കട്ടൻനായരും മഹാരാജാവിനെയും സഹായം ചെയ്യുന്ന ഒരു സഭാജ്ഞത്തിൽ സഹവ

ദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പറ്റി മഹാരാജാവിനു കൂലമല്ലാത്ത അഭിപ്രായം പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കുന്നു. സഹവിദ്യാഭ്യാസം ഇന്നും പരീക്ഷണാലട്ടത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതെങ്കിലും എന്തും പാശ്ചാത്യരും ഇതിൽ അതു വിജയപ്രദമായി കാണുന്നില്ലെന്നും മഹാരാജാവിന്റേതായ ഏതർത്ഥസംബന്ധമായ പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലവും അനഭിലാഷണീയമായിരുന്നു എന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞത്. ജന

നനിയന്ത്രണത്തിനായുള്ള ഗർഭിണിരോധനരീതികളെയും, നിവാരണശ്രമങ്ങളെയും മഹാത്മജി വെറുക്കുന്നതായും പ്രതിപാദിക്കുകയുണ്ടായി. ധാരാളം സന്താനങ്ങളുള്ള മാതാപിതാക്കൾക്കു ഇറാലിയിൽ മുസോലിനി വേതനങ്ങൾ നൽകുന്ന കഥ മിസ്സസ് കട്ടൻനായരെ മഹാത്മജി അനുസ്മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

* * *

കോട്ടയത്തു നടത്തിവരുന്ന പി ജോൺമെമ്മോറിയൽ ടൂർണ്ണമെന്റിന്റെ സെമി ഫയനൽ ഫുട്ബോൾ മത്സരത്തിന് വിജയം നേടിയ "വെല്ലിംഗ്ടൺസിം"

തുലികാ ചിത്രവാർത്ത

പരിഷ്കാര പ്രണയം.

(ജി പി.)

അടുത്തുള്ള എല്ലാലൂടെ ഡാക്ടർ പോകുമ്പോൾ തന്റെ ഭവനം നഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്ന് താൻ തന്റെ പത്നിയും ഏറ്റവും വിനീതരായി അപേക്ഷിക്കുന്നുവെന്നും മറ്റും കാണിച്ചു അറിയിക്കുന്ന ഒരു മലയാളം ഫൈസ്ക്രൂൾഫെഡ് മാസപ്പത്രം ഡാക്ടർ ഗോമയുടെ ഒരു പഴയ കാളേജ് സുഹൃത്തുമായ രാജശ്രീ എൽ. എ. മനോഹരൻപിള്ള അവർക്കും എം. എ. ഡാക്ടർക്കും ഒരു കത്തയച്ചിരുന്നു. ആ എഴുത്തു ഇലഞ്ഞിപ്പുരയ്ക്കൽ വെച്ചു കിട്ടുകയാൽ ഡാക്ടർ ഗോമ തന്റെ സഞ്ചാരകാലാവസരത്തിൽ എല്ലാത്തരം അല്പനഗരത്തിലും ഒരുദിവസത്തെ താമസവും ഉൾപ്പെടുത്തി.

അതിരാവിലെ വെയിൽ പരക്കുന്നതിനു മുൻപ് ഡാക്ടറെ യാത്രയയക്കുവാൻ ഇലഞ്ഞിപ്പുരയ്ക്കൽ ഒരു സംഘം പുരുഷന്മാർ കാരണവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സ്റ്റേജ കേരിംഗ് ഹോമങ്ങളോടെ മുറ്റത്തിറങ്ങി പതുക്കെപ്പതുക്കെ മനോഹരൻപിള്ളയുടെ ഡാക്ടർ അവർക്കു അഭിമുഖമായ തിരിഞ്ഞുനന്നു യാത്രചോദിച്ചുകൊണ്ട് പുറകേട്ടും ക്രമേണ നന്നു. ഇന്നു പോകേണ്ടതെന്നും ഇന്നു പോകാമെന്നും ഉള്ള ഒരു വലിയ ശബ്ദം ഇലഞ്ഞിപ്പുരയ്ക്കൽ കാരണവരും ഡാക്ടർ ഗോമയുമിടയിൽ കടയയ്ക്കൽ വെച്ചു ഉണ്ടായി. അചാരണ ദൃഢസ്ഥാനത്താൽ ഗാഢബലമായിത്തീർന്ന അവർതമ്മിൽ പരിയുന്നതിന് പരമാർത്ഥത്തിൽ വലിയ വൈമനസ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു. ഡാക്ടറെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു; തൊണ്ടയിടി. ഇലഞ്ഞിപ്പുരയ്ക്കൽ കാരണവരുടെ കണ്ണുകളിലൂടെ കണ്ണിൻ വന്നതിനേ അദ്ദേഹം വളരെ വളരെ ശ്രമിച്ചാണ് നിയന്ത്രിച്ചത്. ദുഃസ്വഭാവമായ ഈ വേർപാടിനെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ട് അടുക്കളയുടെ വടക്കുവശത്തുനിന്ന മധ്യവയസ്സായ ദർബലാഢ്യയുമായ അടുക്കളക്കാരി 'ഛാച്ചി' ഡാക്ടർ തിരിഞ്ഞുനടന്നപ്പോൾ ചൊട്ടിക്കരഞ്ഞുപോയി. 'ഛാച്ചി' കരഞ്ഞുകൊണ്ട് അതുവഴി ഓടി, വണ്ണപെരുത്തു അനങ്ങാതെയും മിണ്ടാതെയും തളത്ത് ഇരിക്കുന്ന ഗൃഹനായികയുടെ മുൻപിൽ ചെന്നു. ഛാച്ചിയുടെ ആഗമനം കണ്ടു പരഭ്രമിച്ച ഗൃഹനായിക അങ്ങോട്ടുവന്നപ്പോൾ കൈകൾ ഉയർത്തുപോയി. ഛാച്ചി മുക്കുപിഴിഞ്ഞുകൊണ്ടു മറ്റേതെങ്കിലും സ്വഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു: "ഇത്തരം ഒരു ചൊന്നംകൊണ്ടാളെ" എലഞ്ഞിപ്പുരയ്ക്കൽ വന്നിട്ടില്ല. ഇവിടെ കൂട്ടാനും ചോദിക്കാൻ ഏറ്റവും, അമ്മോ! എന്നു ഉച്ചാരണം, പട്ടിയൊന്നോ, എറിയൊന്നോ എന്താ എന്നു ഡാക്ടർക്കു കമാണ് മിണ്ടിയിട്ടില്ല. കൊണ്ടുവെല്ലുന്നതെല്ലാം അദ്വൈത പഞ്ചാമൃതം അയ്യോ...യ്യോ എന്തൊരു ജോച്ചൻ!"

വയലുകളും വെളിച്ചവും പച്ചനിറവും സ്വപ്നാകാശവും പ്രശാന്തതയും നയനമോ

ഹനതയുമെല്ലാം പിന്നിൽ വിട്ടിട്ട് ഡാക്ടർ ഗോമ നടന്നുതുടങ്ങി. കെട്ടിടങ്ങളുടെ ചെടിക്കുന്ന കാഴ്ചയും ചൊടിനിറഞ്ഞ ആകാശവും പരിഭ്രാന്തരെപ്പോലെ കരൾ കലക്കിത്തരികുന്ന ആളുകളും ഉള്ള എല്ലാത്തരം അല്പനഗരത്തോടു ഡാക്ടർ ക്രമേണ സമീപിച്ചു. കാരോറലയുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിലെ 'കലകല' ശബ്ദത്തിനുപകരം നിരന്തരമായി ചൊടിപൊങ്ങിച്ചുപോകുന്ന സാമാനവർത്തികളുടെ 'കടകട'രീതി കേട്ടുതുടങ്ങി. കടന്നുകൂട്ടിയെ ഇറപ്പുപോലെ ആളുകളുടെ ഒരു ആരവമല്ല തെ മറ്റൊന്നും കേൾക്കാനില്ല. പാടത്തു കാളപ്പട്ടുന്ന കെഴുവപ്പയ്യന്റെ അലസമായ മുളംവിളിയും ബഹുവിധവിധംഗങ്ങളുടെ ശ്രോത്രാഭിരാമങ്ങളായ നിനക്കങ്ങളുമെല്ലാം ചക്രവാളത്തിൽ ലയിച്ചുതന്നു.

ഡാക്ടർ പ്രവേശിച്ച നഗരഭാഗത്തു അല്പം അകലെയായി എല്ലാരിലും പെൺകുട്ടികൾക്കും ആൺകുട്ടികൾക്കും പുസ്തകാവായ്ക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു മലയാളം ഫൈസ്ക്രൂളുകളുടെ മുതുകൾ ഉയർന്നു കാണാമായിരുന്നു. ഡാക്ടർ നേരെ അവിടം ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്നു വഴിയിൽക്കൂടെ ചിലരോടു ചോദിച്ചു ബാധിസ് വണ്ണാകുലർഫെഡ്സ്കൂളിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായ രാജശ്രീ എൽ. എ. മനോഹരൻപിള്ള അവർക്കും എം. എ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നി ഗോമസ വണ്ണാകുലർഫെഡ്സ്കൂളിലെ ഫെഡ് മാസ്റ്ററായ ശ്രീമതി കോമളാഗിയമ്മ എം. എ. യും താമസിക്കുന്ന തെരുവടിയെന്ന മനസ്സിലാക്കി. അവരുടെ വാസഭവനം അടുത്തുതന്നെ ആയിരുന്നു. വീടുകളുടെ മേൽക്കൂരകളും മുറ്റങ്ങളും നിറഞ്ഞു കളമെല്ലാം വെയിലേറേ ചുട്ടുതുടങ്ങിയപ്പോഴേക്കും ഡാക്ടർക്കും ഞാനും പുറകെ ചെട്ടിയുമേന്തി പരപ്പുറം പാശ്ചാത്യ ഭേദപ്പെട്ട ഒരു ഓടിട്ടുകെട്ടിടത്തിന്റെ പടക്കലഞ്ഞി. ഡാക്ടർ പടിവാതലിൽ രണ്ടു മൂന്നു മുട്ടിയപ്പോൾ മാംസളശരീരമായ ഒരു ഭൃത്യൻ ഓടിവന്നു കരകളാണു നിശ്ചയമായും ഒരു അപരിചിതൻതന്നെയാകുലയ്ക്കെങ്കിലും ചിരിച്ചു അത്പരിചയഭാവം അഭിനയിച്ചുകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു തലകണക്കുകയും കൈകൾതമ്മിൽ പിന്നെയുംകയ്യും ചെയ്തു.

അപ്പോഴേക്കും ചരടുപോലെ വടച്ചു സാമാന്യം നീണ്ട ഒരു മനുഷ്യൻ വരാന്തയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അപരിചിതനായ ആ മനുഷ്യന്റെ കൈകൾക്കും ഇടകിടകിടപോലെ കനംകറഞ്ഞവയായിരുന്നു. കണ്ണുകളുംകവിളുകളുംകഴിഞ്ഞു ചെന്നിറുക്കു ഓടിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നൂളികത്തലകൂമാധികം നീണ്ട കഴുത്തിന്റെ മുകളിൽ ഇരുന്നുസന്തോഷാധികൃതനായി സഞ്ചലിച്ചു. എൽ. എ. മനോഹരൻപിള്ള തന്റെ ഈ കിടക്കകൾനീട്ടി വിനയഭക്തിബഹുമാ

നങ്ങളോടെ സ്വാഗതം നൽകി. മുഖവും അധരവുംഎല്ലാം രക്തശുന്ദരമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിരിയും രക്തശുന്ദരമായിരുന്നു. ഒരു അടഞ്ഞ നിശിതസ്വരത്തിൽ കശലങ്ങൾ ചോദിച്ചു പെട്ടിയും മറ്റും വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുവാൻ ഭൃത്യനോടൊത്തുചിട്ടും ഡാക്ടറെയും ചിട്ടിച്ചുകൊണ്ടു മനോഹരൻപിള്ള ഭവനത്തിലെ വിശാലമായ ശാലയിൽ കയറി. അവിടെ ഒരു കസാലയിൽ ഡാക്ടറെ ഇരുത്തിയിട്ട് ആതിഥേയനും ഇരുന്നു. എന്നിട്ട് മനോഹരൻപിള്ള ഒരു ആനന്ദമത്തോടുകൂടി തലകിളത്തി ഇങ്ങനെ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "കോമളം! കോമളം! വരൂ വരൂ, ഡാക്ടർ ഇതാവുന്നരിക്കുന്നു. വേഗം വരൂ," ഡാക്ടർ ചവുരിപ്പല്ലുകൾ കാണത്തക്കവണ്ണം വായ്വിടർത്തി എല്ലാ വാതലുകളിലും മാറി മാറിനോക്കി. എല്ലാകരതമ്മിൽ ഉരഞ്ഞ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും സംശയിക്കത്തക്കവണ്ണം ആ അപരിചിത ശരീരമായ ഒരാൾ വാതലിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. അത് ഒരു മഞ്ഞച്ചുവന്നിരുന്ന ആവരണ അധരം വിളറിയ വാങ്ങും കറുത്തു വിറയലോടുകൂടിയുമിരുന്നു. കോമളം എല്ലാകളും മഞ്ഞച്ച മുതലിലും പലതരം രോഗങ്ങളും ഒരു ബിരുദവും വിലപിടിപ്പിച്ചു വ്യത്യസ്തങ്ങളിൽ പൊതുത്തു രത്നാഭരണങ്ങൾ ചാർത്തിവയ്ക്കുന്നതായാൽ അതിനെ ഒരു സ്ത്രീയായി സങ്കല്പിക്കാമെങ്കിൽ അതായിരുന്നു ഫെഡ് മാസ്റ്റർ കോമളാഗിയമ്മ എം. എ. ശ്രീമാൻ മനോഹരൻപിള്ളയുടെ ശ്രീമതി കോമളാഗിയമ്മയും കാളേജിലെ അദ്ധ്യാപനം ദല പ്ലിക്കത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ള ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാപാണ്ഡിത സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരുന്നു ഏകദേശം മൂന്നുവയസ്സുമുതൽ അടങ്ങിയൊതുങ്ങിയിരുന്ന പുസ്തകങ്ങളിൽ നോക്കുവാനുണ്ടായിരുന്ന പരമമായ അവയിൽനിന്നും കണ്ണുടക്കുകയാകട്ടെ മറ്റേതെങ്കിലും കാരണത്താലാകട്ടെ ചെട്ടിയെ ഇൻഡ്യയുടെ പിടലിക്കുവെച്ചുകെട്ടിയ ഉൽകൃഷ്ടവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ അകപ്പെട്ട അവർക്കു കറ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരുടെ പേരുകളും അവരുടെ കറ ഗ്രന്ഥങ്ങളും അവയിലെ അച്ചടിയക്ഷരങ്ങളും അതിൽ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന അച്ചുതണ്ടുകളും കറ വൈദേശികാശയങ്ങളുമെല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിൽ മറ്റൊന്നും പരിചിതങ്ങളല്ലായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ അവർ രണ്ടാളും ഇന്നത്തെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെയും പാണ്ഡിത്യത്തിന്റെയും മൂർത്തിഭാവങ്ങളാണെന്നു ഒന്നോട്ടെത്തിൽ മനസ്സിലാക്കാം. ശ്രീമതി കോമളാഗിയമ്മ പതിയെ അനുസരിച്ചു രക്തശുന്ദരമായി ഒന്നുചിരിച്ചു ഡാക്ടറെ നോക്കി ഭർത്താവിനോടു ചോദിച്ചു.

"എല്ലേ! (അങ്ങനെ ആയിരുന്നു അവർ മനോഹരൻപിള്ളയെ വിളിച്ചുവന്നത്) ഇതല്ലേ, നമ്മുടെ ഡാക്ടർ ഞാൻകണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും ഈ രൂപംതന്നെയാണ് സങ്കല്പിച്ചത്. വളരെ സന്തോഷം."

കോമളാഗിയമ്മ ഒരു കസേരയിൽ ഇരുന്നു. ഡാക്ടർ വായ്പെടുത്ത് അവിടുന്ന് നമസ്കരിച്ചു.

മനോഹരൻ: "ഡാക്ടറെ! എനിക്ക് രണ്ടുദിവസങ്ങളായി ഒരു ജലദോഷം. ഈ

ടൗൺ വലിയ അനാരോഗ്യകേന്ദ്രമാണ്. ഡാക്ടർക്കുറിയാമോ നിറയെ രോഗാണുക്കൾ. ഇവിടെ വന്നതിൽപിന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തീരെ സുഖമില്ല കോമളത്തിനു മൂന്നുനാലുദിവസങ്ങളായി വയറിനു ദിപനമില്ലായ്മ. ഇതിടെയാണ് കോമളം ഒരു പാടിവന്നുകുളിച്ചത്. രണ്ടാണ്ടുകളായി ഒരു ചുമ എന്നെ ബാധിച്ചിട്ട്. ഇതിടെ കുറച്ചുസുഖമുണ്ടെ-എങ്കിലും കോമളത്തേക്കാൾ ആരോഗ്യം എനിക്കുണ്ടു്.”

കോമളം:—“അതുപറയണ്ടോ-എല്ലേയേക്കാൾ ആരോഗ്യം എനിക്കുണ്ടുള്ളതു്. അല്ലെങ്കൽ ഡാക്ടർ പറയട്ടെ. ഡാക്ടറെ, ഞങ്ങളെ രണ്ടുപേരെയും കണ്ടാൽ ആർക്കാണ് കൂടുതൽ ആരോഗ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുക. മുഖത്തുനോക്കാതെ പറയണം.

ഈ ചോദ്യത്തിനു മറുപടിപറയുവാൻ ഡാക്ടർ ഗോമ വളരെ വിഷമിച്ചു. ഇങ്ങിനെയൊരു ചോദ്യം ഉണ്ടാകുമെന്നു ഡാക്ടർ ഒട്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. രണ്ടുപേരെയും മാറിമാറി നോക്കി ഡാക്ടർ വിഷമിച്ചു തലയാട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഈ സമയം ഗൃഹത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്തുനിന്നു ഒരു നേർത്ത മൂഷികസ്വേദനം കേൾക്കയാൽ “ബേബി കരയുന്നു. ഞാൻ പോയിവരട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞു കോമളംഗിയമ്മ എണ്ണിററു മെല്ലെ നടന്നുപോയി “കോമളം ഒരു ഭീനക്കാരിയായു്. കേട്ടോ ഡാക്ടർ. ഇവിടെ അവൾക്കു പ്രത്യേകം ഒരു ലേഡീ ഡാക്ടറുണ്ടു്. എനിക്കു ആശുപത്രിയിൽതന്നെയാണു ചികിത്സ ബേബിക്കു ഹോമിയോപ്പതി നല്ലതാണെന്നു കണ്ടതു കൊണ്ടു അതാണു്. എണ്ണയ്ക്കും മുളുട്ടിനും മറ്റുമായി ഒരു വെളുത്തമുണ്ടു്. എന്തുചെയ്യാം. പത്തുനൂറു രൂപാ മാസം ഉണ്ടെങ്കിലും ഈ തുല്യമായ ശമ്പളംകൊണ്ടു മരുന്നിനു തികയുകയില്ല. ഡിഗ്രിനോക്കു വേദം ഞങ്ങൾക്കു രണ്ടാൾക്കുംകൂടി ഇന്നു കുറഞ്ഞപക്ഷം 300 രൂപാ മാസം കിട്ടേണ്ടതാണു്.” ഡാക്ടർ വേവുകൊണ്ടു ചരിപ്പിടത്തിൽനിന്നു ഉലാത്താനായി എണ്ണിററു മനോഹരൻപിള്ളയും ഡാക്ടറെ അനുസരിച്ചു ഹാളിന്റെ അടുത്തു ഒഴിഞ്ഞു കിടന്ന ഒരു മുറിയിലേക്കു ഡാക്ടർ എത്തിനോക്കുവാൻ ഭാവിിക്കുന്നുവെന്നു കണ്ടു മനോഹരൻപിള്ള തടുത്തു. “ഡാക്ടറെ, നിൽക്കണേ! നിൽക്കണേ. ആ മുറിനിറയെ രോഗാണുക്കളാണു്. കോമളം അതിലാണു പനിയായട്ടു കിടന്നതു്. ലോഷൻ ഒഴിച്ചു നല്ലപോലെ ഒരു കഴുകിയിട്ടേ അതുപയോഗിക്കുവാൻ കൊള്ളാവൂ. എനിക്കു രോഗാണുക്കളെ വലിയ ഭയമാണു്. ഇവിടെവലിയകുരുതലാണു ഞാൻചെയ്യുന്നതു്.”

ഉണിന്നു മുൻപു ആതിഥേയർക്കു വലിയ പരിചയമെന്നു മല്ലായിരുന്ന മറ്റൊരു അതിഥിക്രിടി ആ ഭവനത്തിൽ ആഗതനായി. ആ വഴി യാത്രചെയ്തിരുന്ന കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ള ഡാക്ടർ ഗോമ അവിടെ ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞു അങ്ങോട്ടു കയറി. എന്നാൽ മിന്നിട്ടിനുള്ളിൽ മനോഹരൻപിള്ളയ്ക്കും കോമളംഗിയമ്മയ്ക്കും കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ള പരിചിതനായിത്തീർന്നു അയാളുടെ ചുവന്ന ഭീമമായ രൂപംമാത്രം അവരുടെ അന്ധരംഗത്തിനു അസ്സൽമായ ചില കമ്പനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഉണക്കഴിഞ്ഞതിന്റെശേഷം ഡാ

ക്ടർ, കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ള, മനോഹരൻപിള്ള, കോമളംഗിയമ്മ, എന്നിവർ മുൻവശത്തുള്ള വലിയ മുറിയിൽവന്നു് കസേരകളിൽ ചെടിപറയുവാനിരുന്നു കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ളയ്ക്കു വലിയ സംഭാഷണമൊന്നു മുണ്ടായിരുന്നില്ല കോമളംഗിയമ്മയ്ക്കു കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ളയുടെ മുഖത്തു നോക്കുവാൻ പേടിയായിരുന്നതിനാൽ ഡാക്ടറുടെ സൗമ്യവദനത്തിൽ നോക്കിക്കൊണ്ടാണിരുന്നതു്. സംഭാഷണം തിരിഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു് പ്രണയത്തിൽ വന്നുപോന്നു. സന്ദർഭവശാൽ എൽ. എ-മനോഹരൻപിള്ള എം.എ. ഇങ്ങിനെ ആരംഭിച്ചു:—“കേട്ടോ മി. കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ളേ, ഞങ്ങളുടെ രണ്ടാളുടെയും വിവാഹം, ഒരു പ്രേമവവാഹമായിരുന്നു. (കോമളംഗിയമ്മ അല്പം ലജ്ജിച്ചു) അതറിയാമോ? കവികൾ-പ്രത്യേകിച്ചു പാശ്ചാത്യകവികൾ കീർത്തിക്കുന്ന ആ ദിവ്യമായ പ്രേമത്തിന്റെ പരശുമായ വശത്തെ ഞങ്ങൾ എത്രകണ്ടു പരിപാിച്ച് വെണമളതു് ചില സുഹൃത്തുക്കൾക്കറിയാം. കാളേജിൽവെച്ചാണു ഞങ്ങൾ പരസ്പരം കണ്ടതു്. ഫ്രാമർഗനത്തിൽതന്നെ ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ ആ പ്രേമത്തിന്റെ സ്പർശം അറിഞ്ഞു എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അന്യോന്യം പിന്നെയും രണ്ടാണ്ടുതേക്കു ഉൾയാടിയിട്ടില്ല. പ്രേമത്തിനു് നശ്ശബ്ദമായ സംഭാഷണംനിശ്ചയമായുമുണ്ടു്. എം.എ.യുടെ പരിക്ഷാകഴിഞ്ഞതിൽപിന്നെയാണ് ഞാൻ കോമളത്തോടു് എന്റെ പ്രണയത്തേപ്പറ്റി തുറന്നുപറഞ്ഞതു്. കോമളം അന്നു യാതൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. എന്തിനു? പല പ്രതിബന്ധങ്ങളുമുണ്ടായി ആദ്യം വിവാഹം നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾ കോമളത്തിനു് മലേറിയപിടിച്ച്. അതുകഴിഞ്ഞു് ഒരു രീയതി നിശ്ചയിച്ചു. അപ്പോൾഎനിക്കു് ഹൈഫായിഡ് പിടിപെട്ടു കോമളത്തിന്റെ ഉദരരോഗംമൂലം പിന്നെയും ആണ്ടുകൾ രണ്ടുകഴിഞ്ഞു. എനിക്കൊരു ചുമ പിന്നീടു പിടിപെട്ടു എന്തിനു് അഞ്ചുവർഷക്കാലമാണു് സമാധാനത്തോടും സാധകാശത്തോടും ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രണയഭീപത്തെ കൈമാതെ സൂക്ഷിച്ചതു്. ഹാ! ആ യഥാർത്ഥപ്രണയം! അതിനു് തമ്മിൽ കാണണമെന്നോ അടുത്തിരിക്കണമെന്നോ ഇല്ല. അതു നിശ്ശബ്ദമായിപാടും അരൂപിയായിത്തീളട്ടും. അചഞ്ചലമായി ഗമിക്കും. യുഗസ്മരണോടു വെസ്റ്റേണു് പോയറു്സ് (നിങ്ങൾ പാശ്ചാത്യകവികളെ ആശ്രയിക്കണം) ഇന്നും കോമളവും ഞാനും വളരെ അകന്നുതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. പരസ്പരം അകന്ന മുറികളിൽആണു് ഞങ്ങളുടെ ശയനംകൂടി ഏതായാലും ഞങ്ങളുടെ പ്രേമഫലമായി ഒരു അങ്കുരമുണ്ടായി. ഡാക്ടറും മറ്റും കണ്ടില്ലല്ലോ (ഭായ്യയോടു) കോമളംപോയി നമ്മുടെ ബേബിയെ ഇങ്ങു കൊണ്ടുവരണം.” കോമളംഗിയമ്മ സാധനത്തിൽ ഏണ്ണിററുപോയി. ഏതാമസിയാതെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ ഒരു ചുരുട്ടു റബ്ബറുളുമായി ആ വനിതാരത്നം തിരികെവന്നു. അതിനെ കോമളംഗിയമ്മ ഭർത്താവിന്റെ കൈകളിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. ഒരു കണ്ണാടിപ്പാത്രം വാങ്ങുപോലെ മനോഹരൻപിള്ള അതിനെ അരുമയോടെവാങ്ങി ഡാക്ടറുടെ അടുത്തു കൊണ്ടുചെന്നു. ഡാക്ടർ വസ്ത്രമുളിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളിൽ

ചികഞ്ഞുനോക്കി. അതിൽ നെഞ്ഞുതുടിപ്പുന്ന ഗവുളി(പല്ലി)യേപ്പോലുള്ള ഒരു ശിശുരൂപം ചുരുണ്ടുകിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ കണ്ണാൾ അടുത്തും കൈകാലുകൾ തളന്നും കിടന്ന ഡാക്ടർ ഞൊടിക്കയും ചുളുവിലിക്കയുംമറ്റും ചെയ്തുനോക്കി. ഒരു ഫലം മുണ്ടായില്ല. ശിശു അന്തരത്തിൽതന്നെ കണ്ണുമടച്ചുകിടന്നു. മനോഹരൻപിള്ള അനന്തരം കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ളയുടെ മുറിയിലെത്തി. തുണിച്ചുരുളിൽ ഒരു ശിശുവാണുള്ളതെന്നു കേട്ടപ്പോൾ കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ള അത്ഭുതപ്പെട്ടു. മനോഹരൻപിള്ളയുടേയും കോമളംഗിയമ്മയുടേയും പ്രണയഫലം അദ്ദേഹത്തെ വല്ലാതെ അസാളിപ്പിച്ചു ശിശുവനെ കണ്ടിട്ടു കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ള അധരംമുറുക്കി നെടുതായി ഒന്നു നിശ്വസിച്ചു.

മനോഹരൻപിള്ള ശിശുവനെ കോമളംഗിയമ്മയുടെകയ്യിൽ എപ്പിച്ചതിന്റെ ശേഷം സ്വന്തമാനത്തെ അവലംബിച്ചു. കോമളംഗിയമ്മ അതിനെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന മേശയുടെ പുറത്തു അരുമയോടെവെച്ചു. മനോഹരൻപിള്ള കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ളയെന്നോക്കിപ്പറഞ്ഞു:—“കേട്ടോ മി. പിള്ളേ! ഇതിടെ ഒരു യുവകവി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ഒരു മദ്ധ്യമകവിതയിൽ ഈ പ്രണയത്തെ എത്രകണ്ടു നിഴലിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നോക്കുക വാനത്തെമിന്നലിൻ ചാരിൽസുഹൃദിക്കുന്ന തേനൊത്തശോഭയിൽബിംബിക്കയും. നാനാവഹംഗമശ്രേണിതൻഗാനത്തി-ലുനമില്ലാതെ നിഴലിക്കയും വാർമഴവില്ലുപിഴിഞ്ഞുള്ളസത്തിക-ലാതകംവിട്ടുകലരുകയും സാമോടംചെയ്യുംപ്രണയമേനിന്നെങ്ങൊ-നോമലേയെന്നെന്നുകണ്ടിട്ടുന!”

ഡാക്ടർ മേലോട്ടുനോക്കി കസേരയുടെ കയ്യിന്മേൽ താളംപിടിച്ചു. ആ തികഞ്ഞ ഭൌതികവാദിയായ കണ്ണാകണ്ണൻപിള്ളയ്ക്കു വികാരം അടക്കുവാൻ തീരെ നിവൃത്തിയില്ലാതായി. അദ്ദേഹം എണ്ണിററുനിന്നു പറഞ്ഞു: “രക്തശൂന്യമായ ഈ പരിഷ്കാര പ്രണയത്തെ ഞാൻ കുറിയമായി പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. പ്രേമവും പ്രണയവുമെല്ലാം കാണുന്നതിലൊക്കെ നിഴലിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറയുന്നതു വെറും ഭ്രാന്താണു്. നിങ്ങൾചൊല്ലിയ കവിത ഒരുമാതിരി മനോരോഗത്തിന്റെ പ്രത്യക്ഷലക്ഷണം. കുറച്ചു രക്തം തിളയുന്ന പ്രണയമാണു എനിക്കു ആവശ്യമായുള്ളതു് പ്രണയം സ്പ്രീപുഷ്കബന്ധം തന്നെയാകുന്നു അതു സ്പ്രിയുടെയും പുഷ്പന്റേയും ഒരു ആവശ്യംതന്നെ വറ്റുപൽ നയ്ക്കുള്ള പ്രകൃതിനിയമം. ആരോഗ്യമുള്ള കുട്ടികളും ആരോഗ്യമുള്ള കുടുംബവുമാണു് അതിന്റെ ലക്ഷണം. പ്ലായ്-ജീവികളാവാശ്യമുള്ളതിനെ അറിയുന്നതാണു വിദ്യാഭ്യാസം. ജീവിതത്തെ നേരാംവണ്ണമറിയുകയും ജീവിതത്തിൽ നേരാംവണ്ണ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്, അല്ലാതെ ശാസനവിധിയെക്കൊണ്ടു വായിച്ചുനശിക്കുന്നതല്ല വിദ്യാഭ്യാസം. കഷ്ടം! നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസം നിറയെ രോഗാണുക്കളാണു്. ഞാൻപോകുന്നു. (ഭയനീയമായി കൈമുണ്ടിക്കൊണ്ടു്) അതാ ആ ശിശു ശാസന വലിക്കയാണു്. ഇതറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞാനിങ്ങോട്ടു കയറുകയില്ലായിരുന്നു.”

ജീവചരിത്രം.

മഹാനായ ഒരു ഇന്ത്യൻപത്രാധിപർ.

“പരിശ്രമംകൊണ്ടു ശ്രീമാനായ മി. സി. വൈ. ചിന്താമണി”

പി. വി. കുഞ്ഞുകുട്ടൻ നെടുങ്ങാടി.

സ്വയമായി വളരുന്നതും ഉന്നത സ്ഥാനത്തെത്തുവാനും യാതൊരു ചവിട്ടുപടിയുമില്ലാത്ത ഭാരതീയ ജനസമുദായത്തിന്നു കലാശാലാബിരുദകളുടെ സഹായംകൂടാതെയോ ഉദ്യോഗസ്ഥലോകത്തെ ആശ്രയിക്കാതെയോ ഒരു ഒന്നതൃപദവി സിദ്ധിക്കുക എന്നുള്ളതു കേവലം അസാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും അത്യധികം ക്ലേശകരമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. യാതൊരുബിരുദകളുമില്ലാത്ത ഇവിൻപ്രഭു ഇന്ത്യാവൈസ്രായിയായതുപോലെയാ മി. ലായിഡ് ജാജു മി. മാക്ഡൊനാൾഡും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രധാനമന്ത്രിമാരായതുപോലെ ഉള്ള ഒരു നില നിർഭാഗ്യയായ ഭാരതഭൂമിയിൽ അടുത്തകാലത്തെല്ലാം കേവലം അസംഭാവ്യതയെന്നാണ്. എങ്കിലും സ്വന്തപരിശ്രമവും, സ്വാശ്രയശീലവും ദൃഢനിഷ്ഠയും കൊണ്ടു മാത്രം ഉന്നതി പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള അപൂർവ്വ ചിലർ ഇക്കാലത്തും ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടാവാതിരിക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരുക്കും ചില മഹാമാരിൽ ഒരു പ്രധാനസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന ഒരു മാനുഷനാണ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട “ലീഡർന്റെ” പത്രാധിപരായ മ. സി. വൈ. ചിന്താമണി.

കേവലം എലിമെണ്ടറിസ്കൂളിൽനിന്നു വെറും നാലാംതരംമാത്രം പാസ്സായി നിരാധാരനും നിസ്സഹായനുമായി ലോകജീവിതത്തിലേപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ഇന്നു ഐക്യസംസ്ഥാനനിയമസഭയിലെ എത്രകക്ഷിനതാവും ആ സംസ്ഥാനത്തിലെ ലിബറൽകക്ഷി പ്രസിഡണ്ടും ഒരു തികഞ്ഞ രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞനാണെന്നറിയുമ്പോൾ പരിശ്രമശീലന്മാരായ ആർക്കുതന്നെ തങ്ങളുടെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുഎന്തെന്നില്ലാതെയൊരുയെളുപ്പവും ശുഭപ്രതീക്ഷയും ഉളവാകുന്നതാണ്.

ഒരുകാലത്തു നിരക്ഷരകക്ഷിയായി ഉപജീവനമാർഗ്ഗമന്വേഷിച്ച അലഞ്ഞുതരിഞ്ഞിരുന്ന അദ്ദേഹം പിന്നീട് ഐക്യസംസ്ഥാനനിയമസഭയിലെ ഒരു മെമ്പറും 194 മുതൽ 1927 വരെ അവിടുത്തെ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയു മായിരുന്നുവെന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശ്രമശീലവും സ്വാശ്രയശക്തിയും എത്രയും അഭിനന്ദനീയമാണെന്നു ആർക്കും ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്. അതുപോലെതന്നെ മിതവാദികളിൽവെച്ചു അമിതവാദിയായ അദ്ദേഹം ഇന്ത്യയിലെ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കളിലൊരാളായിട്ടുതന്നെ വിളക്കുന്നു.

ശ്രീമാൻ ചിന്താമണിക്കു ഇപ്പോൾ ഏകദേശം 65 വയസ്സായിരിക്കുന്നു 1870-ൽ അദ്ദേഹം തഞ്ചാവൂരിൽ ജനിച്ചു. ആദ്യകാലത്തു “ചിന്താമണിപ്പിള്ള” എന്ന പേരിലാണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നത്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ നിസ്സഹായസ്ഥിതിയും ദാരിദ്ര്യവും കലാശാലകളിലേക്കോ കോളേജുകളിലേക്കോ കടക്കുന്നതിന്നു അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രതിബന്ധമായിരുന്നു. അതിനാൽ 4-ാംക്ലാസ്സിൽവെച്ചുതന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിപ്പിച്ചു ജീവിതസമരത്തിൽ ഇറങ്ങേണ്ടിവന്നു. സ്വദേശത്തുനിന്നു മറ്റൊരുകാരെക്കാൾ ചുറ്റത്തിരിഞ്ഞതിന്നുശേഷം അദ്ദേഹം മദിരാശിയിൽ എത്തിച്ചേരുകയും അധികം താമസിയാതെ “ഹിന്തു” പത്രത്തിന്റെ ആഫീസിൽ ഒരു “ചൊക്രി”യായി നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അക്കാലത്തു ഇന്ത്യയിലെ പത്രാധിപന്മാരിൽ പ്രധാനസ്ഥാനമർഹിച്ചിരുന്ന ശ്രീമാൻ കോഴിക്കോട് കരുണാകരമേനോനവർകളായിരുന്നു ഹിന്തുവിന്റെ പത്രാധിപരും വഹിച്ചിരുന്നത്. വായിച്ചുപോകുകയും കമ്പോസിംഗ് ചെയ്യുകയും കൊണ്ടുപോയി കൊടുക്കുക, പ്രഫുക്ടും വായിക്കുന്നതിന്നു അദ്ധ്യക്ഷക്കൽനിന്നു വാങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു കൊടുക്കുക മുതലായ ചില്ലറ പ്രവൃത്തികളായിരുന്നു അന്നു മി. ചിന്താമണിക്കുനൽകിയിരുന്നത്.

“ഹിന്തു” ആഫീസിൽ കടന്നുകൂടിയതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിൽ മങ്ങിക്കിടന്നിരുന്ന ഉത്സാഹവും ബുദ്ധിശക്തിയും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി അല്ലാലും ഇംഗ്ലീഷുഭാഷ പഠിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം പരിശ്രമിച്ചുവന്നു. ശ്രീമാൻ കരുണാകരമേനോൻ ഉത്സാഹിയായിരുന്ന ഈ ചൊപ്പക്കാരനെ എല്ലാവിധത്തിലും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ഉപദേശിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. മൂന്നുനാലുകൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ അദ്ദേഹം സ്വപരിശ്രമത്താൽ ഇംഗ്ലീഷിൽ സാമാന്യ പരിചരം സമ്പാദിച്ചു. അതിനെ പരിശീലനംകൊണ്ടു കഴിയുന്നത്ര വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ശ്രീമാൻ കരുണാകരമേനോൻ “ഹിന്തു” വിൽനിന്നുപിരിഞ്ഞതിന്നുശേഷം 1904-ൽ “ഇന്ത്യൻപേട്രിയറ്റ്” എന്ന പത്രം മദിരാശിയിൽനിന്നുതന്നെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി തുടങ്ങിയപ്പോൾ ശ്രീമാൻ ചിന്താമണിയെ അദ്ദേഹം അതൽ പ്രഫുൾഡായി നിയമിച്ചു. ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധനായിട്ടുള്ള മി. സി. എസ്സ്. രങ്കയ്യയും അന്നു അതിൽ ഒരു പ്രഫുൾഡായിരുന്നു ഏതാനുംകാലം പ്രഫുൾഡറുടെ നിലയിൽ “ഇന്ത്യൻപേട്രിയറിൽ” പ്രവൃത്തിക്കുവന്ന ശേഷം ശ്രീമാൻ ചിന്താമണി അലഹബാദിലേക്കുപോയി. ഇതു ഏകദേശം 1910 നു മുമ്പായിരുന്നു. അലഹബാദിൽവെച്ചു അധികം കഴിയുന്നതിന്നു മുമ്പായി അന്നു ക്ഷ

യോൻമുഖമായിക്കൊണ്ടിരുന്ന “ലീഡർ” പത്രത്തിന്റെ സഹപത്രാധിപരായി ഇദ്ദേഹം നിയമിതനായി. ഇതു ശ്രീമാൻ ചിന്താമണിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു പ്രധാന പരിവർത്തനശക്തയാകുന്നു. പത്രപ്രവർത്തനത്തിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്ന ഉത്സാഹവും വാസനയും അതോടുകൂടി പൂർണ്ണമായിത്തീർന്നു. അന്നുമുതൽ അദ്ദേഹം ക്രമേണ രാഷ്ട്രീയനേതാക്കന്മാരുടെ ചിന്തയെത്തു കർഷിക്കുവാൻതുടങ്ങി.

ലോകമഹായുദ്ധംവന്നതോടുകൂടി കടലാസ്സിന്റെയും വില അമിതമായി വർദ്ധിച്ചതിനാലും മറ്റും “ലീഡർ” പത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ പത്രം നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഭാരം 1915-ൽ മി. ചിന്താമണിക്കു ഭരിച്ചെടുക്കപ്പെട്ടു. പറയത്തക്ക മൂലധനമൊന്നുംകൂടാതെയും പ്രധാന സഹായികളില്ലാതെയും സ്വന്തം ഉത്സാഹശക്തിയേയും അഭ്യഭയകാംക്ഷയേയുംമാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കി ട്രായിരുന്നു അദ്ദേഹം പത്രം ഏറ്റെടുക്കിയത്. അധികംതാമസിയാതെതന്നെ ലീഡർ പത്രത്തെ ഒരു യഥാർത്ഥ “ലീഡറാക്കുന്നതിന്നു” ശ്രീമാൻ ചിന്താമണി ശ്രമം തുടങ്ങുകയും അതു അവിരേണ സഫലമാവുകയും ചെയ്തു. ഇന്നു അലഹബാദിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട പത്രം “ലീഡർ സ്റ്റീറ്റിംഗ്” എന്നു നാമകരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത തെരുവിലാണ് ലീഡർ പത്രമാപ്പിസ്സു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇന്ത്യയിൽ മറ്റൊരാൾക്കുപറ്റാത്ത, ഇക്കാര്യം അലഹബാദിൽ ഉറപ്പായി സാധിച്ചിട്ടുള്ളതുള്ള പ്രസ്താവ യോഗ്യമാണ്.

1924 വരെയും അദ്ദേഹം “ലീഡർ” പത്രം സ്വന്തം ഉടമസ്ഥതയിൽതന്നെ നടത്തി. 1924-ൽ അദ്ദേഹത്തെ ഐക്യ സംസ്ഥാനനിർമ്മാണസഭയിലേക്കു തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ഐക്യസംസ്ഥാനഗവണ്മെന്റിൽ വിദ്യാഭ്യാസമന്ത്രിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പത്രത്തെ ഒരു ലാമിറഡ് കമ്പനിക്ക് എല്പിച്ചുകൊടുക്കണമെന്ന നിശ്ചയിക്കുകയും അതുപ്രകാരം പണ്ഡിതമാളവു, മോട്ടിലാൽനൈഥ്, പണ്ഡിതഹൃദയനാഥ കൺസ്യൂ എന്നീ മാനുന്മാരുൾക്കുടയുള്ളവരെ ഡയറക്ടർമാരായിചേർത്ത ഒരു കമ്പനി രജിസ്റ്റർചെയ്യുകയും പത്രവും പ്രസ്സും കമ്പനിയിലേക്കു എല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. എങ്കിലും ഇപ്പോഴും ശ്രീമാൻ ചിന്താമണിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിലും മേൽനോട്ടത്തിലും തന്നെയാണ് പത്രം നടന്നുവരുന്നത്. ലീഡർപത്രത്തിന്റെ സർവ്വവിധമായ അഭിവൃദ്ധിക്കും ഏകകാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തപരിശ്രമവും നേതൃത്വവുംതന്നെയാകുന്നു.

ഒരു പത്രാധിപരുടെ നിലയിൽ ഇന്ത്യയിൽ അഭിപ്രീയസ്ഥാനമാണ് ശ്രീമാൻ ചിന്താമണിക്കുള്ളത്. മനസ്സാക്കിക്കെതിരായൊ ധനലോഭത്താലൊ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും തന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യവും ധനവും വിട്ടുകൊടുക്കുകയില്ല. 1928-29-ൽ ബോംബെയിൽ ഏറ്റവും ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽ നടന്നിരുന്ന “ഡെയിലിയിൽ” പത്രത്തിന്റെ ആധിപത്യവുമായി തല്പാലം ഇദ്ദേഹത്തെ എല്പിക്കുകയുണ്ടായി. ബോംബെയിലെ പെറ്റിറ്റ് എന്ന ഒരു പ്രസിദ്ധ ധനിക

സന്ധ്യാസെഴുത്തും.

വി. വി. കെ. നമ്പ്യാർ.

നവവിവിധവിമലതരഭാവനാലോലമാം
കവിഹൃദയമതിനടയ സാവർണ്യമാർന്നിതാ
അഴകിനടയവികലത യേതുന്നമുപ്പണം;-
മിഴികളുടെ മികവുടയൊരാനന്ദപ്പണം;-
വരകനകലിപികളൊടുസന്ധ്യാഭസന്തതി,
വരണദിശയൊരുകവിതയാക്കുന്നുസമ്പ്രതി
മമഹൃദയ മധുരതര സങ്കല്പരൂപയാം
പ്രണയവതി മുല്ലമതു പാടുന്നമാതിരി
പറയുവതിനൊരുവിധവുമൊക്കത്ത നിർവൃതി
ചെറുപവനനരുളി;-യതൊരാനന്ദവിസ്മൃതി.
മലരയുടെ മമമഴകിലേകമാവേളതൻ
മടിയിലിവനതുപൊഴുതു വീണുരുണ്ടീടവേ,
വിധുരതയൊടനിശമിഹ ലോകം തിരഞ്ഞിടും
വഭവശതമഖിലമൊരു പുൽക്കൊടിപ്രായമായ്.

നായിരുന്നു ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ. പത്രത്തിന്റെ നയത്തെ സംബന്ധിച്ച യാതൊന്നും തന്നോടു പറയുകയില്ലെന്ന നിശ്ചയത്തിന്മേൽ അദ്ദേഹം അതിന്റെ ആധിപത്യം കയ്യേറ്റു. 1500 ക. ആയിരുന്നു ഇതിനു പ്രതിഫലം നിശ്ചയിച്ചിരുന്നത്. അന്നും മി. ചിന്താമണി അലഹാബാദിൽതന്നെയാണു താമസിച്ചിരുന്നത്. ആഴ്ചയിൽ ഒരുതവണമാത്രം അദ്ദേഹം ബോംബെയിൽ വന്നിരുന്നു. പത്രത്തിലേക്കുള്ള ലീഡർ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയും അതു മുരുകക്കുഴിയിൽ മറ്റൊരാൾ എഴുതി എടുക്കുകയും ചെയ്യുകയായിരുന്നു പതിവ്. ഒരുദിവസം പത്രത്തിൽ ഏതൊ ഒരു പ്രത്യേകകാര്യത്തെപ്പറ്റി ഒരു ലീഡർ എഴുതണമെന്ന ഉടമസ്ഥൻ ടെലിഫോൺ മുഖാന്തരം ആചശ്യപ്പെട്ടു. താൻ അതിനൊരുക്കമില്ലെന്ന ചിന്താമണി മറുപടി പറഞ്ഞു. കൂടാതെ കഴുകയില്ലെന്നായി ഉടമസ്ഥൻ. എന്തിനധികം? അദ്ദേഹം അപ്പോൾതന്നെ തന്റെ പത്രാധിപത്വം രാജിവെക്കുകയാണു ചെയ്തത്. അത്രമാത്രം അഭിപ്രായസ്വൈര്യമുള്ള ഒരാളാകുന്നു ശ്രീമാൻ ചിന്താമണി.

രാഷ്ട്ര ഭീയകാര്യങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു മിതവാദികക്ഷിക്കാരനാണെങ്കിലും കേവലം ആശയബുദ്ധിയല്ല അദ്ദേഹത്തിനുള്ളതെന്നു ഇയ്യടെകൂടിയ പുനാലിബറൽസമ്മേളനത്തിൽവെച്ചു ഭരണപരിഷ്കാരത്തെപ്പറ്റി ചെയ്തപ്രസംഗവും, ഐക്യസംസ്ഥാനനിയമസഭയിൽ പാർലിമെണ്ടറിക്കമ്മിറ്റിറപ്പോർട്ടിനെ എതിർത്തുകൊണ്ടുചെയ്ത പ്രസംഗവും വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. നിയമലംഘനമൊഴികെ മറ്റൊല്ലാസംഗതികളിലും അദ്ദേഹം കോൺഗ്രസ്സിനോടു വളരെ യോജിച്ച അഭിപ്രായക്കാരനാണു്. 19൧൪-ൽ മൊണ്ടേഗുചെയ്സഫോർഡ് ഭരണപരിഷ്കാരത്തിൽ അന്നത്തെ പാർലമെണ്ടറിക്കമ്മി

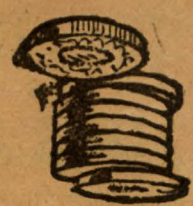
റ്റിമുന്മാരെ തെളിവുകൊടുക്കുവാൻ ഇദ്ദേഹം ലണ്ടനിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തെ ലണ്ടൻസമ്മേളനത്തിലും ഇദ്ദേഹം ഒരു പ്രതിനിധിയായിരുന്നു. 1931-ൽ ബോംബെയിൽവെച്ചുകൂടിയ സർവ്വോലിബറൽസമ്മേളനത്തിൽ ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു ആദ്യക്ഷണം വഹിച്ചതു്. “കോൺഗ്രസ്സുമായി സഹകരിക്കാതെ കൗതുകേരം തീരുന്നതല്ലെന്നു അന്നു അദ്ദേഹം പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

ഇത്രയും പൊതുക്കാര്യങ്ങളിൽ പ്രാധാന്യം നേടീട്ടുള്ള ശ്രീമാൻ ചിന്താമണി കേവലം ബാധിതനാണെന്നുള്ളതുകൂടി അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണു്. എങ്കിലും നാം സംസാരിക്കുന്നതുനോക്കി അദ്ദേഹം സംഗതികൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നു് ഉത്തരേന്ത്യയിലെ നേതാവായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഇദ്ദേഹം അലഹാബാദിൽനിന്നുതന്നെയാണു വിവാഹം കഴിച്ചിട്ടുള്ളതു്. സാമാന്യം തടിച്ച കരുതായശരീരവും തീഷ്ണതയുള്ള നേത്രങ്ങളും ഉല്ലാസവദനവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാകുന്നു.

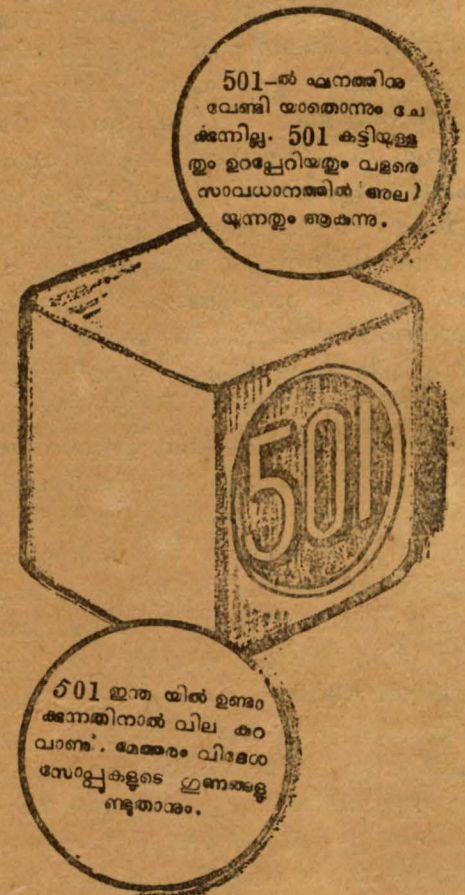
ശ്രീമാൻ ചിന്താമണിയുടെ പരിശ്രമശീലം സർവ്വാ അഭിനന്ദനീയവും അനുകരണീയവുമാണെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല

അഭിജ്ഞാനശാക്തളം.

സ വ്യാ ച്ച ാ ന മ .
കാളിദാസന്റെ അഭിജ്ഞാനശാക്തളത്തിന്റെ പല പരിഭാഷകളുംമലയാളികൾക്കുണ്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതത്തിലുള്ള കാളിദാസകൃതിയും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും അടങ്ങിയതാണു്.
വില 1 രൂ.
ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ് - കൊല്ലം

ചിലവു
ചുരുക്കണോ?
501
സോപ്പ്
ഉപയോഗിച്ചിൻ.

501-ൽ ഏതതിര വേണി യാതൊന്നും ചേർക്കുന്നില്ല. 501 കട്ടിയുള്ളതും ഉറപ്പേറിയതും വളരെ സാധാരണത്തിൽ അല്പം എന്നതും ആകുന്നു.

501 ഇത യിൽ ഉണക്കുന്നതിനാൽ വില കുറവാണു്. മേത്തരം വിദേശ സോപ്പുകളുടെ ഗുണമുള്ളതാണു്.

ഭി ടാറാ ഓയിൽമിൽസു്
കമ്പനി (Ltd.)

ഭോംകോ സെയിൽസു് ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ്
19 എ. വാണിയർസ്റ്റ്രീറ്റ്;
ജി. ജി. മറോസ്.

ദണ്ഡം മതി അഥവാ 38-65.

ആയാംകുടി പി. ആർ. ശങ്കരപ്പിള്ള.

വഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ നേത്രശ്രോത്രങ്ങൾ, രാജാവും രാജ്ഞിയുമാണെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവയുള്ള പ്രാധാന്യം വ്യക്തമാകുന്നു. വിഷയഗ്രഹണത്തിനും ധാരണയ്ക്കും അധികം ഉപകരിക്കുന്നത് ഈ രണ്ടവയവങ്ങളാണു്. അവയിൽ പ്രാമാണ്യം നേത്രത്തിനു മത്രെ. അവയവങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും മൊന്നിനു മുടക്കംവരുത്തുവാൻ അതിൽ ഭേദം കണ്ണാലൊന്നു മുടക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. “നാലാലൊന്നിൽഭേദം കണ്ണാലൊന്നു്” എന്നൊപ്തം ഈ അഭിപ്രായത്തിൽ നിന്നും ഉണ്ടായതായിരിക്കണം.

കണ്ണു് ഒന്നോ രണ്ടോ എന്നുള്ളതർക്കം നന്നായിട്ടുള്ളതല്ല. പക്ഷെ പരമേശ്വരനെ മുക്കണ്ണനാക്കി കല്പിച്ചു രിക്കുന്നതു വിചാരിക്കുമ്പോൾ കണ്ണു രണ്ടുതന്നെ എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു നദിയിൽ കുറുക്കെ ഒരണക്കെട്ടുമ്പോൾ നദി രണ്ടായിത്തരിയുന്നതുപോലെ മുക്കു് കണ്ണിനെ രണ്ടായി വേർതിരിക്കുകയാണു് ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു ചിലർവാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. കണ്ണു രണ്ടാണെന്നു് കാഴ്ചയ്ക്കു വിഷയമാകുന്ന വസ്തുക്കൾ യുഗ്മകങ്ങളായി തോന്നേണ്ടതല്ലേ എന്നു് കരുതുന്നതും അവർ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ഒരേപടനയോടും ഗുണത്തോടുംകൂടിയ രണ്ടുഗോളങ്ങളെ ഒരു സിരാതന്തുവിൽ ഘടിപ്പിച്ചു് നാസികയുടെ പാർശ്വഭാഗത്തിലുള്ള കഴികളിൽ നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നതിനെയാണല്ലോ നാം കണ്ണുകളെന്നുപറയുന്നതു്. ഒരേഗുണത്തോടുകൂടിയ ഗോളഭാഗത്തെ ഒരേ തന്തുവിൽ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം ഒന്നാണെന്നു വാദിക്കാൻ ചിലരെപ്രേരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിയ്ക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കാണുവാൻ നമുക്കും വസ്തുക്കളെക്കുറിച്ചുണ്ടാകുന്ന പ്രതീതിക്കു ഭേദമില്ല. ഒരൊക്കണ്ണുനാക്കു് ഒരുവസ്തുവിന്റെ അർദ്ധഭാഗമല്ല നേത്രത്തിനു വിഷയമാകുന്നതെന്നുള്ളതു നിശ്ചയമാണു്. നേത്രം ഒന്നു് രണ്ടോ എന്നുള്ളവാദം എങ്ങനെയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ, അതിനെ ഇവിടെ പിൻതുടരണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല.

കാഴ്ച എന്നാലെന്താണു്? അതു് എങ്ങനെ സിദ്ധിക്കുന്നു. കാഴ്ച എല്ലാവർക്കും ഒരേവിധമാണോ? ഇവിടെയു് ഒരു കഴിപ്പമുണ്ടു്. അഭിപ്രായഭേദം ഏതെന്നു് ചോദ്യം ചെയ്താൽ പലവിധമാണു്. ദിവാസങ്ങളും നിശാസങ്ങളുമായ ജീവികൾ ലോകത്തിലുണ്ടു്. ദിവാരം ഒരുപോലെ കാഴ്ചയുള്ള ജീവികളും അപൂർവ്വമല്ല. മൂങ്ങ, വവ്വാൽ മുതലായ ചില ജീവികൾ ദിവാസങ്ങളും മനുഷ്യർ തുടങ്ങിയ ചിലജീവികൾ നിശാസങ്ങളുമാണു്. ശതപദി ഉഭയാസ്വവർഗ്ഗത്തിൽപെട്ട ഒരു ജന്തുവാണെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. പക്ഷെ നമ്മുടെ പക്ഷിയമ്മയും കണ്ടച്ചാരും എപ്പോഴും കാഴ്ച

ചെയ്യുന്നതു കൂട്ടാണു്. തലർഗ്ഗത്തിൽ-മാർജ്ജാരവർഗ്ഗത്തിൽ-പെട്ട വ്യാലും, സിംഹം മുതലായവയുടെ സ്ഥിതിയും അങ്ങനെയായിരിക്കണം നേത്രം തെളെസമമായ ഒരു വസ്തുവാണു്. അതിനിന്നു് വൈവിധ്യംവാൻ മേതുവെത്തായിരിക്കാം. കൂടുതൽ മണിയിലുള്ള തെളെസമഗോളത്തിന്റെ രചനയിൽ ലോകശില്പി വരുത്തിയിരിക്കുന്ന മാറ്റമായിരിക്കാം അതിനുള്ള മേതുവെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാർജ്ജാരവർഗ്ഗത്തിന്റെ കൂടുതൽ മണിയിലുള്ള തെളെസമഗോളത്തിനു രാവുംപകലും മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതാണു്.

അത്രയും കണ്ണില്ലെന്നു ചിലർ പറയുന്നു. പക്ഷെ എട്ടുകാലിക്കു് എട്ടുകണ്ണുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അവ തലയുടെ ഉപരിഭാഗത്തു രണ്ടു വരിയായി നിരത്തിവെച്ചിരിക്കയാണു്. കണ്ണിന്റെ ചാപലവും മൂലം അബദ്ധത്തിൽ ചാടി അപകടംവരിച്ചു വലാരിയാണു കൂടുതൽ കണ്ണുള്ള ആളെന്നു തോന്നുന്നു. പക്ഷെ അവയെല്ലാം കാഴ്ചയുണ്ടോ എന്നു ആക്കറിയാം. കാക്കക്കു രണ്ടു കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും ഒരേസമയത്തു രണ്ടിനും കാഴ്ചയില്ലതെ. കണ്ണിലെ തെളെസമഗോളം ആവശ്യപ്പെടുന്ന സമയത്തു് ഒരു വശത്തുനിന്നു മറേറവശത്തേക്കു അയക്കേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടാണത്രെ കാക്കക്കണ്ണിനു പ്രസ്ഥി സിദ്ധിച്ചതു്. അതിനു പരരാണികന്മാർ ജയന്തനെ വെറുതെ പഴിപറയുന്നു. ചക്ഷുരവണത്തിന്റെ കഥയും ഇവിടെ വിസ്മരിക്കത്തക്കതല്ല. പരശുരാമൻ പൂച്ചക്കണ്ണു പഥ്യമല്ലായിരിക്കാം. നമ്പ്യാരാശാൻ അതൊരു ഭോഷമായി വണ്ണിച്ചിട്ടുമുണ്ടു്. പക്ഷെ പാശ്ചാത്യരുടെ സ്ഥിതി അങ്ങനെയല്ല. അവർ മർജ്ജാരനേത്രം സന്ദർശിച്ചതിന്റെ മാനദണ്ഡമായി കരുതുന്നു. നാമാകട്ടെ മൃഗനേത്രത്തിനും മത്സ്യനയനത്തിനുമൊന്നു പ്രാമാണ്യം നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. ആയതവിലോചനം ആഹ്ലാദകരമത്രെ. വട്ടക്കണ്ണു രാക്ഷസീയമെന്നു നാം പറ്റിക്കുന്നു. അതു സന്ദർശിച്ചതിനു പററിയതു മല്ലതന്നെ. രാക്ഷസനേത്രത്തിനു രൂക്ഷതപം ഏറുമെന്നാണു് പൊതുവായുള്ള ധാരണ.

ബഹിർപ്രകാശത്തോടു കണ്ണിലെ തെളെസമഗോളം സമ്മേളിക്കുമ്പോഴാണു് രൂപഗ്രഹണമുണ്ടാകുന്നതെന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നു. ഈ വാദം യഥാർത്ഥമെന്നു സമ്മതിക്കണമെങ്കിൽ പ്രകാശമുള്ള ഏതുഭാഗത്തും എത്ര ദൂരെ ഇരിക്കുന്ന വസ്തുവും അക്ഷിയ്ക്കു ലക്ഷിഭവിക്കേണ്ടതാണെന്നു വന്നുകൂടുന്നു. രാമനെ അടുത്തുകണ്ടു. മത്തായിയെ അകലെ വച്ചുകണ്ടു എന്നിങ്ങനെയുള്ള വ്യത്യസ്ത സംഗതികൾ അപ്പോൾ സാധാരണ സിദ്ധിക്കാതെപോകുന്നു. തന്മൂലം ഈ അഭി

പ്രായം ശരിയാണെന്നു സമ്മതിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നാണു് മറ്റൊരു കൂട്ടർ പറയുന്നതു്.

നേത്രം ദർപ്പണപോലെ പ്രതിഫലനശക്തിയുള്ള ഒരു വസ്തുവാണു്. പദാർത്ഥങ്ങളുടെ രൂപം നേത്രത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുമ്പോഴാണു് നമുക്കു വസ്തുഗ്രഹണബോധമുണ്ടാകുന്നതു്. വേറൊരു കൂട്ടരുടെ വാദഗതി ഇതുവിധമാണു്. ഒരു പ്രകാശത്തിൽ ഈ വാദവും ശരിയല്ലെന്നു സമ്മതിക്കാൻ സാധിക്കും. കണ്ണാടിയിൽ വസ്തുക്കൾ പ്രതിഫലിയ്ക്കുന്നതു വിചിത്രഭാവത്തിലാണു്. വാമഭാഗം ദക്ഷിണഭാഗമായും ദക്ഷിണഭാഗം വാമഭാഗമായും നമുക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നു. “കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള നോട്ടത്തിലെ” അനുഭവം തദ്വിപരീതമാകയാൽ ഈ അഭിപ്രായത്തിനും സാധുതപം കുറവാണെന്നു ചിലർ വാദിക്കുന്നുണ്ടു്.

നേത്രം തെളെസമാണു് അതു ദർപ്പണപോലെ പ്രതിഫലനശക്തിയുള്ളതാണു് എന്നൊക്കെ ശാസ്ത്രകാരന്മാർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒരു മൃതനേത്രത്തിനു ഈ വക ശക്തികൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണു്. ഭേദഭേദം പരസ്പരം വേർപെടുന്നതോടുകൂടി അതിന്റെ സകല ശക്തികളും ക്ഷയിക്കുന്നു. അപ്പോൾ വൈതന്യംകൂടി അതിന്റെ വിഷയസംഹാരത്തിനു സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമത്രെ. അന്തരം നേത്രപാദം പദാർത്ഥം സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന സ്ഥലത്തു് ചെന്നിട്ടു തടാകാരമായി പരിണമിച്ചെങ്കിലേ-താദാത്മ്യ ഭാവമുണ്ടായെങ്കിലേ-രൂപഗ്രഹണം സാധ്യമാകുന്നതു് എന്ന മതമാണു് കുറച്ചുകൂടി ആദരണീയമായിട്ടുള്ളതെന്നു തോന്നുന്നു.

നമ്മൾ എല്ലാവരും രണ്ടുകണ്ണുമാരാണെന്നാണു് പൊതുവായുള്ള ധാരണ. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ അതു ശരിയല്ല. നമ്മളെല്ലാം മുക്കണ്ണുമാരാണു്. പുറമെ കാണുന്ന മാംസചക്ഷുസ്സിന്റെ എണ്ണം രണ്ടാണെന്നു ഗണിക്കുന്നപക്ഷം അന്തർനേത്രംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി മൂന്നു എന്നാണു് വന്നതാണു്. അന്തർനേത്രം ഉണർന്നിന്നാൽ മാത്രമേ ബാഹ്യനേത്രത്തിനു വിഷയഗ്രഹണപാത്രം ഉണ്ടാവുകയുള്ളു. കണ്ണുതുറന്നിരുന്നാലും ചിലപ്പോൾ നാം വിഷയഗ്രഹണത്തിനു പ്രാപ്തരായി ഭവിക്കുന്നില്ല.

കാരണം അപ്പോൾ അന്തർനേത്രം അടഞ്ഞിരുന്നതുതന്നെ. ബാഹ്യനയനങ്ങൾ അടഞ്ഞിരുന്നാലും മനോനേത്രംകൊണ്ടു വസ്തുക്കളുടെ രൂപധാരണത്തിനു നാം പാത്രരായിഭവിക്കുന്നുണ്ടു്. നമുക്കു കണ്ടു പഴിച്ചയമുള്ള ഒരു വസ്തു തൽക്കാലം നമ്മുടെ കൺമുമ്പിലില്ലെങ്കിലും അതിന്റെ ആകൃതി ഇന്നവിധമാണെന്നു രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനു നമുക്കു യാതൊരു കഴിവും നേരിട്ടുന്നില്ല. ഇതു് അന്തർനേത്രത്തിന്റെ സഹായമുലമാണു് സാധിക്കുന്നതു്. കണ്ണു ചു നിദ്രയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മുടെ അന്തർനേത്രം വ്യാപരിക്കുന്നതിനാലത്രെ നമുക്കു സ്വപ്നാവസ്ഥയിൽ രൂപദർശനം സാധ്യമാകുന്നതു്- പരിശുദ്ധമായ അന്തർനേത്രംകൊണ്ടുള്ള പരിചയം കൃത്യത്താൽ മനോമാലിന്യമില്ലാത്ത വക്ര തത്വമായും ഭൂതഭാവിക്കുള്ളതു്

ടി ഭരിക്കുന്നതിനു സാധിക്കുന്നു. ഇതിനെ യാണു നാം മഹാഷിമയുടെ ദിവ്യചക്ഷുസ്സെന്നു പറയുന്നത്.

മൂക്കിന്റെ രണ്ടുവശങ്ങളിലും സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഈ ഗോളകങ്ങൾ മിക്കപേക്കും ഒരുപോലെയാണെങ്കിലും അവയുടെ വിഷയഗ്രഹണപട്ടത്തിൽ വൈവിധ്യം കാണുന്നുണ്ട്. ചിലർ ജനനാൽതന്നെ അർദ്ധദൂർബ്ബ്ലത (Short sight) ഉള്ളവരാണ്. അവർക്ക് പുസ്തകങ്ങളും മറ്റും വായിക്കണമെങ്കിൽ മുഖത്തോടു ഏറ്റവും അടുപ്പിച്ചുനോക്കണം. സാധാരണക്കാരെപ്പോലെ ദൂരെവെച്ചുതന്നെ ആളറിവാൻ അവർക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല. മറുചിലർക്ക് അടുത്തും അകന്നും ഒരുപോലെ കാഴ്ച സിദ്ധിക്കുന്നു. സൂക്ഷ്മദർശിതം ഏറ്റവും പുനിലാവത്തു പുസ്തകം വായിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നവർ ധാരാളമുണ്ട്. ചിലർക്കു സാധ്യമല്ല. നൈസർഗ്ഗികമായുള്ളതൊഴിച്ചാൽ ശേഷമെല്ലാം ശരീരസ്ഥിതിയെ അവലംബിച്ചാണിരിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ വലിയ അബദ്ധമില്ല. അതിർദ്ദൂർബ്ബ്ലത പലവുമറ്റും കണ്ണാടിയുടെ സഹായത്താൽ ഏറ്റെടുക്കുവാൻ പറ്റിപ്പറ്റിക്കാവുന്നതാണ്.

കാഴ്ചക്കുറവുള്ളവരും ഇല്ലാത്തവരും ഒരു പോലെ കണ്ണാടിവെക്കുന്ന ഒരു കാലമാണല്ലോ ഇത്. പണ്ടൊക്കെ സന്താനോല്പാദനശക്തി ക്ഷയിച്ചു കണ്ണിനു കാഴ്ചകുറയുന്ന കാലത്തുമാത്രമേ ജനങ്ങൾ സാധാരണ കണ്ണാടിവെക്കാറുള്ളൂ. ഇപ്പോൾ അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല. പ്രായഭേദമൊ സ്ത്രീപുരുഷ വ്യത്യാസമൊ ഗണിക്കാതെ ആവശ്യത്തിനും ആഡംബരത്തിനുംവേണ്ടി കണ്ണാടി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതിനാൽ ഭാവിസന്താനങ്ങൾക്കെല്ലാം മൂക്കിൽ ഒരു “വട്ടക” ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ആകൃതിസാമ്യം സന്തതികൾക്കു സംഭവിക്കാവുന്നതും ആണല്ലോ.

മാജ്ജാരനേത്രത്തിനു എത്രയും സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വസ്തുപോലും ദർശിക്കുന്നതിനു പ്രാപ്തിയുള്ളതുപോലെ പക്ഷികളുടെ അക്ഷികൾക്കു ദൂരദർശനശക്തി ഏറ്റവുമുണ്ടാണു പറയുന്നത്. പൂച്ചയുടെ സൂക്ഷ്മദർശനശക്തിയെ തെളിയിക്കുന്നതിന് ഒരു മൂഷികന്റെ രോമംപൊഴിഞ്ഞതു തട്ടിൻപുറത്തുകിടന്ന ഒരു മാജ്ജാരവീരൻ കണ്ടു എന്നുള്ള കഥയാണു ലക്ഷ്യം. ഈ കഥയുടെ സാംഗത്യവും യഥാർത്ഥവും എങ്ങനെ ഇരുന്നാലും പൂച്ചക്കു ഇതരജീവികളെ അപേക്ഷിച്ചു സൂക്ഷ്മദർശനശക്തി ഏറ്റമെന്നുള്ളതിനു വാദമില്ല.

ആകാശദേശത്തു വളരെ ഉയരത്തിൽ പറക്കുന്ന പരുന്ത്, കഴുകൻ മുതലായ പത്രികളുടെ നേത്രങ്ങൾക്കുള്ള ദൂരദർശനചണതപരമമാണത്രെ അവ വളരെദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ആഹാരസാധനങ്ങളെ തേടിപ്പിടിക്കുന്നതു. ഗ്രാമീണനേത്രങ്ങൾ കവികൾക്കും പത്മ്യമാണ്. അവ ദൂരദർശനശക്തിയുള്ളവരെന്നു സാഹിത്യകാരന്മാരും സമ്മതിക്കുന്നു. മനുഷ്യനയനങ്ങൾക്കു ദൂരദർശനശക്തി വളരെ വിരളമാണ്. പക്ഷെ അവരുടെ അന്തർനേത്രം ഇതരജീവികളുടേതിന്റേതു തുല്യം ഭിന്നവും വിക

സപരവുമാകയാൽ ആ കുറവിനെ പരിഹരിക്കാൻവേണ്ടി അവർ ദൂരദർശിനികൾ കണ്ടുപിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൂരദർശിനിയുടെ സഹായംമൂലം അവർ എന്തെല്ലാം സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു വണ്ണിക്കാൻ വിഷമമാണ്.

പുണ്ണാസ്ത്രം വാസ്തുവത്തിൽ ഭാഗ്യവീനയുടെ ഒരു ലക്ഷ്യമാണ്. എന്നാൽ അന്ധന്മാരുടെ അന്തർനേത്രം അത്യന്തം വികസപരമായിരിക്കും. ചിരപരിചയംകൊണ്ടു ബാഹ്യനേത്രത്തിന്റെ ആവശ്യം മറ്റു ചില അവയവങ്ങൾ നിവ്വഹിക്കുന്നു. സ്വർശം, പ്രാണം മുതലായവയാൽ അവർ ആ കുറവിനെ പരിഹരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർക്ക് മരത്തിൽ കയറുന്നതിനോ ചന്തയിൽ പോയി വ്യാപാരംചെയ്യുന്നതിനോ ദുർഘടസരണികളെ തരണംചെയ്യുന്നതിനോ യാതൊരു വിഷമവുമുണ്ടാകുന്നില്ല അവർ മറുജീവരെക്കാൾ കൃത്യമായും ശ്രദ്ധയായും ആവക സംഗതികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥം ഈവിധമൊക്കെയാണെങ്കിലും അവരുടെസ്ഥിതി പൊതുവെ ശോചനീയമാണെന്നുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

അന്ധതയുടെ മറ്റൊരു വകഭേദമാണു വെള്ളെഴുത്തു. കുറേപ്രായമാകുമ്പോൾ സാധാരണ മിക്ക ആളുകളെയും ബാധിക്കുന്ന ഇതിന്റെ പ്രധാനലക്ഷണം വണ്ണാസ്ത്രമാണ്. പ്രാരംഭകാലത്തു രാത്രിയിൽ ചെറിയ അക്ഷരങ്ങൾ വായിക്കുവാൻ വിഷമം നേരിടുന്നു. ക്രമേണ ആ ഉപദ്രവം പകലും സംഭവിക്കുന്നതാണ്. ആരംഭകാലത്തു അക്ഷരങ്ങൾ ഒന്നാകെ ഇളകുന്നതുപോലെ യോ പാളുന്നതുപോലെയോ ഒരു പ്രതീതിയാണുണ്ടാവുക. അതിനെ ഗണ്യമാക്കാതെ ക്ലേശിച്ചുപരിചയിക്കുന്നപക്ഷം കണ്ണാടിയുടെ ഉപയോഗംകൂടാതെ കഴിക്കാം. എന്നാൽ കണ്ണിനെ കഴിയുന്നിടത്തോളം ക്ലേശിപ്പിക്കാതിരിക്കണമെന്നാണു വൈദ്യന്മാരുടെപക്ഷം. ഇതു എങ്ങനെയുണ്ടാകുന്നു എന്നു ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നതിനു വൈദ്യശാസ്ത്രജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്. വെള്ളെഴുത്തിനെ തിമിരത്തിന്റെ ഒരു വകഭേദമായി ചിലർ ഗണിക്കാറുണ്ട്. പുസ്തകങ്ങൾ അകറ്റിപ്പിടിച്ചാൽ വായിക്കാൻ കഴിയുന്ന വെള്ളെഴുത്തിന്റെ ലക്ഷണം തിമിരത്തിനുമുള്ളതായി വൈദ്യശാസ്ത്രം പറയുന്നുണ്ട്. തിമിരത്തിന്റെ ചില ലക്ഷണങ്ങൾ വെള്ളെഴുത്തിനുകൂടിയുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ചിലർ അതിനെ തിമിരത്തിന്റെ വകഭേദമായി ഗണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മനുഷ്യശരീരം ത്രിഭാഷസംയുതമാണ്. അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നോ അധികമോ കോപായുസ്സുവോഴാണു നാം രോഗികളായിത്തീരുന്നത്. രക്തക്കൊഴുപ്പുള്ളപ്പോൾ ഒരുത്തരേയും ഒരു രോഗവും ബാധിക്കാറില്ല. ശരീരത്തിൽ രക്തം കുറയുകയും ഏഷിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടാവാൻ രോഗങ്ങളും ഒന്നൊന്നായി നമ്മെ സമീപിക്കുന്നു. ശരീരയാസംമൂലമൊ മനുഷ്യശരീരംകൊണ്ടോ രക്തം ഉണ്ണിച്ചു തലച്ചോറിനു മൂടുപടിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വെള്ളെഴുത്തുണ്ടാകുന്നു എന്നും ചിലർഭിപ്രായമുണ്ട്. വെള്ളെഴുത്തിന്റെ കണക്കു “ഭണ്ഡംമതി” എന്നാണു അതായതു ഭണ്ഡത്തിൽ 38 വയസ്സിൽ—തുടങ്ങി മതിയിൽ—65 വയസ്സിൽ—അവസാനിക്ക

മെന്നു സാരം. ഇതു സാമാന്യമായ ഒരു തത്വമെന്നു പറവാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു.

ആയുഷ്കാലത്തെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളായി ഗണിക്കുന്നപക്ഷം അവയെ കഫം, പിത്തം, വാതം എന്നു മൂന്നായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്. “വയോമോരാത്രിഭക്തം നാനേന്ത മല്യാദിഗക്തമാണ്” ഈ ന്യായപ്രകാരം ഏകദേശം “ഭണ്ഡം”മെന്നുള്ള പ്രായമുതൽ പിത്തശയായി ഗണിക്കാവുന്നതും അതു “മതി”എന്ന പ്രായത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാവുന്നതുമായ പിത്തം തൈജസപ്രധാനമാണ്. തേജസ്സും വർദ്ധിക്കുവാൻ പാത്രമാകാൻ പിത്തത്തെ സഹായിക്കുന്നു.

“അശ്വനോജനലോമസ്യ തതഃസ്തവ ചതീക്ഷ്ണതാ ഉപപാതോപിതേനൈവ തഥാ നേത്രസ്യതേജസഃ.”

തൈജസപ്രധാനമായ നേത്രത്തിനു അതേതുണത്തോടുകൂടിയ പിത്തശയീൽ തേജസ്സു വർദ്ധിക്കുന്നു. തേജസ്സുവർദ്ധിച്ചാലുള്ള അനുഭവം കാഴ്ചക്കുറവാണ്. മിന്നൽപിണയങ്ങളാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ കണ്ണു “മഞ്ചുന” കാരണം അതീവകടന്ന പ്രകാശസമുദയംതന്നെ വെള്ളെഴുത്തുള്ളവർക്കു അക്ഷരങ്ങൾ പാളുന്നു—ഇളകുന്നു—എന്നു തോന്നുന്നതു വാസ്തുവത്തിൽ മഞ്ചുകതന്നെയാണ്. സ്വതേതൈജസമായുള്ള വസ്തുവിനു തേജസ്സു വർദ്ധിക്കുന്നതുതന്നെയാണു അതിനുള്ള കാരണവും. പിത്തശ അവാസാനിക്കുമ്പോൾ വെള്ളെഴുത്തിന്റെ ശക്തിയും കുറയുന്നു. പിത്തസ്വഭാവമുള്ള പക്ഷാണം വെള്ളെഴുത്തു വേഗം വ്യാപിക്കുന്നത്. നമുക്കു കുറെ പ്രായമാകുന്നതോടുകൂടി മനോവ്യാപാരവും വിചാരമല്ല—ശരീരയാസവും കുറയുന്നതിനാൽ രക്തത്തിന്റെസ്ഥിതിക്കു മാറ്റംവരുന്നതുകൊണ്ടോ തലച്ചോറിൽ വ്യാപിച്ചിരുന്ന ഉഷ്ണാവിൻ ലോപം ഭവിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ഉണ്ടാകുന്ന വൃതിയാനവുകൂടി മുന്പറഞ്ഞതിനു പുറമെ ഒരു കാരണമായി ഗണിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഈ സ്റ്റോറിലേക്കുമാത്രം രണ്ടു സ്വസ്തമെഡലുകൾകിട്ടിയിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസവുവസ്ത്രങ്ങൾ.

എല്ലാജനങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകിച്ചു കച്ചവടക്കാർക്കും അപേക്ഷാസരണം സകലവിധ നാടൻവസ്ത്രങ്ങളും മേൽത്തരം കസവിലും പണത്തിലും പരിഷ്കൃതനിലയിൽ പ്രത്യേകം നെയ്യു വി. പി. അയയ്ക്കുന്നതുമാകുന്നു. സാധാരണ നടുപ്പുള്ള എല്ലാ നേത്രകൾ, ഉടുപ്പുമുണ്ടകൾ, പലതരം തോത്തുകൾ, ഷാലുകൾ മുതലായവ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്. കസവു പരിശോധിച്ചു വാങ്ങുവിൻ.

ഇ. എസ്സ്. മാധവൻപിള്ള, സ്വദേശിക്രാത്തസ്റ്റോർ, ഇരണിയൽ നെയ്യൂർ P. O. (തിരുവിതാംകൂർ)

ചാണക്യ സ്മരണം.

ഡി. ശങ്കരയ്യർ ബി. എ. ബി. എൽ

(തുടർച്ച)

ബിന്ദു—നിങ്ങൾ അധികം താമസിയാതെ സ്റ്റേഷനിന്റെ നിയമാധികാരത്തിന് തലവനാണല്ലോ. ഈ രാജ്യം വളരെ വിസ്തൃതമാക്കി മനുഷ്യനായിരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ തത്വമോ പ്രസംഗമോ കൂടാതെ ഞാൻ രാജ്യഭരിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെതന്നെ കാണാം. അതു കണ്ടു സ്റ്റേഷനുകയോ പ്രലപിക്കുകയോ ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടുകൊള്ളുക. നിങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം മിത്യാഭൂതമാണെന്നും നിങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യമാകും.

(ചാണക്യൻ രാജകുമാരന്റെ അടുത്തു ചെന്നിരിക്കുന്നു)

ചാ—നിങ്ങൾ പറയുന്നത്—

ബിന്ദു—നിങ്ങളുടെ തന്ത്രങ്ങൾ പഠിക്കാതെ വെറും മനുഷ്യനായിരുന്നു മനുഷ്യസമുജമായ രീതിയിൽ ഞാൻ രാജഭാരംചെയ്യും. രാജ്യതന്ത്രമെന്നുപറഞ്ഞു വേശ്യയാക്കിത്തള്ളിയ ഇന്ദുലേഖ എന്റെ പട്ടമഹിഷയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. സത്യം വിജയിക്കും. എന്റെ ഓമനപ്പത്രം ഒട്ടും കളങ്കമില്ലാത്ത എന്റെ സംഹാര സന്ദേശം പ്രാപിക്കുന്നതും നിങ്ങൾ അത്രയുംനേരം ജീവിച്ചിരുന്നാൽ കാണാം. ആ പുത്രനാണ് എന്റെ അനുരാഗത്തിൽനിന്നും ജനിച്ച പുഷ്പം.

ചാണക്യ—നിന്റെ അനുരാഗത്തിലെ പുഷ്പം! നിന്റെ മകൻ!! അവളുടെ രാജ്ഞീപദം. എന്നാൽ ഞാൻ പറയുന്നതുകേട്ടുകൊള്ളുക. വിരോധംകൊണ്ടോ വെറുപ്പുകൊണ്ടോ ആത്മാഭിമാനംകൊണ്ടോ ഞാൻ പറയുന്നതല്ല. നിന്നെ ബന്ധിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യയകരവാണ് വേണ്ടി ഞാൻ പറയുന്നതാണിത്. നിന്റെ മകനെപ്രസവിച്ച ഈ സ്ത്രീയെ നീ ആദ്യമായി കണ്ട സന്ദർഭം നീ ഓർക്കുമോ.

ബിന്ദു—ഓർക്കുന്നു. അവൾ അവിടെ വന്നപ്പോൾ കാരണഭൂതൻ ആരെന്നോ എനിക്കറിയാം.

ചാ—ഞാൻ. അല്ലെ.

ബിന്ദു—അതെ. അതിനു നീ വ്യസനിക്കേണ്ടിവരും

ചാ—ഇപ്പോൾ നാം ശബ്ദകൂടാണു്. അതിനു സമയമുണ്ടു്. ഞാൻ അവളെ അവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു എങ്ങനെയെന്നു നിനക്കറിയാമോ?

ബിന്ദു—ഞാനറിയുന്നതെങ്ങനെയെന്നു അവൾ അതു പറയുകയില്ല. അതു ഉൾക്കൊള്ളാൻ എന്റെ ശുഭമായ മനസ്സിനു ശക്തിയുമില്ല.

ചാ—അവൾ പറയാതിരിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടു്.

ബി—ഇനി ആ ഭോഷാരോപണം എന്താണു്. കേൾക്കട്ടെ.

ചാ—ഞാൻ ആരെയും ഭോഷാരോപ

ണം ചെയ്യുന്നില്ല. അവൾ അന്നു ഇന്നു തേക്കുവാൻ എത്രയോ കൂടുതൽ സൗന്ദര്യം സമ്പത്തുള്ളവളായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സ്ത്രീകളിൽ ഏറ്റവും ബുദ്ധിമതിയും അവളായിരുന്നു. അവളുടെ ഗാനമധുരിമ നൃത്ത വൈദഗ്ദ്ധ്യം—അന്യോദേശമായിരുന്നു. ഞങ്ങൾക്കു ചില രഹസ്യങ്ങൾ അറിഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു. അവ അറിഞ്ഞിരുന്ന ഒരു വനെ കബളിപ്പിക്കുവാനായി ഞാൻ ഇവളെ വശത്താക്കി.

ബി—മതി, മതി നിങ്ങളുടെ പൈശ്ചികവൃത്തിയിൽനിന്നു ലഭിച്ച വിജയത്തിൽ അധികം ആവേശിക്കണ്ട. ഇതെല്ലാം ഞാൻ അറിഞ്ഞു. സാധു, അവളെ വഴിതെറ്റിച്ചു.

ചാ—നിങ്ങളുടെ ഉൾക്കൊള്ളൽ അവാർഡ് സാധുവല്ലായിരുന്നു. അവൾക്കു വേണ്ടുവോളം പണമുണ്ടായിരുന്നു. ഞാൻ അവൾക്കു പണംകൊടുത്തു വശീകരിച്ചില്ല. എന്റെ ബ്രഹ്മചര്യം പണയപ്പെട്ടു. അവൾക്കു എന്നിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ദുഷ്ഘാതരാഗംനിമിത്തം അവൾ ആരാധിച്ചിരുന്നു എന്റെ ഭാര്യപദമാണു് അവൾ ആവശ്യപ്പെട്ടതു്. നീ പറയുന്ന ഓമനസന്താനം എന്റെ ശിശുവാണു്. ഞാൻ ചെയ്ത ശരിയല്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ അന്നു വേറെ ഗതിയില്ലായിരുന്നു.

(ബിന്ദുസാരൻ എഴുന്നേറ്റു ചാണക്യന്റെ ഭുജങ്ങളെ ബന്ധിക്കുന്നു.)

ബി—ഈ പറഞ്ഞതെല്ലാം കളവാണെന്നീ അഗ്നിസാക്ഷിയായി സത്യംചെയ്യുവാൻ ഞാൻ വാളിനു നിന്നെ ഭയമില്ല.

ചാ—(ശാന്തനായി) രാജകുമാര! എന്നെ കൊല്ലാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഞാൻ പറഞ്ഞില്ലേ ഞാൻ ഒരു മനുഷ്യനല്ല. ഒരു തത്വമാണെന്നു. ഞാൻ പൊളിപറയുകയില്ല. എന്റെ ശത്രുവിനോടു പൊളിപറയും നിങ്ങൾ ശത്രുവുമല്ല ആകട്ടെ എന്റെ മകനാണെന്നു ഞാൻ ചെയ്യുമായി പറയുന്നു. ആലോചിച്ചുനോക്കൂ.

(ബിന്ദുസാരൻ തന്റെ സ്ഥാനത്തു വന്നു നിശ്ചഞ്ചലനായിരിക്കുന്നു.)

ചാ—രാജകുമാര! നേരം അധികമായി. സന്ധ്യയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ തീർച്ചയെന്തു്? ആ വൈദികൻ വരുന്നതു് എനിക്കു നന്നായി രാജാവിനെ കാണാനുണ്ടു്.

[ഉത്തരമില്ല. നിശ്ശബ്ദം. ദൂരെനിന്നും ബാലികാബാലന്മാരുടെ കരശീതം കേൾക്കുന്നു.]

ചാ—ആ-അവിടെയും പ്രണയംതന്നെ യാഥാർത്ഥ്യമില്ലാത്തതിലാണു ജനങ്ങൾക്കു ഭ്രമം. ഈ മനുഷ്യൻ വിജ്ഞാനം തത്വം ഇവയെപ്പറ്റി എന്നു പാടും. ദരി

കളമില്ല. അങ്ങനെയൊണ് അവന്റെ ബുദ്ധി ഭ്രമിച്ചുപോയിട്ടുള്ളതു്.

ബി—അതേ. സ്റ്റേഷനാണു ഗീതത്തിനു ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ വിഷയം. അങ്ങയുടെ 'തത്വം' മറ്റൊരാളുവന്നു രസിക്കുകയില്ല.

ചാണ—നിങ്ങൾ നിശ്ചയിച്ചുകഴിഞ്ഞുവോ?

ബി—കഴിഞ്ഞു.

ചാ—എന്താണു തീരുമാനം. മനസ്സിന്റെ വ്യക്തതയോട് തീർന്നുവോ. അങ്ങു രാജപദത്തിനു യോഗ്യനായിത്തീർന്നുവോ?

ബി—സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരു അസൂയയുണ്ടല്ലോ. അതു നിശ്ശേഷം മാറിക്കഴിഞ്ഞു. രാജപദത്തിനു ഞാൻ വേണ്ട യോഗ്യതയുള്ളവനാണു്. എന്റെ മകനെപ്പറ്റിയും അവളെപ്പറ്റിയും എനിക്കുള്ള സ്റ്റേഷനിലുണ്ടായില്ല. അവൾക്കു സൗഖ്യം നൽകുന്നതിനും ഈ രാജ്യത്തിനു സത്യം ധർമ്മം ഇവ നൽകുന്നതിനും സ്റ്റേഷനെപ്പറ്റി ചിന്തിപ്പാൻ ജനങ്ങൾക്കു സൗകര്യം നൽകുന്നതിനാണു എന്റെ തീരുമാനം വസ്തുസ്ഥിതികളെ എന്നെപ്പോലെ വീക്ഷണം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിൽക്കണമെന്നില്ല.

ചാ—അങ്ങനെയോ. അതുകേട്ടു പോകുന്നവനല്ലാ ഞാൻ. രാജകുമാര! ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടു നിങ്ങളിൽനിന്നും അവളെ അകറ്റുന്നതിനു ഞാൻ ശ്രമിക്കും എന്റെ ബാലനെ ഞാൻ ഏറ്റവുമടുത്തു. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളോടു പകർപ്പുവാനോ എന്റെ സന്തോഷത്തിനോ അല്ല. ഈലോകത്തിൽ ഉള്ള എല്ലാത്തിനുംമീതെ ഞാൻ സ്റ്റേഷനെന്ന ഈ സാമ്രാജ്യത്തിനുവേണ്ടി യാണതു്.

ബി—നിങ്ങൾക്കു അതു സാധിച്ചില്ലെങ്കിലോ.

ചാ—ഒരു തത്വം ദൃഷ്ടാധമെന്നുവന്നാൽ പിന്നെ അതു പോകരുത്ഗതിയിൽനിന്നു അസൂമിക്കുന്നു.

ബി—ഈശ്വര! അങ്ങനെ സംഭവിക്കട്ടെ.

ചാ—ഈശ്വരൻ! ഈ തൃക്കുശിനിസ്സുഹായികളുടെ നാക്കിൽ താന്നെ കടന്നുകൂടുന്നു ഈശ്വരൻ, സ്റ്റേഷനും, ധർമ്മം, സത്യം ഈ വാക്കുകളോടു എനിക്കു വളരെ സമം താപംതോന്നുന്നു- അവ യുക്തിയില്ലാത്ത മനുഷ്യമൃഗങ്ങളുടെ കഷ്ടതകൾക്കു പരിഹാരമായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വ്യാജമുത്തിമാത്രമാണു്. നിങ്ങൾക്കു ദൃഷ്ടാധമായ കാര്യം "ഈശ്വര! നടക്കട്ടെ" എന്നു പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ശക്തി മീനതയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും തെളിയുന്നില്ല. എന്റെ രാജാവായിരിപ്പാൻ നിങ്ങൾക്കു യോഗ്യതയില്ല. ഇപ്പോൾ കഷ്ടനഭിത്തലയായ വൈദികൻ തേടിഅലയുന്ന നിങ്ങളുടെ അസ്തമിപ്പോലും ഈശ്വരനെ വിളിച്ചു തന്റെ ഭീനതപം വിശദമാക്കിയില്ല.

ബി—ഹേ സാധാ! നിങ്ങൾ വളരെ വഴിപിഴച്ചുപോയി. ഞാൻ എന്തുചെയ്യും.

ചാ—പിഴച്ചുപോയ വഴിയായാലും നിങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നവഴിയല്ലല്ലോ. ഞാൻ ഇന്ദുലേഖയെ കാണട്ടെ. എന്റെ പുത്രന്റെ മാതാവല്ലെ അവൾ. (പോകുന്നു.)

V

[ഇന്ദുലേഖയുടെ മുറി. ചാണക്യൻ കസാലയിൽ കിടക്കുന്നു. സന്ധ്യ. അവർ പരസ്പരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു]

ചാ - അവനെ നീ സ്നേഹിക്കുന്നു. നിനക്കു അവനിൽ അനുരാഗമുണ്ടു്. അല്ലേ.

ഇ - അതേ. എന്നു തീർത്തു പറയാം.

ചാ - എന്റെ ചുംബനങ്ങൾ കൊതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നീ എന്നിലും അനുരാഗമുണ്ടെന്നു അന്നു പറഞ്ഞിരുന്നുവല്ലോ.

ഇ - അങ്ങേയ്ക്കു മനുഷ്യഹൃദയമുണ്ടെങ്കിൽ ആ കഥകൾ എന്നെ അനുസ്മരിപ്പിക്കരുതു്.

ചാ - ഞാൻ പൌരജ്യമുള്ള ഒരു മനുഷ്യനാണു്. എനിക്കു നിന്നോടു അനുരാഗമാണു്. അതിനാൽ നീ എന്നെ വിട്ടു പോകരുതു്.

ഇ - ഈ അനുരാഗം എന്ന സാധുപദത്തിനെ അനന്തമുണ്ടിൽ ചാടിക്കരുതു്. നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അതിന്നു സ്ഥാനമില്ല. തല്ലാലം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു ഏതോ സാധുവിനെ വഞ്ചിപ്പാൻ മാത്രമാണു്.

ചാ - നീ വിശ്വസിക്കണം. ആ കഥകൾ പോകട്ടെ. നിന്നെയും മകനെയും അന്യത്ര കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിക്കണമെന്നാണു എന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇവിടെ അവൻ സ്വൈരം ഉണ്ടാകയില്ല. നമ്മുടെ കട്ടിയുടെ ക്ഷേമം പുലർത്തുന്നതു നമ്മുടെ ചുമതലയല്ലേ.

ഇ - നമ്മുടെ കട്ടിയോ?

ചാ - വേണ്ട. എന്റെ കട്ടി. എനിക്കു ഈ വയസ്സുകാലത്തു വിശ്രമംവേണം. രാജാവും നാടുവിട്ടുപോകുന്നു. എന്റെ കൂടെ വരിക. നിനക്കു ഭയമില്ല.

ഇ - ഈ രാജധാനി വിട്ടുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുമോ.

ചാ - എനിക്കു സ്വൈരമായി ജീവിക്കണം. രാജാച്ചു ആദരപ്പെട്ടാൽ ഞാൻ വന്നുകൊള്ളാമല്ലോ. നിനക്കു എന്നോടുകൂടി വരുവാൻ സമ്മതംതന്നെയോ!

ഇ - ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നതെങ്ങനെ? എനിക്കും രാജകുമാരനും പരസ്പരം ദിവ്യപ്രേമമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു്. പ്രേമമാധുര്യമാണു എനിക്കു ഇപ്പോൾ വേണ്ടതു്. അങ്ങു വിവക്ഷിക്കുന്നതരത്തിലെ ബന്ധമല്ല. ഞാൻ വരികയില്ല. അങ്ങയെ വിശ്വസിച്ചു എന്റെ കട്ടിയെ അയയ്ക്കുന്നതിൽപരം നല്ലതാണു അവനെ ഒരു ക്ഷുദ്രസപ്പത്തിനു ഭാണ്ഡമെന്നതു്.

ചാ - അവൻ നിന്റെ കട്ടിയെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. എനിക്കും അവകാശമില്ല. ഇതു രാജകുമാരൻ അറിഞ്ഞാൽ അവനോടുള്ള സ്നേഹം അന്നു തീരുകയില്ല.

ഇ - ഈശ്വരനറിയാം. ഞാൻ സത്യം രാജകുമാരനെ ധരിപ്പിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മഹാമനസ്സുതനിമിത്തം ബാലനോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്നു ഒരു കുറവും ഉണ്ടാകയില്ല.

ചാ - ആ മഹാമനസ്സുതയും ദിവ്യത്വവും എനിക്കുമുണ്ടു്.

ഇ - ഇതു നിങ്ങൾ വഞ്ചിക്കുവാൻ നി

ശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ള സാധുക്കളോടു പറയുക. ഒരു പക്ഷെ അവർ വിശ്വസിച്ചു എന്നു വരാം.

ചാ - പ്രിയേ! കേൾക്കുക. ഞാൻ സ്നേഹമന്ത്രിയായ ഹൃദയത്തോടെ രാജ്യകാര്യനിരതനായിരുന്നെങ്കിൽ ഇതേവരെ കഴിഞ്ഞുകൂടി എന്നതു വാസ്തവം. നീ എന്നിൽ അന്നു അർപ്പിച്ച പ്രേമത്തിന്നു എന്റെ ഹൃദയം വശീകൃതമായില്ലെന്നു നീ വിചാരിക്കരുതു്. നീയാണു എന്റെ പ്രേമസ്വസ്ഥവും. നീയാണു എന്റെ ജീവൻ. നിന്റെ സൗന്ദര്യവും എന്റെ ബുദ്ധിയുമുള്ള ഈ കുമാരൻ ലോകൈകപൂജ്യനായിത്തീരും.

ഇ - നിങ്ങൾ മക്കൾമുഷ്ടിപിടിച്ചാൽ എന്റെ മലിനജീവാതം രാജകുമാരനെ അറിയിച്ചു ഞാൻ സഹായം അഭ്യർത്ഥിക്കും. അദ്ദേഹം എന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്റെ കട്ടിയെ നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോകാമുൻപു ഞാൻ ഇതു സാധിക്കുമെന്നു ഉറപ്പു പറയുന്നു.

ചാ - നീ രാജകുമാരന്റെ ഭയവുകൊണ്ടു വിജയം നേടുവാൻ ശ്രമിക്കുക. കാണട്ടെ. ഞാൻ രാജാവിന്റെ നീതിന്യായപരിപാലനത്തെ ആശ്രയിച്ചു എന്റെ ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നുണ്ടു്.

ഇ - അതാണോ നീതിന്യായപരിപാലനം. നിങ്ങളുടെ നിയമവും നീതിയും. കഷ്ടം!

ചാ - ഞാൻ പോകുന്നു. സമയമില്ല. വൈദികവർണ്ണൻ വരുമുന്പു രാജാവിനെ കാണണമല്ലോ.

VI

[ചന്ദ്രഗുപ്തന്റെ വിശ്രമഗൃഹം. ചന്ദ്രഗുപ്തനും ചാണക്യനും ഇരിക്കുന്നു.]

ചാ - എന്നാൽ എന്റെ നിബന്ധനകൾ ഇതാണു്. രാജകുമാരൻ സുഖാസക്തി വെടിയിടണം എന്നെ ഏതുകാര്യത്തിലും അനുസരിക്കണം. അവൻ രാജാവകുമാരൻ യോഗ്യതയുണ്ടാകുന്നതുവരെ അവൻ എന്റെ അധീനത്തിലായിരിക്കണം.

ചന്ദ്ര - വിഷ്ണുഗുപ്താ! അനുസരണശീലമാണു അവന്റെ പ്രധാനഗുണം. അതിനെന്താണു്.

ചാ - അതു മനോവികാരങ്ങളുടെ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കുമാത്രമാണു്. അവന്റെ അനുസരണശീലം അത്രേയുള്ളു. മനുഷ്യസഹജമായ വികാരങ്ങൾ വിട്ടു അവൻ രാജാവകുമാരനെന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതു്.

ചന്ദ്ര - നാം അങ്ങനെയല്ല ഇതേവരെ അവനെ പഠിപ്പിച്ചതു്.

ചാ - മൂർഛ പഠിപ്പിച്ചതു ശിഷ്യൻ പഠിച്ചിരിക്കണമെന്നില്ല. അവനു പഠിപ്പാൻ തക്ക മനസ്സില്ലെങ്കിൽ എന്തിനാണു പഠിപ്പിക്കുന്നതു്?

ചന്ദ്ര - നാം അവന്റെ മനോഭിലാഷത്തിന്നു വിപരീതമായി നിർബന്ധപൂർവ്വം വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു എന്നാണോ അവന്റെ വിചാരം.

ചാ - അതേ. നാം നമ്മുടെ നീതിശാസ്ത്രങ്ങൾക്കൊണ്ടു അവന്റെ ബാല്യകാലം അവനു നഷ്ടപ്പെടുത്തിയെന്നാണു അവന്റെ ഇന്നത്തെ അഭിലാഷം.

ചന്ദ്ര - കഷ്ടം! നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ഇതു പറയുവാനുള്ള കാരണമെന്തു്?

ചാണു: - ബിന്ദുസാരൻ ഒരു വേശ്യയിൽ അനുരക്തനാണു്. അവളുടെ പുത്രന്റെ പിതാവെന്നെന്നു അവൻ അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുന്നുണ്ടു്. അവളും കട്ടിയും കൊട്ടാരത്തിൽ തന്നെ താമസിക്കണമെന്നു രാജകുമാരൻ അഭിലാഷപ്പെടുന്നു. അവളും സമ്മതിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ ആ വേശ്യയ്ക്കു കുമാരബിന്ദുസാരനിൽ അനുരാഗമുണ്ടു് എന്നും ഞാൻ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവർ അന്യോന്യം പിരിഞ്ഞാൽമാത്രമേ കുമാരൻ ചക്രവർത്തിപദത്തിന്നു യോഗ്യനാകയുള്ളു.

ചന്ദ്ര: - ഇന്ദുലേഖയോ.

ചാ: - അതേ.

ചന്ദ്ര: - അവൾ അവന്റെ ഭാര്യാപദം അർഹിക്കുന്നു. ബാലനേയും അവളെയും എനിക്കു സന്തോഷമാണു് എന്നാണു് പറഞ്ഞതു് ആ കട്ടി,

ചാ - ബിന്ദുസാരന്റെ പുത്രനല്ല.

ചന്ദ്ര - എന്നാലും കുമാരനു കട്ടിയെ തന്റെ കൂടെ താമസിപ്പിക്കണമെന്നോ.

ചാ - അതേ

ചന്ദ്ര - ഇന്ദുലേഖയ്ക്കും അവനോടു വളരെ സ്നേഹമാണു്. അവരെ ഞാൻ ഒരിക്കൽ കണ്ടു. അവളുടെ നില എനിക്കു വളരെ കൌതുകം ഉളവാക്കി. അവളുടെ നയനശോഭ സായംസൂര്യൻ കാർമ്മേഘങ്ങളിൽ കൂടി നോക്കുന്നതിനെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു.

ചാണു - അവിടുന്ന് കവിയായിത്തുടങ്ങിയോ?

ചന്ദ്ര - എനിക്കു പ്രായമായി.

ചാ - അതേ. എനിക്കുറിയാം.

ചന്ദ്ര - ഇപ്പോൾ എന്താണു വേണ്ടതു്.

ചാ - അവളുടെ കട്ടിയേയുംകൊണ്ടു ഉടൻ ഇവിടംവിട്ടു പോകുവാൻ അവളെ ആജ്ഞാപിക്കണം.

ചന്ദ്ര - ഞാൻ എന്തുചെയ്യും. എന്റെ വിക്ഷണപഥത്തിൽ സംഗതികൾ അഭിനവരൂപത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ഇതെല്ലാം എനിക്കു എന്തിനു്.

ചാണു - എന്നോടു അനുതാപം വേണ്ട. ഭവാനുകഴിവില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ നിവ്വഹിച്ചുകൊള്ളാം. അതിൽ യാതൊന്നിലും ഇടക്കുവന്നുകയറരുതു്.

ചന്ദ്ര - ഒരിക്കലുംഇല്ല. എന്നെക്കൊണ്ടു ഇനി ഒന്നും കഴിവില്ല.

ചാണു എന്തുകൊണ്ടാണതു്?

ചന്ദ്ര - ആ ശക്തി എന്നിൽനിന്നും അസ്തമിച്ചുപോയി. ഈ ലോകത്തിൽ സ്നേഹത്തിനുള്ള അനതിശയനീയമായ മാഹാത്മ്യം ഞാൻ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിനോടു മല്ലടുന്നതു പരാജയത്തിലേ പയ്യവസാനിക്കുകയുള്ളു.

ചാണു - ഇവിടെയും പ്രേമംതന്നെ. അതുമായിട്ടോ നിങ്ങളുമായിട്ടോ ഞാൻ തക്കിക്കുന്നില്ല. സംഗതി വിശദമായി പറയാം. ആ കട്ടി എന്റെ മകനാണു്.

ചന്ദ്ര - നിങ്ങളുടെ മകൻ!!!

ചാണു - അതേ. ഞാനാണു, ആ അതിമോഹനരൂപംകൊണ്ടു ഭവാനെയും ആകർഷിച്ചിട്ടുള്ള കട്ടിയുടെ അച്ഛൻ.

ചന്ദ്ര - എങ്ങനെ.

ചാണു - എന്റെ ദാസിയായിരുന്നു ഇന്ദുലേഖ. അമ്മയും മകനും എന്റെതാ

(ശേഷം പതിനെട്ടാംപേജിൽ)

പാപകകല.

രണ്ടാംഭാഗം (തുടർ)

എസ്. എ. പിള്ള, ചടയമംഗലം.

ഭാജികൾ. മഹാരാഷ്ട്രഭാഷയിൽ “ഭാജി” എന്ന വാക്കിന് കൂട്ടവാൻ എന്നുമാത്രമാണ് അർത്ഥം. എല്ലാവർക്കും സന്യാസികളെക്കൊണ്ടും ഇത് ഉണ്ടാക്കാവുന്നതാണ്. ദ്രാവിഡമലയാളരീതികളിൽ തേങ്ങാചേർത്ത വരുന്ന സ്ഥാനത്തു് ഇതിന്റെ യോഗം തുവരൻപരിപാണം. അതോടുകൂടി തിരുകിയെടുത്ത അല്പം തേങ്ങായും (അരയ്ക്കാതെ) കൂടി ചേർത്തുകൊള്ളണം. ഭാജികളെ അവയുടെ പാകരീതി അനുസരിച്ചു രണ്ടായി ഭാഗിക്കാം.

(1) കഷണം ശരിയായി വേവിച്ച് കടുക്കവരുത്തു ചേർക്കുക.

(2) കടുക്കവരുത്തശേഷം കഷണങ്ങൾ അതിൽ ഇട്ടു പാകത്തിനു വേവിക്കുക.

ഇങ്ങനെ ഇവയ്ക്കു കടുക്കവരുപ്പിൽ ഉള്ള ഭേദഗതിയല്ലാതെ മറ്റുതരത്തിൽ പാകത്തിനു വ്യത്യാസമൊന്നുംതന്നെയില്ല ഭാജികളുടെ പാകത്തിനു ഒന്നാമതായി ചെമ്പ്രേണ്ടതു് തുവരൻപരിപ്പ് ശരിയായി വേവിച്ചിരിക്കണമെന്നതത്രെ. അതിനാൽ മുൻകൂട്ടിത്തന്നെ അതിലേക്കാവശ്യമുള്ള പരിപ്പ് ഒരുപ്പിൽ പാകത്തിനു വെന്തുക്കിക്കണം.

(1) ഫോർണീഷ്ഡ് ഭാജി. വറുത്ത മുളക് ഉഴുന്ന് പരിപ്പ്, കടുകു, കരിവേപ്പില, ഇവ വെളിച്ചെണ്ണയിൽ ഇട്ടു കടുക്കവരുത്തു അതിൽ കഷണത്തിനു ഇതു ഏതെങ്കിലും ഒരു സാധനം മഞ്ഞളും പാകത്തിനു് ഉപ്പും അല്പം ശുദ്ധജലത്തിൽ കലക്കി വീഴ്ത്തി അതു വറുക്കു കഷണം വേവുമ്പോൾ വേവിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന പരിപ്പ് (അതിൽ വെള്ളം ഉണ്ടെന്നു കാണുന്നതായാൽ പിഴിഞ്ഞുകളയേണ്ടതാണ്.) അതിൽ തട്ടി തിരുകിയ തേങ്ങായും ചേർത്തു ഇളക്കി വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. ഇതു ഏകദേശം ആകൃതിയിൽ തോരൻ, എന്നപോലെയിരിക്കുന്നു ഇതിൽ തുവരപ്പരിപ്പ് ചേർക്കാനും പാകം ചെയ്യാവുന്നതാണ്. പക്ഷെ അതിനു ഭാജി എന്നു പറയാൻ തീരെ അനന്തസ്സു മതിയാകയില്ല. വെറും ഒരുമഴുക്കുപിരിയുടെ സ്ഥാനമെ അതിനു കല്പിക്കേണ്ടതുളളു. ഭാജിയുടെ ശ്ലാഘ്യത പരിപൂർണ്ണമാകുന്നതിനു തുവരൻപരിപ്പ് കൂടിയേതീരൂ. മിക്കവാറും ഉള്ള കന്ദവർഗ്ഗങ്ങളും നാളവർഗ്ഗങ്ങളും എല്ലാ ശാകവർഗ്ഗങ്ങളും ഇതിനു കഷണമാക്കാമെന്നുള്ള സ്ഥിതിക്ക് പാചകന്റെ യുക്തിക്കനുസരണമായി അനേകവിധം ഭാജികൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളാവുന്നതാണ്. ചീനി അമരയ്ക്കൊക്കെണ്ടാക്കുന്ന ഭാജിക്ക് പരിപ്പ് നിഷിദ്ധമാണ്. പരിപ്പും ചീനി അമരയ്ക്കുംകൂടി ഭാജിക്ക് ചേർത്താൽ ശരിയായ സ്വാദുകിട്ടുകയില്ല. ഈ സംഗതി സഭാക്കാത്തിരിക്കാനുള്ളതത്രെ.

(2) ഗോളാഭാജി. ആത്ത്തിക്കീരപ്പഴികെ

ശേഷമുള്ള എല്ലാ കീരകളും ഇതിനു ഉപയോഗിക്കാം. കീരഇല ചെറുതായി അരിഞ്ഞ് അതോടുകൂടി പുളിയുടെ കൂമം അരിഞ്ഞ് മാങ്ങാതൊലിചെത്തി ചെറുതായി അരിഞ്ഞിട്ട് അല്പം ഉപ്പുവായുചേർത്ത ശുദ്ധജലത്തിൽ വേവിച്ച് അതിൽ അല്പം ജലം ബാക്കി ഉണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ കീരം തുരുകൊണ്ടു വൃത്തിയാക്കി ഉപ്പു വീണ്ടും ജലമയം ഉള്ളതുകൂടി വറുപ്പിച്ച് തോരൻപോലെ കട്ടിയാക്കണം. കായംചൊരിച്ചു ചേർക്കുകയും, മുളക് കടുകു, ഉഴുന്ന് പരിപ്പ്, കരിവേപ്പില ഇവ വെളിച്ചെണ്ണയിൽ മുപ്പിച്ചു, (കടുക്കവരുത്തു,) ചേർക്കുകയും ചെയ്യണം. വളരെ നന്നായിരിക്കും.

(3) ചെറുപരിപ്പുകൊണ്ടുള്ള ഭാജി. ചെറുപരിപ്പും, കഷണവും (പടവലങ്ങാ, കമ്പളങ്ങാ, മഞ്ഞങ്ങാ, കോഴി അമരയ്ക്കാ, കീരത്തണ്ട) ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നുമാത്രം അല്പം ശുദ്ധജലം ഒഴിച്ചു വേവിച്ചു പാകത്തിനു ഉപ്പും മഞ്ഞളും ചേർത്തു വറുപ്പിച്ച് മുളക്, ഉഴുന്ന് പരിപ്പും, കടുകു, കരിവേപ്പിലയും കൂട്ടി വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കടുക്കവരുത്തു യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതിനു അല്പം കടുക്കവരുത്തുകൊണ്ടു കഷണവും പരിപ്പും അതിൽ ഇട്ടും പാകം ചെയ്യാം. ഇതിനു തുവരൻപരിപ്പ് ആവശ്യമില്ലെന്നറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു.

ഡാംഗർ.

പച്ച ഉഴുന്ന് പരിപ്പ് തൊലിപോക്കി നേർത്തായി പൊടിച്ച് ശുദ്ധവെള്ളനിറമായ പൊടി എടുക്കണം. ഇതു നല്ലതുപോലെ പുളിച്ച തൈരിൽ കഴമ്പുപ്രായത്തിൽ കലക്കി യോജിപ്പിക്കണം. അതോടുകൂടി, ചെറുനാരങ്ങാനീർ, ഉപ്പു, ചത്തയ്ക്കാതെ പച്ചജീരകം, അരിഞ്ഞിട്ടുള്ള പച്ചമുളക്, പച്ചക്കായം, പച്ചക്കൊത്തമല്ലി, ഇവ യോജിപ്പിച്ചു ശരിയായി ഇളക്കി, മുളകുവറുത്ത്, കടുകു, ഉഴുന്ന് പരിപ്പ്, കരിവേപ്പില ഇവ വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കടുക്കവരുത്തു അതിൽ വീഴ്ത്തി കൊള്ളണം. ഇതിനു് അഗ്നിസംബന്ധം (അടുപ്പിൽ വെച്ചു് മുടുപിടിപ്പിക്കാൻ) പാടില്ലാത്തതിനാൽ കടുക്കവരുത്തു് പാകപ്പെടുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്ന കറിയിലേക്കു ഒഴിച്ചുകൊള്ളുകയേ ആകാവൂ.

ഇതിനു തൈര് ഉപയോഗിക്കാതെ അതിനു പകരം പച്ചവെള്ളത്തിൽ ചെറുനാരങ്ങാനീർ പിടിഞ്ഞു ചേർത്തു പാകപ്പെടുത്തി കൊള്ളാവുന്നതുമാണ്. രുചിമന്ദമാത്രം അല്പവ്യത്യാസമുണ്ടായിരിക്കും.

മേത്ത് കൂട്ട്.

ഇതിനു മാവുതയൊറാക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അല്പം വൈഷമ്യം ഉണ്ട്. ശരിയായ ശുദ്ധയും സൂക്ഷ്മതയും വൃത്തിയും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും വേണം. മാവിന്റെ

പാകം പിഴച്ചാൽ മേത്ത് കൂട്ടിന്റെ സ്വാദുദ്യുവൻ നഷ്ടമായി അരുചിക്കും കാരണമായി ഭവിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇതിലേക്കുള്ള മാവു തയൊറാക്കുന്ന വിധം പച്ചക്കടലാപ്പരിപ്പ്, തൊലികളുണ്ടാത്ത പച്ച ഉഴുന്ന് പരിപ്പ്, തോരൻ പരിപ്പ്, ചെറുപരിപ്പ്, ഇവ തുല്യമായ അളവിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വരുത്തുകൊള്ളണം. കൂടാതെ മുക്കു, മഞ്ഞൾ, ജീരകം, കൊത്തമല്ലി, ഉപ്പു, കടുകു, ഇവയും സമങ്ങളവിൽ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം വരുക്കണം. ഇവ യോജിപ്പിന്നും എണ്ണ പിരിട്ടി വരുക്കേതു്. മഞ്ഞളും ഉപ്പും അല്പം ചതച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. കടുകു ഒഴികെ ശിഷ്ടമുള്ളതെല്ലാം ഒന്നായി ചേർത്തു തിരുകപ്പിൽ പൊടിച്ചു കൊള്ളാവുന്നതാണ്. കടുകു വെള്ളം തൊടാതെ വളരെ നേർത്തായി പൊടിക്കണം. ഇവ എല്ലാംകൂടി യോജിപ്പിച്ചു ശുദ്ധമായ ഒരു ഭരണിയിലോ മൺപാത്രത്തിലോ സൂക്ഷിച്ചാൽ അഞ്ച്, ആറു, ആഴ്ചവരെ യാതൊരു കേടും വരാതെ ശുദ്ധമായിരിക്കുന്നതാണ്. മേത്ത് കൂട്ട് ഉണ്ടാക്കണമെന്നു തോന്നുമ്പോഴെല്ലാം ആവശ്യാനുസരണമുള്ള പൊടി എടുത്തു ഉപയോഗിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. പുളിച്ച തൈരെ, അധികം പുളിയില്ലാത്ത തൈരെ രണ്ടു മല്ലെങ്കിൽ ശുദ്ധമായ നല്ല പുളികലക്കി അരിച്ചുവെള്ളത്തിലോ മാവു കൊഴുക്കെ കലക്കി പാകത്തിനു ഉപ്പും ചേർത്തു അതിൽ കടുകു, മുളക്, കരിവേപ്പിലയും കൂട്ടി വെളിച്ചെണ്ണയിൽ കടുക്കവരുത്തു (ഇതിനു അഗ്നിസംബന്ധം പാടില്ലാത്തതിനാൽ--കടുക്കവരുത്തു് തയൊറാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന കറിയിൽ പകർന്നു ഇളക്കി യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം) ചേർത്തുകൊള്ളണം. പുളിവെള്ളമാണുപയോഗിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതോടുകൂടി അല്പം ശർക്കരകൂടി ചേർത്തുകൊള്ളുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

മഹാരാഷ്ട്രരീതിയിൽ കറികൾക്കു് ശർക്കര ചേർക്കുന്ന വിധവും പരിമാണവും:—

മഹാരാഷ്ട്ര പാചകന്മാരുടെ അഭിപ്രായം “നെല്പിക്കയോളം പുളിക്ക് ചുണ്ടയ്ക്കയോളം ശർക്കര” എന്നാകുന്നു. ഈ പരിമാണം ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ അല്പാല്പം ഭേദപ്പെടുത്തേണ്ടതായും വരും ശർക്കര കണക്കിൽ കൂടുതൽ ചേർക്കുന്നതു ഒരിക്കലും നല്ലതല്ല. ഏതായിരുന്നാലും ഇതിനു മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ശർക്കര ചേർക്കാവുന്ന കറികൾക്കു ചേർക്കുന്ന പുളിയുടെ അരയ്ക്കാൽ അംശം ശർക്കര പാകത്തിനു ചേർത്തുകൊണ്ടാൽ അതിൽനിന്നും യാതൊരു ദുഷ്ടവും ഉണ്ടാകാറില്ല എന്നറിഞ്ഞുകൊള്ളണം ക്ഷാരസാധനങ്ങളുടെ അതിവീര്യം കുറയ്ക്കുന്നതിനായിട്ടാണു പ്ര

അഭിജ്ഞാനശാസ്ത്രം.

സ വ്യാഖ്യാനം.

കാളിദാസന്റെ അഭിജ്ഞാനശാസ്ത്രത്തിന്റെ പല പരിഭാഷകളും മലയാളികൾക്കുണ്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതത്തിലുള്ള കാളിദാസകൃതിയും അതിന്റെ വ്യാഖ്യാനവും അടങ്ങിയതാണ്.

വില 1 രൂ.

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സ്—കൊല്ലം

ധാനമായി ശക്തര ഉപയോഗിക്കുന്നത്. അതുകൂടാതെ ഒരു പ്രത്യേകരൂപി വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ശക്തര കൂടി പ്ലോയാൽ കൂട്ടാൻ വ്യഞ്ജനങ്ങളുടെ ശരിയായ സ്വാഭ് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല നല്ല പഴക്കവും കൈനശ്വയവുമുള്ള നല്ല പാചകന്മാരെക്കൊണ്ടുമാത്രമേ കറികളിൽ ക്രമപ്രകാരമുള്ള ശക്തര ന്യായമായിപ്പോട്ടു കൂടുതൽ സ്വാഭാ-വയാക്കിത്തീർക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പൊടികൾ.

(1) ഉരുക്കിഴങ്ങുപൊടി—ഉരുക്കിഴങ്ങു മുഴുവനെ പഴുത്താണ്. ആറിക്കഴിയുമ്പോൾ തൊലി ഉരിച്ചുകുഞ്ഞു കൈകൊണ്ടുടച്ചാൽ നല്ലതുപോലെ പൊടിയും. മുളകുവറലും, കടുകും, കായവും, കറിവേപ്പിലയും വെളിച്ചെണ്ണയിൽ വറുത്ത് നല്ല നേർമ്മയാകാതെ (ഓരോ ഉഴുന്നപരിപ്പും എടുത്തായി നറുങ്ങിക്കിടക്കത്തക്കവണ്ണംമാത്രം) പൊടിക്കണം. ഈ പൊടിയോടുകൂടി, പൊടിച്ചു പാകമാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന ഉരുക്കിഴങ്ങു പാകത്തിന് ഉപ്പുപൊടിയുംചേർത്ത് കൈകൊണ്ടു ശരിയായി വിരകി യോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാൽ സ്വാഭാ-വുണ്ടാകും കൂടുതലുള്ള ഉരുക്കിഴങ്ങുപൊടിയായി. ഇതിനു പുളിരസം ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽമാത്രം അല്പം ചെറുനാരങ്ങാനീരുകൂടി യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളാവുന്നതാണ്.

(2) വാഴയ്ക്കുപൊടി—ഇതിനു പടരുകായോ, മൊത്തൻകായോ ഉപയോഗിക്കാം. തോലോടുകൂടി ചുട്ടോ, രണ്ടായി മുറിച്ചിട്ടു പ

ഴുങ്ങിയോ അധികം ആറുന്നതിനുമുമ്പായി തൊലിപോക്കി അരകല്ലിൽവെച്ചു പൊടിച്ചുകൊള്ളണം. പിന്നീടു മുളകുവറലും, ഉഴുന്നപരിപ്പും, കടുകും, കറിവേപ്പിലയും, കായവും വെളിച്ചെണ്ണയിൽ വറുത്ത് അധികം നേർമ്മയാകാതെ പൊടിച്ചു വാഴയ്ക്കുപൊടിയോടുകൂടി ചേർത്ത് പാകത്തിന് ഉപ്പുപൊടിയും ഇട്ടു വിരകിയോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളണം. ഇതു സ്വല്പം ജലമയത്തോടുകൂടി സാമാന്യം പൊടിയെത്തിരിക്കുകയേയുള്ളൂ. ഇതിനും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നപക്ഷം അല്പം ചെറുനാരങ്ങാനീരുകൂടി യോജിപ്പിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാണ്.

വറൺ.

(1) പരിപ്പുവറൺ—ഇതിനു തുവരപ്പരിപ്പ് കല്ലുപോക്കിയെടുത്ത ശുദ്ധജലത്തിൽ തട്ടി അല്പം മഞ്ഞളുംചേർത്തു വേവിച്ചു പാകത്തിനുപ്പോൾ ഇഷ്ടംപോലെ വറിച്ചു കട്ടിയാക്കിയൊ, കഴമ്പുപരുവത്തിലോ വാങ്ങിക്കൊള്ളണം. ഭക്ഷണത്തിന് ഇതും അല്പം നെയ്യുംചേർത്ത് പരിപ്പ് വെറും സ്ഥാനത്തു് ഉപയോഗിക്കാവുന്നതാണ്. വറിച്ചു കട്ടിയാക്കിയതാണെങ്കിൽ കാഫിക്കു ഒരു പലഹാരവുമായി ആയിരിക്കുന്നതാണ്.

(2) അംബട്ടുവറൺ തുവരൻപരിപ്പ് കല്ലുപോക്കി ശുദ്ധജലത്തിൽ വേവിച്ചു ആറിയതിൽപിന്നീടു ചെറുനാരങ്ങാനീരിൽ ഉപ്പുകലക്കി ചേർക്കുകയും, പച്ചമുളകും പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും അരിഞ്ഞുചേർക്കുകയും ചെയ്തു ശരിയായി ഇളക്കണം. അതിനുശേഷം മുളകുവറലും, കടുകും, കറിവേപ്പിലയുമുകൂടി

വെളിച്ചെണ്ണയിൽ ഇട്ടു കടുകുവറുത്തു കായവും പൊരിച്ചുചേർക്കണം. ഇതു കഴമ്പുപരുവത്തിലല്ലാതെ കട്ടിയായിപ്പോകരുത്.

(3) ചെറുപരിപ്പുകൊണ്ടുള്ള വറൺ—ചെറുപരിപ്പു ശുദ്ധജലത്തിൽ വേവിച്ചു പാകത്തിനു ഉപ്പുകലക്കിയെടുത്തു പച്ചമുളകും പച്ചക്കൊത്തമല്ലിയും അരിഞ്ഞിട്ടിളക്കി, വററൽമുളകും, കറിവേപ്പിലയും, കടുകും, വെളിച്ചെണ്ണയിൽകൂട്ടി കടുകുവറുത്തു കായവും പൊരിച്ചുചേർക്കണം ഇതു അല്പം കട്ടിയായിരിക്കണം ചെറുപരിപ്പുവെറും പാകത്തിരിക്കുന്നത്—ചെറുപയർ വറുത്തു ചുറ്റി എടുത്തിട്ടുള്ള പരിപ്പിനെയാകുന്നു. ഇതിൽ ചെറുനാരങ്ങാനീരും ചേർക്കാൻപാടില്ല. അല്പം ഇഞ്ചിയും, നല്ലമുളകും ചതച്ച് പരിപ്പിനോടു ചേർത്തിട്ടു വേവിക്കുന്നപക്ഷം നൈവേർത്തു അന്നത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ഭക്ഷിക്കുന്നതിനും ഉത്തമമാകുന്നു.

മഹാരാഷ്ട്രപാകപ്രകാരമുള്ള കറികൾ എണ്ണത്തിൽ വളരെയുണ്ടെങ്കിലും അവയെ മുഴുവൻ വിവരിക്കുന്നതിനു വിഷമംതന്നെ ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള പാകരീതികളിൽനിന്നും അതുപോലെയുള്ള രീതികളിൽകൂടി പലതരം സസ്യങ്ങളും കിഴങ്ങുകളും ഈ രുചിഭേദത്തോടുകൂടിയ അനേകം കൂട്ടുവാൻ നിർമ്മിച്ച ഭക്ഷണത്തിൽ അതതുപ്രകാരം നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കാവുന്നതാണ്.

(തുടരും)

THE STATE AIDED BANK OF TRAVANCORE Ltd.

(Under the Patronage of and largely supported by the Government of H. H. The Maharajah of Travancore.)

CHAIRMAN:- K. C. PANDALA B. Sc. (LOND.)

Subscribed Capital :- 15,60,400.

Capital Paid up :- 7,93,589 3 - 11.

Reserve and other Funds :- 2,23,500.

HEAD OFFICE:- ALLEPPEY.

Branches: Trivandrum, Changanacherry, Cochin and Quilon.

Sub-Offices: Ernakulam, Kayamkulam and Kottayam.

Current Deposit Accounts opened and Fixed Deposits received on terms which may be ascertained on application.

Every kind of Banking Business transacted

For Particulars apply to

or to the

**CHAIRMAN
COLLEGE BUILDINGS
ESPLANADE, MADRAS**

**C. KRISHNA MENON M.A.
MANAGER ALLEPPEY.**

ശ്രീരാമവിലാസം ബുക്ക് ഡിപ്പോ-കൊല്ലം.

ബ്രാബുക്വിം—തിരുവനന്തപുരം, തൃശ്ശൂർ, പാലക്കാട്.

നോവലുകൾ.

ஜிவ பரிஞ்சுடம்.

	ക.	ണ.	സ.		ക.	ണ.	സ.
അമിഭയം അഥവാ കേരളകാളിദാസൻ.	1	8	0	ശ്രീരാമകൃഷ്ണഭേവൻ.	0	12	0
സത്യഗ്രാമി.	1	8	0	വിവേകാനന്ദസ്വാമികൾ.	0	4	0
വിജയലക്ഷ്മി.	0	4	0	മഹാത്മാഗാന്ധി.	0	2	0
ചമ്പകമാല അഥവാ				ശ്രീമദ്മുക്തരാചായർ.	0	4	0
വനേശാജ്യത്തിലെ ഒരു ഘോരകൻ.	0	10	0	തൃശ്ശൂർ.	0	4	0
ഭേവകി.	0	8	0	ലാലാജപതറായി.	0	4	0
അംഗനാചുംബനം ഒന്നാംഭാഗം.	0	12	0	പണ്ഡിതമോതിലാൽനെഹ്റു.	0	8	0
രണ്ടാംഭാഗം.	0	12	0	ഹെൻരിഫോർഡ്.	0	8	0
മൂന്നാംഭാഗം.	1	0	0	മുഹമ്മദനബി.	2	0	0
മൂന്നുഭാഗങ്ങളും ചേർന്നതിന്	2	4	0	ജനറൽ ഗാർഫീൽഡ് അഥവാ			
അരമനരഹസ്യം.	1	0	0	സാർവഭൗമനായിത്തീർന്ന കഷ്ടകബാലൻ.	0	4	0
താരാഭായി.	1	0	0	ഡാക്ടർ ലിവിംഗ്സ്റ്റൺ.	0	4	0
കാലന്റെ കൊലയാളി ഒന്നാംതരം.	1	4	0	ബുദ്ധിമാനായ അമിൻ.	0	4	0
രണ്ടാംതരം	1	0	0	വിക്ടോറിയമഹാരാണി.	0	8	0
മരതകമണി.	0	12	0				
പ്രേമധാമം അഥവാ സുവർണ്ണകുമാരി	0	12	0				
മലയൻ അഥവാ മലേഷ്യയിലെ							
കമുദപ്രിയതമൻ.	0	12	0				
കമലാഭായി.	1	0	0				
നാഗേശ്വരൻ അഥവാ കപടരാജാവു്.	1	0	0				
വീരകേശരി.	1	0	0				
ചിത്രലേഖ	0	12	0				
അമരസിംഹൻ	0	12	0				
ഒരാശ്വതിനി മുഴുകാലിക്കോബയൻറു്	1	0	0				
സാധാരണബയൻറു്.	0	12	0				
കസ്യമോത്സവം.	1	8	0				
ഇന്ദിര.	1	0	0				
പ്രണയപാശം.	1	0	0				
വാസിനി.	0	12	0				
മേനിക്കടലാസു്.	1	0	0				
അവളുടെ അതുളതപ്രേമം.	0	8	0				
പ്രണയപ്രതീകാരം.	1	0	0				
ബാങ്കർ ചന്ദ്രശേഖരൻ.	0	12	0				
കഷ്ടം അഥവാ സെസിലിയുടെ പ്രണയം.	0	4	0				
മായാമണ്ഡലം.	1	8	0				
കനകമംഗലം.	1	0	0				

ശ്രീരാമവിലാസം പ്രസ്സിനേടത് അനുബന്ധിച്ചിട്ടുള്ള “ശ്രീരാമവിലാസം”
 ഹൈ.മൻ ആർട്ട്സ് സ്കൂളിനോടൊപ്പം

തിരുവിതാംകൂറുകാരുടെ വകയായ ഏക

ബി. ഉ. ഓ. കെ. നി. മ. ഓ. ണ. ശ. ഓ. ല. ഇ. തു. മ. ഓ. തു. ഓ.

അപേക്ഷിക്കേണ്ടതും മേൽവിലാസം,—

ശ്രീരാമവിലാസം ഫൈൻ ആർട്ട്സ് സ്റ്റുഡിയോ—കൊല്ലം

THE MALAYALA RAJYAM

21st JAN.
1935.

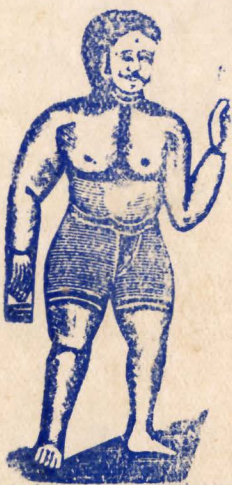
CHITRAVARIKA.

Vol. VII
No 20

ബാംബെ മെഡിക്കൽ ഹാൾ, കൊല്ലം.

ഞങ്ങളുടെ ചില സിദ്ധൗഷധങ്ങൾ.

അനവധി സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ ലഭിച്ച ആരോഗ്യസൗധ എന്ന കാമബാണരസായനം

രക്തശുദ്ധിക്കും ശുക്തവർദ്ധനയ്ക്കും ഭേദപുഷ്ടിക്കും ശ്രേഷ്ഠവും മറ്റൊല്ലാ രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കുന്നതിന് അഭിതീയവുമായ സിദ്ധൗഷധം. ധാതു പുഷ്ടിക്ക് ഇതു നല്ല ഔഷധം വേറെ ഇല്ല. അമിതഭോഗത്താലോ പ്രകൃതി വിരുദ്ധങ്ങളായ ആഭാസപ്രവൃത്തികളാലോ ഉണ്ടാകുന്ന മൂത്രച്ഛിന്ത, അസ്ഥി വൃന്തം, മേഘപ്ലക്ഷ, പഴുപ്പുപോഷ്, സ്വപ്നസ്ഖലനം, മൂത്രം ഒഴിച്ചതിനു മുമ്പും പിമ്പും ഉണ്ടാകുന്ന ശുക്തസ്രാവം, ശുക്തം മൂത്രത്തിൽ കലർന്നുപോകുക, ഉണ്ണുവണ്ണ മുതലായ കഷ്ടാൽകഷ്ടതരങ്ങളായ ഭയങ്കരവ്യാധികളെ നിശ്ശേഷം മാറി ശരീരത്തിന് ഔജസ്സും തേജസ്സും നൽകി, കോമളസൗകന്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിന് ഇതു ശക്തിയുള്ള ഔഷധം വേറെ അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

സ്റ്റേഫിതന്മാരേ!

മേൽ പറഞ്ഞ രോഗങ്ങൾ പിടിപെട്ടവർ, കണ്ണുകൾ ധിഞ്ഞു, കവിളുമൊട്ടി, തോൾ ഇടിഞ്ഞുതാണ് കയ്യും കാലും മെലിഞ്ഞു, വിളി വെളുത്തു എല്ലാതോലുമായി, വിളവുകൾക്കു കണ്ണുപെടാതെ നാട്ടിനിറുത്തുന്ന കോലംപോലെ വിലക്ഷണരൂപികളായിത്തീരുന്നു. പഴുപ്പുപോക്കാനെങ്കിൽ അതിന്റെ ദർശനവും, ക്ഷീണവും, ഭേദത്തിന്റെ മുട്ടിച്ചിലും, നടക്കാനോ നിൽക്കാനോ ഇരിക്കാനോ നല്ലപോലെ സംസാരിക്കാനോ ശക്തിയില്ലായ്മയുള്ള വിഷമവും ഭയവനാൽ സഹിക്ക സാധ്യമോ? തന്നിലും പ്രായംകുറഞ്ഞ ബാലന്മാരും തന്റെ സമപ്രായക്കാരും ഒരിക്കൽ തന്നെക്കാരും എത്രയോ ശക്തികുറഞ്ഞവരായിരുന്നിട്ടും ഇപ്പോൾ അവരോടു അടുത്തുനിന്നു സംസാരിക്കാൻകൂടി ശേഷിയില്ലാത്ത ആ സ്ഥിതി എത്ര വ്യസനകരം!

ഇതോടുകൂടി ൧ രൂപാ വിലയുള്ള മാൻകൊമ്പുദണ്ഡം കൂടി വരുത്തി ഉപയോഗിക്കണം.

15 ലിവറും 30 നേരം സേവിക്കാനുള്ള ടിൻ ഒന്നു

വില രൂപാ 2.

(അഞ്ചൽകൂലി പുറമെ.)

കൂടുതൽ വിവരം അറിയേണ്ടവർ 12 കാത്ത് (തപാലിൽ ബ. ണ.) സ്റ്റാമ്പുസമിതം അപേക്ഷിക്കുക.

അപേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം:—

ബാംബെ മെഡിക്കൽ ഹാൾ, കൊല്ലം—തിരുവിതാംകൂർ.

പിത്തകുലാന്തകൻ.

പിത്തരോഗികൾക്ക് ഒരു വലിയ
അനുഗ്രഹം.

അതിഭാഹ്യം, ശരീരത്തിന്റെ മഞ്ഞളിപ്പ്, ഭേദം എല്ലായ്പ്പോഴും വിയർക്കുക, ശരീരത്തിനു മുട്ടുണ്ടാകുക, ക്ഷീണം, കോപശീലം, വായിൽ നിന്നും പളിപ്പും കൈപ്പും ഉള്ള വെളുപ്പും ഉഷ്ണമുതലായ പിത്തസംബന്ധമായ രോഗങ്ങളെ ഈ മരുന്നിനിശ്ശേഷം നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. കണ്ണിന്റെ മലക്കും, ഹൃദയത്തിന്റെ അസ്വാസ്ഥ്യം, ശരീരത്തിന്റെ വേദന, കണ്ണിൽകാണുന്ന സാധനങ്ങൾ മഞ്ഞനിറത്തോ

ടുകൂടി ചലിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുക, എപ്പോഴും കിടക്കത്തക്കവണ്ണം ശരീരത്തിനു തളച്ച് ബാധിക്കുക, എപ്പോഴും മയക്കം ഉണ്ടാവുക, ഉറക്കത്തിൽ ദുസ്വപ്നം കാണുക, മൂത്രം മഞ്ഞളിച്ചു പോവുക, കൈകാൽകഴുപ്പ്, നടക്കാൻ വൈഷമ്യം തോന്നുക, ഭക്ഷണത്തിൽ അരുചി തോന്നിക്കുക മുതലായ പിത്തസംബന്ധമായ മറ്റു സുഖക്കേടുകൾക്കും ഈ ഔഷധം കൈകളെ ഫലത്തെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

30 നേരം സേവിക്കാനുള്ള മരുന്നടങ്ങിയ ഡ്രിപ്പി ഒന്നു
വില രൂപാ 2.

പുൽ പുലുതികുകാലുതം

ശരീരസന്ധികൾ, അസ്ഥി, മജ്ജ ഇവകളെ ആശ്രയിച്ചതും മാംസം, തപക് ഇവയെ ബാധിച്ചതുമായ രക്തദോഷം, കഷ്ണം, തൈര്യകൾക്കുള്ളിലുണ്ടാകുന്നതായ നാളീവൃണം, അർബുദം ഭഗന്ദരം, ഗണ്ഡമാല, പാദപക്വം, പാദകണ്ഠകം, വാതരക്തം മുതലായവകളേയും വിശിഷ്ട, കഴുത്തിനു മുകളിലുണ്ടാകുന്ന രക്തദുഷ്ടവൃണങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും. ക്ഷയം, അരുചി, പീനസം, കാസം, ശോഷം, അശസ്സ്, ശ്വാസംമുട്ട്, മേഘം, ക്ഷന്തം ഇവകളേയും ശമിപ്പിക്കും.

4 ഔൺസു കൂപ്പി ഒന്നു വില രൂപാ 1. അണ 4.